

AVATAR VE MUHALİFLİK
"Avatar" filmi farklı açılardan tartışıl-maya devam edili-yor. Filme, "anti emperyalist" diyen ABD karşıtı muha-lifler bile oldu.
SAYFA 12

BU BİR FELAKET Mİ?
Karayipler'in en yoksul adası olan Haiti'de, 7 şiddetin-de bir deprem ger-çekleşti. İlk belirle-melere göre 100 binden fazla insan yaşamını yitirdi.
SAYFA 10

YILMAZ GÜNEY GENÇLİK VE KÜLTÜR FESTİVALİ'NE ÇAĞRI
Avrupa Demokratik Gençlik Hareketi, ge-neleksenleşen festiva-lin 12.'sini 20 Şubat'ta düzenleyeceğini açıkladı
SAYFA 9

15 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

Halk için

DEMOKRASİ DEVRİMİLE GELECEK

DEVİRİMCİ DEMOKRASİ

17-31 Ocak 2010 168. Sayı Fiyatı 1 TL e-posta:devrimcidemokras@ttmail.com www.devrimcidemokrasi.net

TEKEL işçisi 'direnışe devam'dedi

Tekel işçisinin, güvencesiz çalışma koşullarına, 4/C ile somutlaşan köleliğe karşı başlat-tığı direniş tüm baskılara rağmen devam ediyor. Ankara'da Pazar günü yapılan büyük mi-tingle kararlığını birkez daha ortaya koyan Tekel işçisi, devletin saldırılarını ve sendika bürokrasisinin eylemlerini kerhen "destekleme" tutumunu protesto etti

Ülkenin dört bir yanından An-kara'ya gelen sendikalar, meslek örgütleri ve devrimci-ler, TEKEL işçilerinin başlatmış olduğu direniş seslerini kata-rak 'direnışe devam' dediler. TEKEL işçisinin direnişine sırt çeviren Türk-İş yönetimi ise, işçilerin talepleri yerine AKP hükümetinin isteklerini dillen-dirdi. Direnişin başladığı gün-den itibaren Türk-İş yönetimi-nin direniş karşı takındığı ikircikli tutumun mitingte de

devam etmesi üzerine sabrı taşan Tekel işçisi ile Türk İş yöneticileri arasında arbede yaşandı. İşçiler, önce direniş ilişkiri hiçbir somut öneri ge-tirmeyen ve direnişin taleple-rini geçiştiren Mustafa Kum-lu'yu konuşması boyunca yu-haladı. İşçilere sinirlenen Kumlu'nun miting alanını terk etmesi üzerine işçiler, platfor-mu fiili olarak ele geçirdi ve Türk İş'i genel greve çağır-dı. İşçilerin bu kararlı ve militan

duruşu karşısında afallayan Türk-İş yöneticileri, işçilerin taleplerini dile getirmek yer-i-ne, direniş başladığı günden bugüne koşulsuz destek ve-ren devrimci kurumları yaşa-nanlardan sorumlu tuttu. TEKEL işçileriyle birlikte direni-ş büyüten DHF'nin aralarında bulunduğu devrimci kurumla-rı hedef gösteren Türk-İş yö-netimini, işçiler "Kahr olsun sendika ağaları", "Türk-İş su-sacak, işçiler konuşacak" slo-

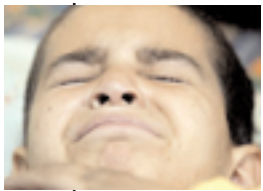
ganları ile karşılık verip sus-turdular. İşçiler ayrıca, "Sendi-kanın değil işçinin iradesi önemlidir. Birlikte mücadele edeceğiz ve kazanacağız" di-yerek, Türk-İş yönetiminin "sendika ağalığı" yaptığını ifa-de ettiler. DHF ise, sendika ağalarının Tekel işçilerini yan-lız bırakmaya dönük bu ay-rıştırma tutumuna karşılık olarak, Tekel işçileriyle olan dayanışmayı daha da büyü-teceklerini ifade etti.

GÜNCEL

"Demokratikleşme" adıyla sürdürülen planlı bir kuşatmadır

SAYFA 3

'Açılım'dan çocuklara işkence çıktı

TMK mağduru 32 çocuğa, hapishanelerde işkence yapıldığı ortaya çıktı! Hapishane-lerde bu gerçeklik açığa çıkarken dışarda ise yine çocuklar devlet şiddetinden kurtu-lamıyor. Hakkari'de polisin kovaladığı ço-cuk, korkuyla sığındığı evin balkonundan aşağı atladı.

sayfa 4

Taşeronluk değil kadro istiyoruz!

İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı park bahçe işçisi olarak çalışan taşerona bağlı işçiler, "taşerona ve işsizliğe hayır" dediler. Geçtiğimiz yıl da aynı sorunla karşı karşıya kalan işçiler, DİSK ve belediye başkanının taşeronlaşmayı kaldıracağı sö-nündeki sözünü hatırlatarak verdikleri sö-zü tutmalarını istedikler.

sayfa 6

"Şüpheli ölüme" takipsizlik

İzmir'in Bayraklı İlçesi'ne bağlı Gümüşpa-la Senti'nde, 21 Temmuz 2009 tarihinde gözaltına alındıktan sonra karakol neza-rethanesinde, polisin tabancasını ele ge-çirip intihar ettiği öne sürülen 24 yaşında-ki Abdurrahman Sözen davasında takip-sizlik kararı çıktı.

sayfa 2

PERSPEKTİF Arka planıyla tasfiyecı yapılanma süreci ve gelişmelerin dili

Coğrafyamızdaki siyasi sistemde uzun yıllar koalisyon hükümetleri dönemi yaşandı. Bu, coğrafyamızda at koşuran çoklu emperyalist sermayenin varlığı ve toplumsal yapımızın koz-mopolitik niteliğinin bir yansımasıydı. Daha açıkçası, bu; adı geçen çok uluslu sermayenin kendi arasındaki dengelerin durumu-oynaklığı ya da bu sermaye gruplarının herhangi birinin mutlak şekilde hükmedecek kesin bir egemen-

liği tam tesis edemeyiş ile birlikte; aynı zaman-da ülkede oldukça zengin toplumsal sınıf taba-kaları ve değişik kategorilerde olmak üzere, çoklu-dağınık siyasal-kültürel güçlerin bulun-u-yor olması ile komprador kliklerin güç dağılımı ve durumunun göstergesi ve sonucuydu. Her-hangi bir işbirlikçi komprador klik tek başına hükmedecek oy gücünü bulamıyordu. Tek başı-na iktidar ve hükümet olabilecek bir klik mev-

cut bulunmuyordu ya da var olan uşak klikler bu duruma tam olarak hazırlanamamışlardı. Bu dönemki hükümetler dikiş tutturamıyor, skan-dallar eşliğinde ifşa edilen kirlilikler, oyun ve komplolarla devriliyorlardı. Didişme içten içe sürüyordu, fakat taşlar yerine oturtulamamıştı daha. Koalisyon hükümetleri dönemi, yapısı ve niteliği gereği, siyasi istikrar açısından son de-rece zayıftı.

DEVAMI SAYFA 8'DE

0 suskun yalnız kadınlar-Sibel Özbudun : KADIN SAYFA 7

Romanlar: İnsanlar, insan olduklarını unutmasınlar

» GÜNCEL SAYFA 5

Başbakanın emniyet müdürüne varana dek devletin her kademesinden gelen des-tekle, gerekli atlayıp ve güvencenin oluşturu-lması sonucunda yaratılan "öfkeli vatan-daş" topluluğu, saldırmaya devam ediyor. Halkın bilinci dumura uğratılıp, "Vatan millet Sakarya" söylemleri ile kışkırtılan gruplar bu sefer Romanlara saldırdı, Romanları yerle-rinden sürgün etti. Devlet ise memnun gözü-küyor. Öte yandan Selendi'de ortaya çıkan ise; devletin yarattığı ve beslediği linç kültü-rünün halklar için ne kadar tehlikeli olduğu olgusu oluyor. Saldıraya maruz kalan Ro-man aileler ise "İnsanlar, insan olduklarını unutmasınlar" diyerek, her şeyi özetliyorlar.

sayfa 6

İtfaiye işçileri İstanbul'da eylemlerine devam ediyor

Devrimci basına saldırılar sürüyor

Geçen yıl Aralık ayında Başbakan Erdoğan'ın ABD'ye ziyaretinde "Türkiye'de basın özgürlüğü konusunda bir sorun yok" ifadesini kullanmıştı. Ancak ülkede bir çok gazetecinin tutuklu bulunması ve sol-muhafız yayınların kapatılması ya da yayınların çoğu sayısına cezaların yağması Başbakan'ın sözlerini yalanlıyor. Mahkemeler tarafından yine basın özgürlüğünün kısıtlandığı kararlar alındı. Atılım Gazetesi sorumlu yazışları müdürüne yayınladığı bir haberden ve Devrimci Hareket Dergisi yazı işleri müdürüne yayınladığı iki makaleden dolayı para cezası verildi.

Atılım Gazetesi'nin 16 Mayıs ve Özgür Gençlik Dergisi'nin 14 Mayıs 2009 tarihli sayılarında yer alan aynı haberden Atılım Gazetesi yazışları müdürü Şenol Sağaltıcı'ya 27,5 ay hapis cezası verildi.

Yılmazkaya haberi cezağa gerekçe gösterildi

Polis tarafından Bostancı'da öldürülen Orhan

Yılmazkaya'nın mezarının başında yapılmak istenen anmanın engellenmesi haberi İstanbul 11. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından cezaya gerekçe gösterildi. 'Orhan Yılmazkaya anmasına polis engeli' başlıklı haberle "Örgüt propagandası yapıldığı", "Suç ve suçlunun övüldüğü" ileri sürüldü.

'Bilgi ve fikirlerin açıklanması basının görevidir'

Verilen kararlarla ilgili açıklamada bulunan Atılım Gazetesi avukatı Ayşe Kaymak, aynı haberden hem Atılım Gazetesi hem de Özgür Gençlik Dergisi'ne iki ayrı ceza verildiğini ifade etti. Yazılarda propaganda suçu unsurlarının oluşmadığını soruşturmalarda defalarca belirttiıklarını söyleyen Kaymak, "Kamu yararını ilgilendiren bilgi ve fikirlerin açıklanması basının görevidir" dedi. Cezaya konu olan yazının ifade özgürlüğü kapsamında değerlendirilmesi gerektiğini dile getiren Kaymak, kararın hukuka aykırılığını ve bu yüzden kararı temyiz ettiklerini açıkladı.

rini açıkladı.

'Che'nin anılması örgüt propagandası olarak değerlendirilen halk karşıtı zihniyettir'

Emperyalizme ve Oligarşiye Karşı Devrimci Hareket Dergisi sahibi ve sorumlu yazışları müdürü Fehmi Kılıç, derginin özel sayısı olarak çıkan Liseli Dev-Genç dergisindeki iki yazıdan dolayı İstanbul 11. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından para cezasına mahkum edildi. "Liseli Dev-Genç Geleceğini Eline Alma mücadelesidir" ve "Che'yi Anıyoruz" başlığı taşıyan yazılarda 'yasadışı örgüt propagandasının yapıldığı' iddia edilerek Fehmi Kılıç'a 16 bin 660 TL para cezası verildi. Ceyla ilişkin Kılıç, "Che'nin anılması dergimizde haber yapılmasını, örgüt propagandası olarak değerlendiren gerici ve halk karşıtı zihniyettir. Mücadelemize devam edeceğiz" cevabı verdi.

AİHM'e gideceğiz. Kardeşimin intihar etmediğinden adım gibi eminim. Çünkü eğer eline silah geçmişse önce oradaki polise ateş ederdi, kendisine sıkımadı" diye konuştu.

'Ölümü kamuflamak için seferber olmaları'

Polisler hakkında en azından bir ihmal davası açılması gerektiğini belirten Balaman, "Maalesef bu olayı kamuflamak için seferber olmuş durumdalar. Bizim polise itimadımız kalmadı. Kime başvuralım? Kimden yardım isteyelim? Karakolda 'sözde koruma altındayken kardeşim ölüyor. Bundan sonra kime inanalım?" diye sordu.

Şüpheli ölüme takipsizlik kararı

İZMİR- Bayraklı İlçesi'ne bağlı Gümüşpala semtinde, gözaltına alındıktan sonra karakol nezaretlerinde polislin tabancasını ele geçirip intihar ettiği öne sürülen 24 yaşındaki Abdurrahman Sözen davasında takipsizlik kararı çıktı. 21 Temmuz 2009 tarihinde gözaltına alındıktan sonra Gümüşpala Polis Merkezi'nde polis silahından çıkan kurşunla ölen evli ve 2 çocuk babası Abdurrahman Sözen'in yakınları kararı kabul etmediklerini açıkladı.

Sözen'in, polislin silahıyla intihar ettiği belirtilmişti

Polis tarafından, 'Sözen'in gözaltında tutulduğu karakoldaki görevli polis memuru C.M.'nin

silahını alarak önce havaya ateş ettiği sonrasında da başına dayadığı tabancanın tetiğini çekerek yaşamına son verdiği' iddia edilmişti. Otopsi raporunda, Sözen'in 'bitişik atış' sonucu, başının sağ tarafından girip solundan çıkan mermiyle yaşamını yitirdiği ifade edilmişti.

'Kardeşimin intihar etmediğinden adım gibi eminim'

Kardeşinin ölümünden dolayı dava açılmayarak, takipsizlik kararı verilmesine tepki gösteren Sözen'in ablası Çurbet Balaman, kararı kabul etmediklerini dile getirdi. Balaman, "İntihar diyorlar ama bu açıklama bizi inandırmıyor. Bu iş burada kapanmadı, gerekirse

Hasta tutsaklara özgürlük mücadelesi sürüyor

İSTANBUL- Hapishanelerde siyasi tutsakların 'ehilleştirilmesi' için uygulanan tecrit uygulamasına karşı verilen mücadele, 2009'da olduğu gibi yeni yılda da sürüyor.

Birçok sendika ve devrimci-demokrat kurum hasta tutsakların serbest bırakılması talebiyle Adli Tıp Kurumu önündeydi. Hapishane ve tecrit koşullarını protesto etmek amacıyla Adli Tıp Kurumu önünde bir araya gelen kurum üyeleri burada basın açıklaması düzenlendi. Kurum üyeleri adına açıklamayı yapan Ahmet Kulaksız, devletin hasta tutsakları bırakmayarak tedavilerinin yapılmasını engellemesi sonucu 2009'da 15 hasta tutsağın hayatını kaybettiğini belirtti.

Öldüren hastalık değil, tecrit politikasıdır
Tecrit koşullarının hasta tutsakları olumsuz yönde etkile-

diğini ve bunun en çarpıcı örneğinin Güler Zere olduğunu hatırlatan Kulaksız, "Zere'nin doktorunun yaptığı açıklamaya göre; Zere'nin sağlık durumu gün geçtikçe iyiye gidiyor. Hasta tutsakları öldüren aslında hastalık değil, tecrit politikasıdır. Öldüren hasta tutsakların tedavilerinin engellenmesidir." dedi.

Hasta tutsakların tedavisinin yapılması için Adli Tıp Kurumu tarafından rapor verilmesi gerektiğini ama bu kurum tarafından istenilen raporların verilmemesi ve bu yüzden de birçok tutsağın yaşamını yitirdiğini dile getiren Kulaksız, "Herkesin bilmesi gerekir ki; hasta tutsaklar sahipsiz değildir. Mücadelemiz hasta tutsakların tedavileri yapılması için serbest bırakılıncaya kadar devam edecek. Ve onları zulmün elinden çekip alacağız" dedi.

Polis terörüne son!

Polis Vazife ve Selahiyet Kanunu'nda yapılan değişikliklerle beraber artan polis terörü ve cinayetlerinin aydınlatılması için ülke genelinde başlatılan kampanya devam ediyor. Sokak ortasında polisler tarafından katledilen Alaattin Karadağ şahsında polis terörünün son bulması, polis cinayetlerinin aydınlatılması, PSVK ve TMY'nin kaldırılması, sorumluların hesap vermesi talepleriyle başlatılan kampanya çerçevesinde eylemler yapıldı. İstanbul'da Taksim Tarmvay durağından Galatasaray Meydanı'na protesto yürüyüşü yapıldı. Yürüyüş sonrasında grup adına yapılan açıklamada, son bir hafta içerisinde gerçekleşen polis terörü uygulamaları sıralandı. İstanbul Büyükşehir Belediyesi (İBB) tarafından işten çıkarılan, belediyenin 'özelleştirme' politikasına karşı direnen itfaiye işçilerine yönelik polis ve zabıta iş-

birliğiyle yapılan saldırı, Edirne'de Halk Cephesi üyelerinin linç edilmek istenmesi ve TEKEL işçilerine polislin saldırısı'nı hatırlatıldığı açıklamada şunlara değinildi: "Toplumun tüm kesimleri polis terörüne maruz kalıyor. Saldırıları bunlarla da sınırlı kalmıyor, kolluk güçlerinden ve sivil faşist çetelerden sonra devreye yargı mekanizması giriyor." Ankara ve İzmir'de de polis terörü protesto edildi. Eylemlerde ortak olarak egemenlerin krizin faturasını işçi ve emekçilere kestiği ve sindirilmiş, suskun insanlara yönelik saldırıların arttırarak devam ettirdiği vurgulandı. Polis cinayetlerinin aydınlatılması talebiyle düzenlenen eylemlerde, sistemin yarattığı polis terörüne son verecek olanın, işçi ve emekçilerin örgütlü mücadelesi olacağı dile getirildi.

DEVİRİMCİ DEMOKRASİ'DEN

1 ayı geride bırakıyor; devletin tüm saldırıları karşısında Tekel işçilerinin güvencesiz, sigortasız ve düşük ücretle çalışma koşullarına karşı başlattıkları direniş. Devlet, AKP hükümeti üzerinden IMF'nin, Dünya Bankası'nın ve ABD emperyalizminin önüne koyduğu ekonomik modeli hayata geçirirerek, her zerresinde işçilerin alınteri ve emeği olan, işçilerin gece gündüz çalışıp, aç yattıkları günlerin karşılığı olarak büyüyen kamu iktisadi taşşabbüsleri özelleştirilerek, gerçek sahipleri sokağa atılıyor. Hatırlatalım, hakim sınıflar bu zamana kadar, işçilerin belli taleplerini karşılayarak, köle gibi çalıştırıp üzerlerinden zenginlikler elde ettikleri kamu mallarını, işçiler den soyutlayarak yerli ve yabancılara peşkeş çekildi. Doğan doyduktan, ceplerini doldurduktan sonra, gelişen yeni ekono-

mik konsept içerisinde, yeni zenginlere armağan edilen kamu malları, bu değeri yaratan emekçilerin sokağa atılarak ya da güvencesiz, düşük ücretli, sağlıksız çalışma koşulları sunularak özelleştiriliyor. Halkın vergileriyle ve emekçilerin alınteri ve emeğiyle yaratılan kamu mallarının özelleştirilmesi bir yana, bu zenginlikleri yaratan ve bu işletmelerin asıl sahibi olan binlerce emekçi, sanki bu değerin hiç bir yerinde olmamışçasına, komik tazminatlarla ve uzun soluklu mücadeleler sonucu kazandıkları bir çok hakkı ellerinden alınarak sokağa atıldı. Emperyalistlerin önlerine koydukları ödevleri hayata geçiren AKP hükümetinin, Tekel işçileri şahsında, halka karşı açtığı savaş, yarın bütün emekçilerin örgütlü olduğu alanlarında kapsayacak bir saldırıya işaret ediyor. Nasıl ki Tekel'den önce, SEKA, Paşabahçe, Divriği Maden İşlet-

meleri ve TELEKOM'u özleştirip, bu değerleri yaratan emekçiler işinden edildiyse, bugün de Tekel işçileri aynı saldırıyla yüz yüze kaldı. Özellikle kamu işletmelerindeki emekçilere yönelik bir saldırıya dönüştürülen özelleştirme ve 4-C saldırısı, yarın bu kamu alanlarındaki bütün işçilere yönelik adım adım yönelecektir. Belirtelim ki, hakim sınıflar ve AKP hükümeti, işçi ve emekçileri top yekün karşılarını alamayacaklarından dolayıdır ki, işçi ve emekçilere yönelik yürüttüğü saldırılarını parça parça yönetmektedir. Özellikle devlet tarafından yapılan yasal değişikliklerle, farklı iş kolları üzerinden parça parça örgütlenmesine izin verilen sendikalar, böylece aynı sorun üzerinden "tek parça emek cephesi" olarak örgütlenmeleri engellendi. Bir de buna emek hareketinden, sınıfın militan hareketinden uzak bürokrat sendika-

cılık anlayışı "sarı sendikacılık", "sendika ağalığı" eklenince, Türk İş örneği gibi, bu saldırıya maruz kalan sendikada örgütlü ya da örgütsüz emekçiler iyice yanlışlaştırılıp, mücadeleleri boğuluyor. Bu nedenle Tekel işçisinin maruz kaldığı saldırı ve sorun bütün emek cephesini ilgilendiren bir sorundur. Bu gün Tekel işçileri üzerinden bütün emek cephesinde örgütlü ya da örgütsüz tüm emekçilere bir saldırı gerçekleşmektedir. Bu gün eğer Tekel işçilerinin militan mücadelesinden öğrenerek bu saldırıya karşı birleşip, bütünleşip kavgayı büyüteceğiz.

devrimci demokrasi senin sesindir

OKU OKUT OL BUL

ABONELİK SÜRESİ
6 AYLIK
1 YILLIK

Yurtiçi
12 YTL
24. YTL

Yurtdışı
35 EURO
70 EURO

HESAP NUMARALARI Ertaş ÖZTÜRK adına
İş Bankası İst. Ahsaray Subesi: (TL) 1002 30000 1153314
İş Bankası İst. Ahsaray Subesi: (Euro) 1002 301000 1107308

”Demokratikleşme” adıyla sürdürülen planlı bir kuşatmadır

Türk ulusu hakim sınıflarının büyük bir temaşa ve gü-rültüyle kopardığı “demokratikleşme” ve “açılım” yay-garalarına koşut olarak, ezen egemen zihniyet(ler)in çağdışı uygulamaları ilkel milliyetçiliğe taş çıkarırcası-na yeni skandallarla serpilip tırmanıyor. İrkçi milliyetçi-lik çığ gibi büyüyor, tüyler ürpertici çehreyle toplumsal yaşamı tehdit ederek derinleşiyor. Türk ulusundan ol-mayan ulus ve azınlıklara yaşam hakkı tanımayan kes-kinlikte pis kokular yayılarak, çeşitli millet ve milliyet-lerden emekçi halkımızın kardeşlik temeli zehirleniyor. Türk ulusu dışındaki ulus ve azınlıklar, egemen ulus ha-kim sınıfları ve kıskırtıkları kör milliyetçilik tarafından hakir görülüp horlanıyor, kelimenin tam manasında ötekileştiriliyor-ötekileştirilmiştir de... Linc, “tehcir”, “mahalle baskısı” yaratılarak, farklı uluslar ve ulusal azınlıklar üzerinde tam bir faşist terör estiriliyor. Azgın ırkçı milliyetçilik ve faşist saldırılar adeta kol geziyor.

Tek suçlu hakim sınıflar ve düzenleridir!

Gelişmelerin ürpertici olduğunu söylemek doğru ama, bu gelişmelerin Türk ulusu hakim sınıfları tarafından son derece planlı ve bilinçli bir politikayla geliştirildiği-ni söylemek daha isabetli, anlamlı ve doğrudur. Değişik dil, din, renk ve cinsten çilekeş halklarımız bu geliş-melerden sorumlu ve suçlu değildirler. Tek suçlu hakim sınıflar ve düzenleridir.

Ezilen emekçi halkımız yapay sorunlarla karşı karşıya getirilip çatışmalara sürülmektedir. Dahası, bölünüp parçalanıyor ve böylece kendi gerçek sorunlarından uzaklaşmaları sağlanarak, devrimci arayışlara girmele-ri, gerici-faşist düzene karşı birleşerek mücadele yürüt-meleri engellenmiş oluyor. Emekçi halkın birbiriyle ça-tışan hiçbir çıkarı olmadığı gibi, çatışmalarının hiçbir gerekçesi de yoktur. Bunu yaratan gerici-faşist egemen sınıflardır.

Halk içerisindeki farklı etnik unsurların birbirine düş-man ettirilmesinin temelinde, gerici hakim sınıfların çı-karları ve bu çıkarlara bağlı gerici emeller yatmaktadır. Halkımızın birbirine düşman edilip kırdırılmalarının bundan başka bir sebebi olamaz. Uyguladıkları siya-set, “böl-parçala-yönet” biçimindeki geleneksel çirkin burjuva siyasetleridir.

Gerici hakim sınıfların, her kategoriden emekçi halkla-rımız başta olmak üzere, tüm ezilen ulus ve azınlıklara açlık, acı, sefalet ve gözyaşından başka verecekleri hiç-bir şeyin olmadığı, tüm yaşamda ispatlıdır. Onların, bencil burjuva çıkarlarının ve gerici sınıf iktidarı -hatta gerici dünya düzeni- çıkarları uğruna bizleri acımasızca kıtlık, kıyım ve kırm çarkından geçirdiklerine defalarca tanık olduk. İnsanlık tarihinde yaşanan acı dramların büyük bir bölümünü veya benzerlerini, ülkemiz hakim sınıfları da bizlere uyguladı. Bütün bu acıları coğrafya-mız da fazlasıyla tanıdı. Çünkü, ülkemiz hakim sınıfları ve devlet yapısı ya da karakteri, bütün gericilik dönemi ve emperyalist dünyanın bir parçası olup, ona bağımlı olmaktan kurtulamadı-kurtulmamıştır da. Ülkemiz geri-ciliği, dünya gericiliğinin sınıf kardeşidir. İnsanlığın ya-şam tarihi gibi, coğrafyamızın tarihi de bu gerici sınıfla-rın mezalimiyile doludur. Bu sınıfların egemenlik ve ikti-darlarını koruyup sürdürme pahasına, başvurmadıkları ve bizlere reva görüp uygulamadıkları tek zulüm çeşidi kalmadı. Geçmişten bu yana, devrimci ve Komünistle-rin kıyımı dahil, yaşanan etnik ve mezhepsel kıyımlar-da, dünya gericiliğinin büyük bir bölümü, ülkemiz ha-kim sınıflarının eline su dökmez!

Egemenlerin sicili habarlık!

Ermeni soykırımı kara bir leke olarak boyunlarında dur-maktadır. Rum ve diğer “gayri müslim”lere uygulanan katliam ve zulmün eşine benzerine az rastlanır. Hami-diye Alayları ile yapılan katliamlar, üç askeri faşist cun-

ta, 29 Kürt ulusal ayaklanmasının kanla bastırılması, Mutafa SUPHİ'nin 14 yoldaşıyla birlikte katledilmesi, “Otuz Üçler”, Maraş Katliamı, “Sivas yangını” vahşeti, 77 1 Mayıs Katliamı, Kürdistan köylerinin yakılıp köylülerin göçe zorlanması, Gazi Katliamı, Hapishane-ler ve Ölüm Oruçları katliamları, 17’ler Katliamı, geril-lerin kafa ve kulaklarının kesilmesi, köylülere dışkı ye-dirilmesi, 1001 operasyonda yapılan katliamlar, “ka-yıp”lar ve yargısız infazlar, faili “meçhul” cinayetler zin-ciri, asit kuyuları ve “Ergenekon”, kontrgerilla, JİTEM gerçeğindeki katliamlar ve benzerleri... Tüm bunlar, yaşananlardan sadece birkaç örnektir. Zulüm zinciri uzayıp gider, coğrafyamız hakim sınıflarının. Coğrafyamızda; Türk-Kürt ve diğer azınlıklardan halkla-rımızın yaşamının tam bir cendere içinde olduğu sak-lanamaz bir gerçektir. Hakim sınıflar vahşi bir haydut gibi kan emmekte, adeta karabasan misali çökmekte-dirler, yoksul dünyanın üzerinde.

Halkları birleştirecek olan, alınterleridir!

Fakat, zulmün olduğu yerde, mutlaka, ezilenlerin isyan çığlığı da yankılanacaktır! İşte, ezilen ulus ve milliyetle-re yönelik baskıcı ve milli zulümcü politikalar, Kürt ulu-sunun isyan ateşini harlamasıyla karşılık bulmuştur. Ül-kemiz emekçi sınıfları da, yüzyıllardan bu yana, sürdür-mektedir mücadelesini. Bu mücadele, bugün, en bü-yük ve direngen karşılığını, TEKEL işçilerinin Ankara’nın ayazına rağmen sürdürdükleri kararlı direnişte bul-maktadır. Bu direniş, ayrıca, Selendi’de Romanlara, ül-kenin dört bir yanında Kürtlere ve diğer ezilen ulus, milliyet ve inanç gruplarına yapılan saldırıları boşa dü-şürecek bir muhteva taşımaktadır. TEKEL’de direnen, ülkenin dört bir yannadan gelen, Türk, Kürt, Roman, Sünni, Alevi ve diğer ulus ve milliyetlerden halkımızdır! Onları birleştiren ise, nasırlı elleri, alınterleridir! Far-kında olunmalıdır ki, Romanların yaşamın dışına iten de, Kürt ulusunun siyaset yapma hakkını engelleyen de, TEKEL’i kapatarak emekçileri daha fazla sömürüye

mahkum eden de, egemen sistemin ta kendisidir! Halkların hedefi de, birbirleri değil, egemen sistem ol-mak zorundadır! Tarihler boyu katliam ve asimilasyonla süren Kürt ulu-sunun imha ve inkarı, bugün “açılım” ve “demokratikleş-me” argümanlarıyla farklı kılıflarla, daha da sinsice sürdürülmektedir. Defalarca tekrar ettığımız Kürt ulu-sal hareketinin tasfiye edilmesi amacının çıplak bir ger-çek olarak karşımızda durduğunu, bir kez daha hatırlatmakta fayda vardır. Gerek Türkiye-Kuzey Kürdistan siyasal coğrafyası devrimci-komünist hareketi açısın-dan olsun, gerekse de Kürt ulusal hareketi açısından olsun, son derece açık olan ve sıklıkla açıkladığımız tas-fiyeciliğin içeriği, boyutları ve taşıdığı tehlikeleri, yeni-den açıklamaya gerek olmadığı düşüncesiyle, açma-dan geçiyoruz. Fakat ulusal hareketin tasfiyesi amac-ının çarpıcı örneği olan bir gelişmeye dikkat çekmeyi ye-terli ve zorunlu görüyoruz.

Yürütülen bilinçli ve planlı, faşist bir kuşatmadır!

Kürt ulusu üzerindeki milli zulmün, en son yasal siyasi partisinin (DTP’nin) kapatılmasıyla birlikte, pervasızla-şarak zirveye vurduğunu söylemek yanlış olmayacaktır. DTP’nin kapatılmasının hemen öncesinde geliştirilen linc ve akıl almaz baskılar ile birlikte, hakim sınıfla-rın kıskırtmalanıyla konvoylarına yapılan ırkçı faşist sal-dırlar unutulamaz. Son dönemde Kürt ulusunun ve onun siyasal temsilcilerinin, sanki milli baskı ve zulmü Kürtler/DTP uyguluyormuş, ulusal taleplerini dillendir-meleri suçmuş gibi, pervasızca suçlanıp saldırıların he-define oturtulmaları tesadüf değildi. Bilinçli ve planlı yürütülen gerici faşist bir kuşatmaydı. En önemlisi de, DTP’nin kapatılması ve bazı vekillerin vekilliklerinin dü-şürülmesinden sonra da devam ettirilen gerici-ırkçı operasyon ve tutuklamalar eşliğinde geliştirilen kap-salı baskı ve teşhirle, azgın terör dalgasının yükselti-lip nefes aldırılmayacak düzeyde ileri boyutlara vardırı-lmasıydı. DTP’nin kapatılmasında kendi hukuklarını da

çığneyerek siyasi kararlar neticeye giden TC devleti ha-kim sınıfları, hiçbir etiğe sığmayacak uygulamalara maruz bırakacak kadar onursuzlaştılar. Ahmet TÜRK her şeyden öteye, insani değerler bakımından veya in-sani onur açısından korkunç bir küstahlıkla ve en aş-ağılık emellerle Ahmet TÜRK’ü aşağılayıcı uygulamalara

maruz bırakacak kadar onursuzlaştılar. Ahmet TÜRK şahsında yapılanlar açıktan Kürt ulusuna yapılan adı muamelelerdi. DTP’li belediye başkanlarının ve diğer üyelerinin kelepçelenerek dizilip teşhir edilmesindeki mantaliteyle, Ahmet TÜRK’e kiralık ev verilmemesi ve bunun basına yansıtılarak teşhir etme mantığı, aynı kör karanlık ve komplocu kokuşmuş zihniyettir. Ahmet TÜRK ve diğer partililer ile belediye başkanları şahsın-da yapılan bu çirkinlikler, Kürt ulusunun onur ve haysi-yetiyle oynayan çağdışı faşist zihniyettir. İşte, “demok-ratikleşme” ve “çözüm”ün gerçek yüzü budur! Kürt ulu-suna verdiği de iradesinin inkarı ve çığnenmesinin bü-yütülmesidir. Kürt ulusuna onursuzluk ve teslimiyetin dayatıldığı gün gibi ortadadır. Bu gelişmelerden de an-laşılmaktadır ki, yapılan-yapılmak istenen budur.

DTP eş başkanı Ahmet TÜRK ve belediye başkanları ile diğer parti üyelerine yapılan bu gayri insani uygulamaları nefretle kınayıp lanetlediğimizi belirtmek isteriz. Özellikle bu süreçle birlikte daha derinlikli olarak gelişt-irilen Türk milliyetçiliği, sadece Kürt ulusunu hedefle-memektedir. Devrimci ve komünist hareketi de hedef-lemekle birlikte, diğer azınlıkları ve değişik inanç grup-larından halkları da faşist karantinaya almakta-almayı düşlemektedir. “Alevi açılımı”, rastlantı veya “demok-ratikleşme” değil, ezilmişliğiyle birlikte objektif olarak devrimci potansiyel taşıyan Alevi halk kitlesinin düze-ne yedeklenmesini hedeflemektedir. Hakim sınıflar, Roman halk kitlesini de, yine aynı amaçlarla, ihmal et-memektedir.

Hakim sınıfların “açılım”ı: Sisteme yedekleme ve köleleştirme!

Ancak, taşıdığı amaçlar ve geliştirdiği “açılım” ve “de-mokratikleşme” sahtekarlıklarına karşın, bütün bu ke-simleri köleleştirmeyi arzulayarak baskı ve terör estir-mektedir. Selendi’de yaşanan olaylar, bu kör ilkel milli-yetçilikten bağımsız değildir. Yaşananlar, yaratılan bu garabetin direk veya dolaylı sonuçlarıdır. Ve işte, “de-mokratikleşme” altına saklanmak istenen hakim sınıfl-ının egemen ulus milliyetçisi zihniyetinin tezahürüne bakın ki, Selendi’de yaşanan gelişmeler sonrası, yerle-rinden-ev barklarından kovularak tehcir edilenler, Ro-man kökenli halk topluluğu oluyor! Romanların bezdir-ici şekilde ve kaderleriymişcesine yıllar yılı horlanıp hakir görülmesi yetmiyormuş gibi, yerlerinden sürülme-si neyin ürünüdür? Tehcir için ilk akla gelen neden Ro-manlar oluyor? Özerk yönetim bölgeleri mi oluşturul-muş ki, Selendi’de başka yere yerleştiriliyor-sürülüyor-lar? Orada sorunları çözülmüş mü olacak? Tehcir edil-dikleri yerde, Roman çocukları okula gittiğinde, bağ-naz milliyetçiler çocuklarını o okuldan alarak, Roman çocuklarını küstahça küçümseyip, onurlarını yaralama-yacaklar mı?

Açık ki, Türk milliyetçiliğinin geliştirilerek azgınlştırıl-ması, bu ve benzeri sorunları ve hatta daha büyük so-runları olanaklı kılan zemini de yaratmaktadır. Ve bunu yaratan da hakim sınıflardır. O halde yapılması gere-ken, Romanların Selendi’den sürmek değil, Türk milliyet-çiliğini yok etmektir. Dahası, değişik ulus ve azınlıkla-rın, değişik inanç guruplarının ve en nihayetinde tüm bu mozaikten oluşan ülkemiz halkının kardeşçe ve öz-gürce yaşayabilecekleri bir sistem yaratmaktır. Bu da gerici hakim sınıfların harcı değil, ancak komünist dev-rimcilerin kuracakları toplumsal sistemin harcıdır!

SINIF TAVRİ

İSMAİL UÇAR

Kitle tanımlamasına bağlı olarak sürdürül-mekte olan faaliyet kuşkusuz ki her bir ha-reketin program veya programatik görüşle-ri doğrultusunda ele alınan genel mücadele-nin ‘kitle faaliyeti’ şeklindeki ifade edilidir. Dolayısıyla kitle faaliyetinin önemi veya kitle faaliyetinde yoğunlaşma olarak toplamını ifade ettiği için genel kitle adlandırması ya-pılmakta ve bunun önemine dikkat çekil-mektedir. Bu gerçeğin ortaya çıkarttığı ihtiyaçlar te-melinde devrimin stratejik ve taktik araç-ları, kitleleri örgütlemekte, devrimi gerçek-leştirmekte birer vazgeçilmez silah olarak tarif edilmekte ve bunlar olmadan devrimin başarılamayacağına işaret edilmektedir. Bunlar keyfi belirlemeler olmadığı gibi sınıf-lı toplum gerçekliği ve bunlar arasındaki ikti-dar mücadelesinin açığa çıkarttığı gerçeğin tam kendisidir. Dolayısıyla kitle ve kitle faali-yetini tartışırken bu objektif durum esas ze-minde devrimin durumundadır. Bu ze-minde tarif edilen alan faaliyetlerinde sahip olduğumuz mücadele araçlarını kitle içeri-sinde faal ve etkili bir güce dönüştürmek için elimizdeki araçı ve bu aracın hedef kitlesini doğru tesbit edip araçla-amaç arasındaki ba-

ğı birbirine uyumlu ele alarak kitleleri örgüt-lemeyi esas hedef olarak belirlemektediriz. Sınıf mücadelesinin deneyim ve tecrübeleri bize göstermektedir ki başarı ve başarısız-lıklar daha çok bunlar (amaç-araç) arasın-daki diyalektik bağın doğru veya yanlış ku-rulması sonucu ortaya çıkmıştır. Kitle faaliyeti ve kitle faaliyetinde yoğunlaş-manın önemi teorik çerçevede idealize edi-lerek pratikte ise olması gerektiği gibi buna uygun hareket etmemek ister istemez bera-berinde başarısızlık getirmektedir. Ki bun-dan kaynaklı çoğu zaman yanlış tartışma-larla bu sorunun kaynağı pekala farklı yer-lerde, adreslerde aranmaktadır. Kitle hareketleri toplumda bir bütün olarak adlandırılrsa da esas olarak iki kategoriye ayırmak yani iki başlık altında özetlemek mümkün. Bunlardan birincisi; örgütün, ör-gütlü gücün doğrudan her hangi bir etkisi al-tında olmayan kitlelerin kendiliğinden geli-şen hareketleri iken ikincisi ise belli bir prog-rama yaslanan örgütün, örgütlü çalışmanın açığa çıkarttığı hareketlerdir. Türkiye-Ku-zey Kürdistan komünist ve devrimci hareke-tinin tecrübelerine baktığımızda faaliyetle-rinde bunlara esasta kendiliğinden gelişen kitle hareketlerinin yön verdiğini görmekte-yiz. Kendi subjektif güceyle görünürlük ka-zanan hareketler olsa da bu diğerine naza-

ran oldukça geri düzeydedir. Kaldı ki kendi-liğinden gelişen kitle hareketleri içerisinde bulunup buna doğru yön vererek bir bütün olmasa dahi bu süreçlerden belli başarılar el-de ederek örgütlü, kalıcı güçler yaratma pra-tiği yine oldukça geri ve zayıftır. Kuşkusuz bunlar sebepsiz değildir. Her ne kadar “usandırıcı tekrar” gibi görünse de al-tını çizmemiz gerekir ki bu başarısızlıktaki esas sebep ezici çoğunluk açısından devri-min yolu, niteliği ve hedef kitlesi vb. öğeleri de içeren, kalıcı başarıların anahtarı duru-mundaki genel siyasal çizgideki bulanıklık-tır. Tali açıdan ise parça parça başarılar elde etmenin anahtarına sahip olunmasına kar-şın çoğu zaman adeta “nasıl olsa doğru anahtar bende” dercesine bir rahatlıkla za-manı ve koşulları doğru değerlendireme-mekte, bazen ise tez canlılıkla ya anahtarın önemini unutup anahtarsız kapı açma ya da yeni anahtarlar peşinden koşma pratiğine girilmektedir. Bu durum bir anlamda toprak tohum ilişki-sine de benzer. Örneğin bir tohum vardır ne kadar verimli toprağa ekerseniz ekin asla bire 3-5 vermez. Hatta mahsulü ya başa baş yada ekşiğiyle toplarsınız. İşte bilimsel ol-mayan bir siyasal çizgi açısından da durum bundan farklı değildir. Maoist hareket açı-sından durum farklı olmasına karşın sorun

daha çok toprak tohum ilişkisini büyük bir titizlikle ve bilimsel zeminde kurup gerekli gaba ve ısrar içerisinde olup olmamadır. Eli-mizdeki tohumu her toprağın önem ve ve-rim derecesine göre ekip, öngördüğümüz mahsulü pekala alabiliriz. Ancak her tohu-mu doğru toprağa da ekmek yetmez. Yani sahip olduğumuz çizgi her ne kadar doğru olursa olsun ve hatta kitle çizgimize uygun ilgili hedef kitleler içerisinde çalışma yürüt-sek dahi prensipli ve belli bir program dahi-linde hedeflerine kilitlenmiş faaliyetçiler toplamı olmadığımız süreç, esasta büyük başarılar kazanılamayacaktır. Sonuçlardan hareketle dahi olsa bu konu-larda yeterince planlı ve ısrarcı olunmadığı görülmektedir. Bu konulardaki eksiklikleri-mizin üzerine giderek başarısızlıklarımıza zemin sunan çalışma tarzlarımız değiştir-meli ve şimdikinden daha bilinçli, ne yaptı-ğın bilen yapılması gerekenin sorumlulu-ğuyla hareket etmeyi öngören bir tarzı ge-nel çalışma tarzına dönüştürmeliyiz. Konu-muz özüğünde dikkat çekmeye çalıştığımız eksiklikler için derin analizler yapmaya ge-rek yoktur. Sadece alan faaliyetleri içeri-sin-de çalışma yaptığımız kitlelerin durumu, öne çıkan gelişmelerin doğru analiz edip Yeni Demokratik Cumhuriyet programının ilgili bölümünü bu alanın özgünlüğü ekseninde

öne çıkartarak kitlelerin gelişmelerinde al-tarnatif çözüm önerilerimizi onlara götür-mek ancak bunu götürürken de kitlelere gü-ven veren bir gerçekliğe sahip olmak gere-kir. Bu zorlamalarla ya da vucüt dilimizden fiziki görünümümüzde kadar ‘değişiklikten değişikliğe’ gidilerek sağlanacak bir şey de-gildir. Bunun yegane yolu, programla kendi-mizin birleşmesi, daha açıkçası gerçek dava insanları olmakla mümkündür. Teorik ye-tersizlik veya gerilikle davayla bütünleşme meselesi aynı şeyler değildirler. Birisi ideolojik bir mesele olarak inançsızlığa denk düşerken diğeri süreç içerisinde giderilecek olan bir eksiklik, yetersizliktir. Pratik koş-turma ve günün birlik çalışma tarzından kaynaklı görülmeyen böyleli sorunlar, ‘önemsiz ayrıntılar’ şeklinde değerlendirilerek geçiştir-ilmemelidir. Sonuç olarak kitle faaliyetinde kalıcı başarı-lar elde etmek için üzerimizdeki olumsuz-lukları atmalı ve çalışma tarzımızı tekrar tekrar gözden geçirerek bütün zamanımızı, enerjimizi devrim mücadelesinin hizmetine sunarak mücadelelerin ihtiyaçlarına cevap olacak bir planlama içerisinde olmalıyız. Şu-nu unutmamalıyız ki; sebebi her ne olursa olsun kendi iç çelişkilerine vakıf olup bun-larla birlikte bilimsel çözüm üretemeyenler başarılı olamazlar...

Kitle ve kitle faaliyeti

Vali orantılı güç olarak bulmuştu Polisler cinayetten yargılanacak

2006 Mart ayında Bingöl kırsalında çıkan çatışmada ölen 14 PKK gerillasının cenaze törenlerinde başlayan ve yayılarak devam eden eylemlerde, polisin saldırsında çoğu çocuk olmak üzere 14 kişi yaşamını yitirmişti. Yaşamını yitirenler arasında bulunan Mahsun Mızrak'ı hedef gözeterek öldüren üç özel hareketçi polis hakkında mühebbet hapis cezası istemiyle hazırlanan iddianamede sona gelindi. Valinin soruşturulma açılması için izin vermediği dava dosyası için hazırlanan iddianamede; polislerin M-16 uzun namlulu silaha monteli bomba atarla insanların üzerine gaz fişegi attığı ve bu silahın kullanımının ise ölümcül sonuç doğuracağını polisler tarafından bilindiği yer aldı. Vali soruşturmaya izin vermemiş, polisi norantılı güç kullandığını belirtmişti.

Orantılı güç bu olsa gerek!

Amed merkezde, yaşamını yitiren gerillaların cenaze törenleri dolayısıyla meydana gelen ve 14 kişinin ölümüne, 400 kişinin tutuklanmasına neden olan olaylarda,

doğrudan kafasına direk isabet eden gaz bombası kapsülü nedeniyle yaşamını yitiren Mahsun Mızrak'ın ölümüne ilişkin, Ankara Özel Harekât Şube Müdürlüğü'nde görevli polis memurları B.Ö., H.A. ve N.Ö., hakkında hazırlanan iddianame tamamlandı. Polisler hakkında, 'Olası kast sonucu ölüme neden olmak' suçundan hazırlanan iddianamede, yaşamını yitiren Mahsun Mızrak'ın ölümüne neden olan gaz fişeginin, M-16 uzun namlulu silaha monteli 40 mm çapında Launcher bomba atar ile birlikte kullanıldığı belirtildi. Mızrak'ın ölümüne neden olan gaz fişeginin hangi silahtan atıldığının tespit edilemediği kaydedilen iddianamede, sanık polislerin, gaz fişegi atar silahların öldürücü özelliğe sahip olduğunu bildikleri vurgulandı. Yaşanan olaylar hakkında değerlendirme yapan Erdoğan'ın 'kadın da olsa çocukta olsa gereken yapılacaktır' sözleri sonrası polisin uyguladığı şiddetin dozunu artırdığı ve özellikle hedef seçilerek katliamların yapıldığı gözlemlenmişti. Diyarbakır Cumhuriyet Savcılığı, yaşamını yi-

tiren Muhsun Mızrak'ın ölümüne neden olan gaz bombası kapsülünü, polis memurları B.Ö., H.A. ve N.Ö.'nün kullandığını tespit etmiş ve Diyarbakır Valiliği'nden soruşturma izni istemişti. Ancak Valilik, Mızrak'ın ölümüne yol açan gaz bombalarını kullandıkları tespit edilen Diyarbakır Emniyet Müdürlüğü Özel Harekât Şube Müdürlüğü'nde görevli polisler hakkında soruşturma izni vermemişti. Valiliğin kararna itiraz eden Mızrak'ın avukatı Barış Yavuz'un, Diyarbakır Bölge Idare Mahkemesi'ne başvurması üzerine, mahkeme oy çokluğuyla aldığı kararda, Diyarbakır Valiliği'nin, soruşturma izni verilmemesi yönündeki kararını kaldırmıştı.

2006'da ne olmuştu

Amed'de 2006 yılının Mart ayında yaşanan eylemlerde çoğu çocuk olan 14 kişi, polisin silahından çıkan kurşun ve gaz bombası kapsülleri ile öldürülürken bazıları ise polisin lincine maruz kalarak öldürüldü. Olaylarda 563 kişi gözaltına alınmış ve 382

kişi tutuklanmış olmasına rağmen (bunların 91'i çocuk) polis ve asker hakkında görevleriyle ilgili herhangi bir idari veya adli soruşturma açılmamıştı. Başta Başbakan, Adalet ve İçişleri Bakanları olmak üzere, Hükümet çevrelerinin "...kadın ve çocuk da olsa gerekeni yapacağız" gibi polisi şiddet kullanmaya sevk eden açıklamalarından sonra kolluk güçlerinin kullandıkları şiddet dozunu arttırmıştı. Eylemlerin ardından erkekleşen gözaltılar ve ev baskınlarında gözaltına alınanlar işkence-den geçirilmişti. Kolluk güçleri, sokaklarda göstericilere ve gösterilere katılmayan kişilere yönelik vahşi bir şekilde fiziksel şiddet kullanmıştı. Özellikle görevini yapmakta olan gazetemiz muhabiri İlyas Aktaş da Mahsun Mızrak gibi hedef gözetilerek açılan ateş sonucu kafasından vurularak yaşamını yitirmişti. Hatırlanacağı üzere Aktaş, bir gün öncesinde özel hareket timleri tarafından tehdit edilmiş ve daha sonra görevi başında iken bu polisler tarafından silahla vurulmuştu.

Açılım paketinden çocuklara işkence çıktı!

AMED- Egemen sınıfların sözcüsü AKP Hükümeti'nin demokratikleşme salvarıyla sunduğu "Kürt açılımı" aldatmacası, Kürt ulusunun direnişine toslarken, "demokratikleşme" yalanlarının ardına gizlenen devletin gerçek yüzü ise, yaşanan olaylarla kendini göstermeye devam ediyor! Hapishanelerdeki siyasi tutsaklara her türlü baskı ve işkenceyi reva gören, tecrit koşullarını gün geçtikçe "muasır medeniyetler seviyesi"ne ulaşacak biçimde ağırlaştıran, hasta tutsakların yaşama hakkını bile görmezden gelen devlet, bu baskı ve işkenceleri, Adana ve Amed'te, TMK mağduru çocuklara da uygulamaktan geri kalmıyor! Devletin "karakteristik" baskısının en yaygın uygulayıcıları olan polisler ise, çocukların bilincinde "canavar"a dönüşüyor. Hakkâri'de polisi gören çocuk, korkuyla kaçarak, balkondan atılıyor!

Adana'da çocuk tutsaklara korkunç işkenceler

"Taş atmak", "slogan atmak", "yasadışı ısılk çalmak", "halay çekmek" gibi suçlamalarla(!) gözaltına alınarak, tutuklanıp Adana Pozantı M Tipi Hapishanesi'ne konulan 32 çocuğa, sistematik biçimde işkence yapıldığı ortaya çıktı! 18 yaşından önce hapishaneye konulan çocuklardan 18 yaşını dolduranların başka hapishanelere nakledilmek yerine tek kişilik hücrelere yerleştirildiği öğrenildi. Aileleri aracılığıyla kamuoyuna açıklama yapan çocuklar, durumlarını anlatarak, duyarlılık istediler. Hapishanedeki çocukların aileleri, çocuklarını ziyaretleri sonrasında yaptıkları açıklamada, içeride korkunç işkenceler yapıldığını belirterek, "Biz ziyarete gittiğimizde çocuklarımızın yaralar içinde olduğunu gördük. Onlara sordüğümüzda ise işkencelere maruz kaldıklarını dile getirdiler. Çocuklarımız özellikle Cezaevi 1'inci Müdürü Coşkun Cengiz,

2'nci Müdürü İbrahim Aykut ile beraberindeki Turgut, Seyfi, Ali isimli gardiyanların sürekli kendilerine işkence yaptıklarını anlattılar. Çocuklarımız bize, 'Son zamanlarda burada işkencelere maruz kalıyoruz. En ufak sorun bile işkence gerekçesi oluyor. Son zamanlarda yapılan baskınlarda üzerimize soğuk su döküp sonrasında plastik su borusu ile dövüyorlar. Bizleri dövdükten sonra vücudumuzda açılan yaralara gardiyanlar tarafından tuz basılıyor' dediler."

Aileler, yaptıkları açıklamanın ardından Pozantı M Tipi Hapishanesi Savcısı'na başvuruda bulundular. Pozantı M Tipi Hapishanesi'ndeki çocuk tutsaklara yapılan işkencelerin açığa çıkmasının ardından, Meclis'te bir açıklama yapan Barış ve Demokrasi Partisi milletvekili Sevahir Bayındır ise, TBMM Çocuk Hakları İzleme Komitesi'nin konuyu incelemeye alması gerektiğini söyledi.

Bayındır: "Siyasi muamele görüyorsa, siyasi eylem yapar!"

Bayındır, çocukların sokağa çıkmamalarıyla ilgili herhangi bir girişimde bulunup bulunmadıklarıyla ilgili soruya ise, şöyle cevap verdi: "Türkiye'de barış, demokrasi, hak ve özgürlük sorunu var. Çocukların konusu, münferit bir sorun değil ki aileleriyle görüşüp çözelim. Çocuğun da bir hakkı vardır. Siyasi muamele görüyorsa, siyasi eylem de yapar, siyasi tepki de gösterir. Çocuklar, kendi duygu, düşünce ve düşleriyle bir şeyler yapıyorlar."

Amed'de de ailelerin gözü önünde işkence

Adana'daki TMK mağduru çocuk tutsaklara yapılan işkencelerin hemen ardından, durumun bir benzeri de Amed'de yaşandı. Amed E Tipi Hapishanesi'nde tutulan TMK mağduru çocuklara, yeni yıl nedeniyle yapılan açık görüşte, ailelerinin önünde işkence yapıldı!

Fırat Haber Ajansı'nın haberine göre, açık görüş sırasında hapishane müdürünün odasına çağrılan üç çocuk, müdür ve sivil giyimli bir takım kişilerce fiziki şiddete maruz bırakıldı, azarlandı, küllük fırlatılarak yaralandı. Bunun üzerine duruma tepki gösteren aileler ise, açık görüş hakları engellenecek, zorla hapishane dışına çıkarıldı.

Hakkâri'de polisi gören çocuk kendini balkondan aşağı attı!

Bu uygulamalarıyla çocukların gözünde adeta bir "canavar"a dönüşen devletin kolluk güçleri ise, özellikle Kürt illerinde, terör estirmeye devam ediyor! Hakkâri'de, Kürt ulusal hareketine yapılan son saldırıların protesto amacıyla düzenlenen yürüyüşe müdahale eden polis, çıkan olaylarda, gördüğü bütün çocukların üzerine saldırmak, gözaltına almaya çalıştı. Bu sırada evinin önünde oyun oynayan Baran Koparan isimli 9 yaşındaki çocuk da, polis tarafından, gösterici sanılarak kovalandı. Polisi görünce korku içinde koşmaya başlayan Baran Koparan, panikle evinin 4 metrelik balkondan atladı. Koparan vücudunun çeşitli yerlerinden yaralandı.

"Açılımdan çocuklarımıza şiddet ve gaz bombaları çıktı!"

Baran'ın babası Resul Koparan ise, olayla ilgili basına yaptığı açıklamada, olayı anlatarak, şu ifadelerde bulundu: "Yetkililere sesleniyorum; bizzat Başbakan Erdoğan'a sesleniyorum; bu bize reva görülen zulüm daha ne kadar sürecek? Çocuklara gaz bombaları ve silahla saldırmak dünyanın neresinde görülmüştür? Aslında bu AKP ve Erdoğan'ın Kürt çocuklarına demokratik açılım hediyesidir. Açılımdan yalnızca çocuklarımıza şiddet ve gaz bombaları çıkmıştır. Çocuğum ölseydi bunun hesabını kim verecekti. Bunu yapanlardan davacıyım, sorumlular yargı önüne çıkarılsın."

Padişah Vali buyurdu: Diyarbakır Belediyesi halka yardım dağıtamaz

Sömürü düzeni üzerine kurulu olan kapitalist sistem bir taraftan açlığı, yoksulluğu, sefaleti dayatırken diğer taraftan yarattığı tablodan zarar görenleri kendisine bağlamak için çeşitli politikalar izlemektedir. Bu politikalarlardan biri de yoksul halka 'şefkat elini' uzatarak sanki yoksulluklarını 'kadermiş', normal bir durum imiş gibi gösterip, yine onlardan aldığı vergilerle 'yardım' adı altında sadaka dağıtmasıdır. Özellikle son yıllarda AKP eliyle dağıtımı yapılan kömür ve beyaz eşya yardımları hafızalarda halen canlılığını korumakta. Seçim zamanları meydanlarda vaat üstüne vaatte bulunan, halktan aldığı vergilerle siyasi partilere ödenek ayıran ve bu ödenekler ile bolca atıp tutan ve yardım paketleri dağıtan zihniyet, söz konusu olan kendisi dışında geliştirilen bir proje olunca ise yüzündeki maskkeyi çıkıp atmakta ve gerçek yüzünü göstermektedir. Bu gerçekliğin son örneğini ise bugünlerde Amed'de yaşamaktayız.

Valilik emir üfledi 2 bin yoksul aile yarımsız kaldı

Amed'de Büyükşehir Belediyesi, Baro, İHD, TMMOB, TTB, MÜSIAD ve GÜNSİAD gibi 32 kuruluşun katılımıyla kurulan Sarmaşık Yoksullukla Mücadele ve Sürdürülebilir Kalkınma Derneği'nin (Sarmaşık) 4 bin 500 yoksul aileyi kapsayacak yeni beş yıllık projesine, DBB'nin yüzde 40 ortak olma yönünde aldığı karar, valiliğin şikâyeti üzerine durdurdu. Diyarbakır 1. İdare Mahkemesi belediyelerin sadece 'kamu yararına çalışan' statüsündeki derneklerle ortak proje yürütebileceğini kaydetti.

Bu karar, en çok da Sarmaşık'ın yardım ağına katmaya hazırlandığı 2 bin 200 yeni aileyi, yani yaklaşık 15 bin nüfusu ve onların çalışmak zorunda kalan çocuklarını vurdu.

Sarmaşık Yoksullukla Mücadele ve Sürdürülebilir Kalkınma Derneği (Sarmaşık) 2006'da DBB öncülüğünde işveren kuruluşları, meslek ve hak örgütlerinin de aralarında bulunduğu 32 demokratik kitle örgütünün (DKÖ) katılımıyla kuruldu. Dernek ilk adımında, 'Diyarbakır Yoksulluk Haritası'nı çıkardı. Harita kapsamında, 4 bin 500 ailenin hiçbir gelirinin olmadığı, istihdam sağlansa bile çalışabilecek kimselerinin bulunmadığı ve yarıdımla geçindikleri belirlendi.

DBB'nin yüzde 40'lık ortak olduğu ve 48 kuruluşun daha desteklediği proje çerçevesinde Gıda Bankası kuruldu. Toplam 2 bin 300 aileye, toplamda 15 bin kişiye her ay gıda yardımı yapıldı. Bu arada, ailelerin çocukları için de destek programı uygulandı ve sokakta çalışmaya itilen 74 çocuk yeniden okula başlatıldı. Tam 33 ay süren proje, Aralık 2009'da doldu. Bu kez 1 Ocak 2010'dan 31 Aralık 2014'e kadar yeni bir proje geliştirildi. Yeni projeye, ilkinde dışarıda bırakılan 2 bin 200 aileyi de kapsayacaktı. DBB Meclisi, projeye ortak olunması için Başkan Osman Baydemir'e ağustos ayında onay verdi. Ancak valilik, Belediye Kanunu'nun 75/c maddesine göre belediyelerin sadece 'kamu yararına çalışan dernekler, özürü demek ve vakıfları ve kimi meslek odalarıyla ortak proje yapabileceğini savunup yürütmenin durdurulması için Diyarbakır 1. İdare Mahkemesi'ne başvurdu.

Sarmaşık, verdiği dilekçede, 'kamu yararına çalışma' ifadesinin genişçe yorumlanması gerektiğini belirtti. Ayrıca Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu'na göre çıkarılan 11 bin 536 sayılı yönetmelikte belirtilen; 'kamu yararı'nın gözetilmesi' ifadesine dikkat çekti. Fakat mahkeme, 21 Ekim'de verdiği kararda, yürütmeyi durdurdu.

Camcı: Vali rahatsız oldu!

Sarmaşık Genel Sekreteri Şerif Camcı, karar nedeniyle 2 bin 200 aileyi projeye katamayacaklarını, 15 bin ailenin açlığa, çocuklarının da sokağa itileceğini belirterek, şöyle diyor: "Valilik rahatsız oldu. Çünkü biz gerek valilik nezdinde, gerek dini cemaatler eliyle yürütülen yardım çarpkılığının yanlış olduğunu ifade ediyoruz. Onlar bu ailelerin kendilerine bağımlı olmasını, gene kapılara gelmesini, itiş kakış yaşammasını istiyorlar. Vergimizle sadaka dağıtıyorlar, bir de başımıza kakıyorlar." İçişleri Bakanlığı'nın AKP hükümeti döneminde 'kamu yararına çalışan dernek' statüsü verdiği 'yardım kuruluşları şunlar: Deniz Feneri, Gülen Cemaati'ne bağlı Kimse Yok Mu, Aziz Mahmut Hüda-i Cemaati'ne bağlı İstanbul Uluslararası Kardeşlik ve Yardımlaşma Derneği... Tüm bu derneklerin AKP ile olan ilişkisi ise herkesçe bilinmekte.

Aydın Erdem davasında deliller karartırılıyor

Öcalan'ın hapishane koşullarının kötüleşti-rildiğine ilişkin yaptığı açıklamadan sonra Amed'de yaşanan çatışmalı eylemlerde polis-in hedef gözetererek öldürdüğü Aydın Erdem dosyası karartılmaya çalışılıyor. Erdem ailesinin avukatı Rehşan Bataray, polis tarafından katledilen Dicle Üniversite-si Matematik Öğretmeniği 3. sınıf öğrenci-si Aydın Erdem'in faillerine ulaşmadığını ve polis memurlarının 'delilleri karartmak suçundan' açığa alınması gerektiğini söyledi. Öcalan'ın hapishane koşulları le ilgili yaptı-ğı açıklamalardan sonra özellikle Kürt ille-

rinde düzenlenen protesto eylemlerinden en kitlesellerinden birinin yapıldığı Amed'de, 6 Aralık'ta polisin kitleye ateş aç-ması sonucu hayatını kaybeden Aydın Erdem'in failleri ortaya çıkmazken, Erdem aile-sinin avukatı Rehşan Bataray, soruşturma dönemini değerlendirdi.

'Delilleri karartanlar açığa alınmalı'

Bataray, olayın üzerinden bir ayı aşkın süre geçmesine rağmen Aydın Erdem'in faille-rinin bulunmadığını ve olay yerinde bulun-an boş kovanların bir bölümünün ise poli-

sevi tuvaletinden çıktığını ifade etti. Tuva-lette 5 kovanın bulunmasına rağmen bu boş kovanlarla ilgili hiç birşey yapılma-sını eleştiren Bataray, "Boş kovanların toplanıp ardından da tuvalete atılması, 'de-lillerin karartılması' suçunu oluşturuyor, bu polis memurlarının en azından soruşturma tamamlanana kadar açığa alınması gereki-yor" dedi.

'Polislerin şüpheli olduğu olaylarda yaşanan hep aynı olmuştur'

Gösteriler sonrası yapılan soruşturmalarda

yüzü kapalı kişilerin tespit edilip, taş atık-ları gerekçesiyle cezalandırıldıklarını belir-ten Bataray, konuşmasının devamında şu ifadeleri dile getirdi: "Gösterilere katılanlar polis, mobesse ve güvenlik kameralarında tespit edilmesine rağmen bu olayda silah kullanan kişinin tespit edilmemesi kaygı ve-ricidir. Bu tür olaylarda, polis memurlarının şüpheli olduğu olaylarda yaşanan hep aynı olmuştur ve zanlılar bulunamamıştır. Dos-yanın gidişatından bu dosyanın akıbetinin de benzer olaylarda olduğu gibi aydınlatıl-mayacağı kaygısı taşımaktayız."

Romanlar: İnsanlar, insan olduklarını unutmasınlar

Ülkemizde özellikle son yıllarda artarak devam eden linç, devlet güçlerinin açıktan desteğiyle ve hakim sınıfların ağzından çıkan hoş gören açıklamalarıyla artarak devam ediyor. hatırlanaca üzere, gerici ikdi-dar, sistemine muhalif kesimler üzerinde ve farklı etnik gruplara mensup halka yönelik linç girişimlerini kullanmaktan hiç çekinme-di. Osmanlı'dan günümüze kadar devam edegelen bu linç kültürü, egemenlerin de-magojileriyle ve çarpıtmalarıyla halkın bilin-ci dumura uğratılmış "Vatan millet Sakarya" söylemleri ile kısırtılan gruplar "farklı olan-lara" saldırtılmıştır. Osmanlı döneminde Türk burjuvazisinin eliyle gerçekleştirilen Ermeni katliamı, yine Osmanlının son dö-nemlerinde ve cumhuriyetin ilk yıllarında ar-tarak devam eden ve günümüze kadar ta-şan Kürtlere yönelik imha ve inkar politikası, Alevilere yönelik yapılan Maraş, Çorum, Sivas, Gazi, ve daha nice katliamlar belleği-mizdedir.

TC'nin başbakanından emniyet müdürüne kadar devletin her kademesinden gelen destekle, gerekli atlayıp ve güvencenin oluşturulması sonucu yaratılan "öfkeli va-tandaş" topluluğu ile öyle gözükiyor ki ya saldırılarına tanık ya da saldırılarında mağ-dur olmaya devam edeceğiz. Edirne'de, Mersin'de, Manisa'da devletin kolluk güçle-rince örgütlenen, provoke edilen "öfkeli Va-tandaş"lar faşist, ırkçı sloganlarla halkın üzerine salındı. İşte son olarak kimimizin ta-nığı olduğu kimimizin mağduru olduğu Ma-nisa'da ki "öfkeli vatandaş"ın linç girişimi ile başlayan ve sürgüne dönüşen olaylar, dev-letin ihtiyaç duyunca bir Maraş'ı, Çorum'u, Sivas'ı yeniden yeniden yaratabileceğinin ifadesi gibi.

Linç kültürünün son kurbani: ROMANLAR

Manisa'nın Selendi ilçesinde yaşayan Ro-manlar MHP'li belediye başkanınında destek verdiği saldırılarla yerlerinden edildi. Kahvehanede Roman asıllı Burhan Uçkun'a yönelik ırkçı ifadelerle başladı. Kısa süre içerisinde kahvehane önünde toplanan bin kişilik grup Romanların yaşadığı mahalle-lere yöneldi. "Vurun çingenelere" çıktıkları ile grup Romanların evlerini taşıladı, araçla-rını yaktı. olayların ardından MHP'li beledi-yenin tutumu ise saldırıya uğrayan 200 Ro-manı Gördes, Kula ve Salihli'ye sürgüne göndermek oldu.

DGH Romanları zişeret etti

Demokratik Gençlik Hareketi (DGH) faali-yetçileri "öfkeli vatandaş" şeklindi ifade edi-len ırkçı-faşist grupların saldırısına maruz kalan Roman aileleri ile bir araya geldi. Yaşanan olayların nasıl gerçekleştiğini ye-reldeki halkın nasıl örgütlendiğini, yerel yö-netimde bulunan gerici anlayışın tavırlarını ve güvenlik güçlerinin tutumlarına ilişkin saldırıya maruz kalan Romanlarla sohbet eden DGH faaliyetçileri, tüm bunlar karşısın-da ezilen halkların birlikte meşru mücade-

sinin yükseltilmesi gerektiğine vurgu yaptı. İnsanlık tarihinde halkların kardeş oldu-ğunu ifade eden DGH'liler, Romanları saldırı-lar karşısında yalnız bırakmayacaklarını ifa-de ettiler.

Romanlar belediyenin linçteki rolüne dikkat çekti

Gazetmizin yer aldığı sohbet'de Selendi' de yaşanan linç olayları ve sürgüne ilişkin Se-lendi'li Romanları MHP'li belediye başkanı-nın linçteki rolüde ortaya çıktı. Belediye başkanının halkı belediye hoparlöründen linçe çağırıldığını ifade eden mağdur aileler, bu girişim sırasında yine belediyeye ait do-zer ve kepçelerin kullanıldığını söylediler. Selendi'de yaratılan bu gerici, ırkçı, soven saldırıların gerçek yüzü, saldırıya maruz ka-lan ailelerden aldığımız cevaplarla ortaya çıktı.

DemokrasiDevrimci : Olaylar nasıl başla-dı?

-Yılbaşı günü benim oğullarım kahveye git-tiklerinde, çocuklarını kahveye almamışlar ve dövmüşler. "Bizde Çingenelere verilecek çay yok" deyip aşağılamışlar. Bizim çocuk-larda kahveye gidip tartışmışlar kavga çıkmış. Oğlumun kafasını yarmışlar haber gel-di hastaneye gittik. Benim beyim oğlanı öyle görünce, kafası kanlar içinde orada kalp krizi geçirdi, vefat etti. Bu olaydan beş gün sonra ben evde otuyordum. Dışarı baktı-ğında insanlar toplanmıştı bir şeyler olaca-ğını anladık tabi. Zaten hemen olaylar pat-lak verdi. Taşlarla sopalarla saldırmaya başladılar. Evlerimizin camlarını kırdılar ön-ce sonra da yakmaya başladılar canımızı zor kurtardık.

D.D: Bu olaylar başlamadan önce yerel halkın size karşı tavrı nasıldı?

-Bundan önce herhangi bir husumetimiz ol-madı. Biz burada 35 yıldır yaşıyoruz. Ama son bir yıldır huzursuzluk vardı. Bu MHP'li belediye başkanı ve bunun yanındaki 5 ar-

kadaşı sürekli halkı bize karşı kışkırtıyordu. Yani bizde bazı insanlarla kavga ettik. Çün-kü bize sürekli çingene deyip aşağılıyorlar-dı. Pazarda mal varken yok diyorlar kahve-ye gittiğimizde buraya çingeneler giremez, çingenelere çayımız yok denilerek bizi aşı-ğılıyorlardı. Hatta biz dilekçe toplayıp savcı-lığa şikayet ettik ama nasıl olduysa dilekçe-miz bile ortadan kayboldu. Anlayamadık. Bu ne biçim adalet.

D.D: Saldırı sırasında ilçedeki kaymakam, güvenlik güçleri ve belediye başkanı ne yaptı?

-Belediye başkanı anons geçti "insanlar topla-lansın" diye. Belediye başkanının bu tavırn-dan sonra zaten eve taşlar yağmaya başla-dı. Belediyenin araçları da katıldı zaten bu vahşette. Dozer ve kepçeyle benim yeğeni-min arabası parçalandı. Polisler hiç karışa-madılar yani izlediler anca havaya ateş açı-yor ama halkta biliyor bişey yapmayacağını dağılmıyorlar. Kaymakamı hiç görmedik. Ama belediye başkanı bizzat içindeydi. Za-ten Alaşehir'i arayıp iki otobüs ölkü ocakla-rından genç getirtmişti. Yoksa Selendi'deki halk bunu bir başına yapamazdı.

D.D: Son dönemde yaşanan linç olayları-ya ilgili neler söylersiniz?

-Şimdi bir yerde insanların arasında din, dil, ırk, mezhep gibi farklılıklardan dolayı anlaş-mazlık çıkıyorsa orada pek insanlık aran-maz. İnsani değerler olmayınca bu tür gö-rüntüler ortaya çıkıyor. Bizim yaşadıklarımı-zı gördünüz. Fazla söze gerek yok.

D.D: Pekî devlet size yardım etti deniliyor. Bir yıllık kiranızı erzakınızı ve bilumum gi-derlerinizi karşılayacak sizce bu yeterli mi? Geri dönmeyi düşünüyor musunuz?

- Yok geri dönersek bu kez kesin kan çıkar ama burada da rahat değiliz. Biz bir yıl son-ra ne yapacağız. Bak halimize hiçbir şey yok evde çulun üzerinde oturuyoruz. Bizim

orada bir düzenimiz vardı. Benim evim var orada burada neden kira vereyim. Dönmek isterim ama oradaki halkı kışkırtıyorlar yok-sa onlar bizim dostlarımızdı. Beraber otu-rup yemek yedik çay içerdik biz. Ama işte olaylar böyle olunca ne yapacağımızı bilmi-yoruz hele biraz zaman geçsin....

D.D: Tüm bu yaşadıklarınızdan sonra in-sanlara söylemek istediğiniz bir şey var mı?

-İnsanlar insan olduklarını unutmasınlar...

Sadece son bir ayda 9 fane linç girişiminde bulunulmuş
Manisa'da yaşanan olaylarla daha bir tehli-ke sinyalleri veren linç olayları son 1 ayda 9 kez yaşandı.

6 Aralık'ta üç öğrencinin tutuklanmasıyla başlayan Edirne'deki gerginlik hafta sonu da devam etti. İstanbul'dan tutuklamaları protesto için kente gidenlere PKK'lı oldukla-rı iddiasıyla MHP'liler ikinci kez linç girişi-minde bulundu.

Malatya'da son 1 ay içerisinde aynı nokta-da Doğu'ya ait 3 ayrı yolcu otobüsü taşılı saldırıya uğradı.

Malatya merkez çevre yolu üzeri Eski Köy Garajlarına yakın bir mesafede meydan gelen son olayda, Muş'tan Mersin'e gitmekte olan Sadullah Tekse yönetimindeki 34 BU 8953 plakalı yolcu otobüsüne 2 kişi olduk-ları belirlenen saldırganlar taş atarak kaçtı. Otobüsün sağ tarafındaki yan cama isabet eden taş, camı kırarak içeri düştü. Taş şans eseri otobüsteki yolculara isabet etmedi. Yine Malatya'da 15 Aralık gecesi de Ur-fa'dan Trabzon'a gitmekte olan Mustafa Özdemir yönetimindeki 61 S 0171 plakalı yolcu otobüsü seyir halinde iken, yola çıkan bir kişi otobüsün ön camına taş atmıştı. Çevre yolu Sanayi Üst Geçidinde meydana gelen olayda ön koltukta oturan yolcular-dan Yasin Mines yaralanmış, olayın faili de bulunamamıştı.

26 Aralık'ta meydana gelen olayda ise, Bit-lis'ten İstanbul'a gitmekte olan yolcu otobü-süne 2 taş atılması sonucunda otobüsün ön camı kırılmıştı.

4 Ocak' ta Erzincan da göz altına alınan ar-kadaşları için basın açıklaması yapmak iste-yen Gençlik Derneği üyesi 18 kişi faşist gru-bun saldırısına uğradı.

6 Ocak'ta Mersin'in merkez Akdeniz İlçe-si'nde 2 lise öğrencisi arasında kavga çıktı. Kavga sonrası Arap ve Türkler kökenli yüz-lerce kişi Kürtlere linç girişiminde bulundu.

7 Ocak Aksaray Üniversitesi'nde öğrenim gören 3 Kürt öğrenci akşam saatlerinde şe-hir merkezinde bulunan bir alışveriş merke-zinin önünde 50 kişilik bir grubun saldırı-sına uğradı. 1'i ağır 3 öğrenci yaralandı.

16 Ocak'ta Malatya' da devrimci-demokrat yurtsever öğrencilere karşı polis ve faşist bir grup birlikte saldırdı.

Sivil faşist-polis iş birliğine Halk Cephesi'nden tepki

Halk Cephesi tarafından birçok ilde eşzamanlı ola-rak yürütölen "Amerika defol bu vatan bizim" kampanyasının Edirne ayağını örgütleyen Edir-ne Gençlik Derneği üye-lerinden 3 kişi, 16 Aralık günü gözaltına alınmış, sonrasında "DHKP-C'nin propagandası yapmak" iddiası ile tutuklanarak hukuksuz ve keyfi biçim-de Edirne Kapalı Cezae-vi'ne gönderilmişlerdi. Bu saldırıları 27 Aralık 2009 tarihinde protesto etmek isteyen Gençlik Derneği üyeleri ise polis ve sivil faşistlerin saldırı-sına maruz kalmış ve linç edilmeye çalışılmışlardı. Edirne'de gerçekleştiri-len saldırılar bir çok ilde protesto edildi. Saldırıla-rın protestosu için Edir-ne'de ikinci kez yapılmak istenen basın açıklaması ise polis ve sivil faşistler-ce engellendi. Halk Cep-heliler ise yaklaşık 1 haf-ta Edirne'ye girmeye çalış-tı.

Gençlik Federasyonu: Saldırılar planlı

Edirnedeki gözaltılara ilişkin Ankara, Adana, Erzincan, Kars gibi illerde gerçekleştirilen protesto-lar ise Edirne'dekine ben-zer uygulamalarla karşı-

laştı. Erzincan ve Kars'ta gerçekleştirilen eylemle-re gaz bombaları ile sal-dıran polis çok sayıda ki-şiyi de gözaltına aldı. Polis destekli faşist saldı-rılara ilişkin açıklama ya-pan Gençlik Federasyo-nu, saldırıların planlı ve programlı olduğuna dik-kat çekti. Açıklamada şu ifadelere yer verildi: "Sal-dırlar 'hassas vatandaş', 'esnafların tepkisi' vb. ile açıklanamayacak kadar planlı-programlı bir poli-tikanın ürünüdür. Örne-ğin, Edirne'de gündeldir polis esnafları dolayıp 'Edirne'ye gelececek cam-ımızı-çerçevenizi indire-cekler, İstanbul'dan PKK'lılar geliyorlar' vb. söylentiler yaymıştır. Si-vil-faşistlerin bizzat kulla-nılmasının yanı sıra halk-tan insanlar da terör de-magojisi ile kandırılmış-tır. CHP'li milletvekilleri, Edirne Belediye Başkanı, çeşitli DKÖ'ler biraraya gelip Halk Cephelilere 'Edirne'ye bugün gelme-yin, gidin, daha sonra hep birlikte açıklama ya-parız' diyorlar. Hayır, git-mesi gerekenler biz değ-i-liz. Biz ülkemizin bağım-sızlığını istiyoruz. Asıl git-mesi gerekenler emper-yalist Amerika, işbirlikçi-si AKP."

Mersin'de linç provaları!

Mersin'in merkez Akde-niz İlçesi'nde 2 lise öğrenci-si arasında çıkan kavga lince dönüştü. Kavga son-rası yüzlerce kişi Kürtleri linç etmek istedi. Kazanlı Mahallesi'ndeki lisede 2 öğrenci arasında tartışma çıktı. Kısa süre-de tartışma kavgaya dö-nüştü. Çevrede "Kürt çö-cuklar Türk çocukları dövmüş" söylentileri yayıldı ve bunun üzerine okula gelen milliyetçi ki-şiler, Kürt öğrencileri linç etmeye kalkıştı. Kürtle-rin de gelmesiyle kavga büyüdü. 'Kahrolsun PKK',

Taşeronluk değil kadro istiyoruz!

İZMİR- İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı park bahçe işçisi olarak çalışan taşerona bağlı işçiler, "taşerona ve işsizliğe hayır" dediler. Geçtiğimiz yıl da aynı sorunla karşı karşıya kalan işçiler, DİSK ve belediye başkanının taşeronlaşmayı kaldıracağı yönündeki sözünü hatırlatarak verdikleri sözü tutmalarını istediler. İşçiler "Taşeron sistemi istemiyoruz", "Yaşasın sınıf dayanışması", "İşçiyen verilen sözler tutulsun", "Yaşasın onurlu mücadelemiz" sloganları atarak, büyükşehir belediyesinin önüne yürüdü.

Belediye önünde gurup adına yapılan açıklamada, CHP'li Büyükşehir Belediye Başkanı Aziz Kocaoğlu'nun anayasal suç işlediği belirtilerek, "4857 sayılı iş kanununa göre asil iş sahibi teknolojik ve mühendislik bölümleri dışındaki iş kollarını taşerona veremez" denildi. Açıklamada İstanbul'da, Ankara'da taşeronlaşmaya karşı direnişteki işçilere CHP'nin destek verdiği hatırlatılarak, "CHP'li vekiller neden burda yok. Bu ne iki yüzlülüktür" ifadeleri kullanıldı. Taşeronun formalite olduğunu ve gerçekte ise iş verenlerinin Büyükşehir belediyesi olduğunu aktaran açıklamada, "biz park bah-

çe işçileri şunu söylüyoruz ve şunları talep ediyoruz: Maaşlarımızın %30'u taşeron şirketlere verileceğine ve şirket sahipleri zengin edileceğine, bu %30'luk hakkımızın bizlere verilmesi. Yeni yıla işsiz girmemek ve yıllardır emek veren işçiler olarak sosyal haklarımıza kavuşmak. Bu taleplerimizin İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne hiçbir ekstra ekonomik yükü yoktur. Sayın Aziz Kocaoğlu'ndan konuya ilişkin kamuoyuna ve biz çalışanlara bir açıklama yapmasını bekliyoruz" denildi. Açıklamada son olarak "Başarıya ulaşmak istiyorsak örgütlü mücadele etmeliyiz. Örgütlü hareket edersek kazanırız, buna inanmalıyız" denildi.

Basın tarafından yöneltilen "eylemlerinizi ne şekilde devam edecek" sorusuna işçiler, "Geçen yıl belediye tarafından sözler verilmişti, ama verilen sözler tutulmadı. Bizler de bu durumu göz önünde bulundurarak hareket edeceğiz, ama tabii içerik olarak kendi aramızda görüşerek karar vereceğiz" cevabı verdiler. 11 Ocak günü gerçekleştirilen eyleme; TMMOB, Deri İş, DHF, BDSP, Halk Evleri, DÖP, ÖDP ve Kent AŞ işçileri destek verdi.

İtfaiye işçileri eylemlerine devam ediyor

14 Aralık'tan bu yana direnişte olan itfaiye emekçileri eylemlerine devam ediyor. İşçilerin eylemine sözlü, fiziki saldırılar da artıyor. İşçilerin Saraçhane Parkı'na kurdukları çadır, polisler ve zabıtarlar tarafından yapılan saldırıda sökülürken bazı işçiler de polis tarafından darp edildi. İşçilere uygulanan baskı ve saldırılar, sendika yetkilileri tarafından Hitler faşizmine benzetildi.

Topbaş'ın sesi çıkmıyor çünkü suçlu

4 Ocak'ta Taksim Tramvay Duranğı'nda bir araya gelen itfaiye emekçileri, "Her yer Tekel, her yer itfaiye", "İtfaiye yakmadı, vatandaş satmadı", "İtfaiyede taşeron istemiyoruz", "Tekel, itfaiye omuz omuza", "İtfaiye işçisi satılık değil", "Yağmaya, soyguna izin vermeyeceğiz", "İstanbul uyuma itfaiyeye sahip çık" sloganları eşliğinde İstiklal Caddesi boyunca yürüdüler. Galatasaray Meydanı'nda yapılan basın açıklamasında konuşan Türk-İş İstanbul Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş'a bir kez daha seslenmek üzere bir araya geldiklerini söyledi. Topbaş'ı İstanbul halkının canını, malını emanet ettiği itfaiye işçilerine karşı girişilen taşeronlaşma hare-

ketinin izahını yapmaya davet eden Büyükkucak, "Sayın Topbaş, niye hâlâ sesin çıkmıyor? Çünkü suçlusun, çünkü haksızsın." dedi.

İtfaiye işçilerinin çadırına bıçaklı saldırı

Bir yandan çeşitli eylemler yaparken diğer taraftan da belediye binası karşısında kurdukları "Demokrasi Çadırı"nda bekleyişlerini sürdüren itfaiye emekçilerinin çadırına bıçaklarla saldırı düzenlendi. Zabıta ekipleri ve sivil polislerce çadıra gece 03.30 sularında baskın yapıldı. Kurulmuş olan eylem çadırına, polisin gözetiminde saldıran zabıtarlar, çadırı kestiler ve işçileri darp ettiler.

"Polis gaz sıklı"

Saldırı sırasında parkta direniş alanında bulunan itfaiye işçisi Murat Sarı, yaşananları şöyle anlattı: "Çoğunluğunu zabıtarların oluşturduğu, içinde polislerin de olduğu, 250 kişi parkın yanına geldiler. Grubun önüne çıkan 3 kişiden amir olduğumu düşündüğümüz kişi bize selam verdi. Biz de selam verenlerin yanına gittik. Bu esnada ağaçların arka tarafından çadırımıza doğru zabıtarların koştuğunu gördük. Biz de çadırların yanına geldik. Ellerindeki maket bıçakları ile çadırımızı yırt-

tıklarını görünce müdahale etmek zorunda kaldık. Polis de zabıtarların safında yer alarak arkadaşlarımızın üzerine gaz sıkmaya başladı. Yaşanan arbede esnasında 4 kişi çeşitli yerlerinden yaralandı. Hastaneye götürdüğümüz arkadaşlarımızın hepsi de itfaiye çalışanı idi. Darp olduklarına ve gaz sıkıldığına dair ellerinde raporları var." Polisler tarafından darp edilen işçiler Adli Tıp Kurumu'ndan iş göremez raporu alarak mahkemeye başvuruda bulundular.

Topbaş işçilere Hitler faşizmi uyguluyor

Saldırısı ilişkin saldırının gerçekleştiği gün ve sonrasında açıklamalar yapan sendika yetkilileri saldırıyı kınadı. Demokratik Haklar Federasyonu (DHF), ESP-G, TKP gibi kurumların da destek verdiği eylemde sendika başkanları tarafından yapılan açıklamada saldırılar ve baskılar Hitler faşizmine benzetildi. 11 Ocak'ta Saraçhane Parkı'nda toplanan kitle, "Yasal hakkımız olan toplu iş sözleşmesi uygulansın" yazılı pankartın arkasında İstanbul Büyükşehir Belediyesi (İBB) önüne yürüdü. Kitle sık sık "İtfaiye Topbaş'ın çiftliği değil", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber hiç birimiz" sloganları attı.

Emek düşmanı AKP'nin çadır saldırıları ilk değil

İBB önünde açıklamayı Belediye-İş 5 Nolu Şube Başkanı Nihat Altaş yaptı. Belediyenin "dini imanı para" diyen Altaş, çadır saldırısına ilişkin şunları kaydetti: "Çıkartılan yasa gereği belediye başkanı seçilen ve ilk işi yasayı, anayasayı çiğnemek olan, geçmişte şaibelerle dolu Esenyurt Belediye Başkanı da işten çıkarttığı işçilerini çadırına saldırmıştır. Tek amaçları emek düşmanlığı olan AKP'nin çadır saldırıları ilk değil son da olmayacaktır. İtfaiye emekçilerine yapılan bir saldırı, demokrasiye yapılmış bir saldırdır. Bu saldırı emrini verenlerin zihniyeti ile TEKEL işçilerine baskıncı su sıkın, şiddet uygulayan, onları açlığa ve yoksulluğa mahkum eden zihniyet aynı zihniyettir. Bu zihniyeti şiddetle kınıyoruz."

Yapılan açıklamanın ardından Saraçhane Parkı'na dönen kitle burada saldırıları protesto eden sloganlar atarak türküler eşliğinde halaylar çekti.

Topbaş: Sendika ve siyasetçilerin entrikası

İşçilere yönelik sözlü ve fiziki saldırılardan vaz geçmeyen Belediye Başkanı Kadir Topbaş ise işçilerin direnişini 'sendikanın ve siyasetçilerin entrikası' olarak değerlendirdi. Muhsin Ertuğrul Sahnesi'ndeki incelemeleri sırasında itfaiye işçileri ile ilgili yöneltilen bir soruya Topbaş şöyle yanıt verdi: "Biz, itfaiyecilerle yaptığımız düzenlemelerde bir şartname koyduk. Aynı şartlarla, aynı özlük haklarıyla hangi şirket kazanırsa kazansın itfaiyeciler devam edecek. Buna göre mukavele yapıldı. Bütün mesele sendikacıların entrikası. Bu kadar net söylüyorum. Sendika yetkilileri, daha önce BİMTAŞ'tan yetki aldıkları için 'bir başka şirketten yetki alamayız' düşüncesiyle itfaiyeciler arkadaşlarımızı istismar ediyor, siyasetçiler istismar ediyor."

"Özlük hakları yok. Şirket isterse temizlikçi yapar"

Topbaş'ın değerlendirmelerine yanıt veren Nihat Altaş şunları ille getirdi: "Ben yangını bilen bir insan olarak söylüyorum. İtfaiye hizmetleri kamu eliyle yürütülmelidir. Biz iş güvencesi istiyoruz. Taşeron şirkete nasıl aynı özlük haklarıyla gidecek itfaiye işçisi? Zorla götürüldükleri şirketle imzalandıkları sözleşmenin 5. maddesi çok acık. Şirket isterse garsonluk, temizlikçilik gibi görevlerde çalıştırılabilecek" dedi.

Kemer sıkmaya devam

Kamu emekçileri maaşlarını 41 lira zamlı alacak. Fakat doğalgazdan toplu taşıma ücretlerine kadar yapılan zamlar memurun zammını bırakın tüm maaşını kuşa çevirecek. KESK Toplumsal ve İktisadi Araştırma Birimi yeni yılda uygulamaya giren zam dalgası sonucunda kamu emekçilerinin reel kaybını hesapladı. Buna göre 15 Aralık itibarıyla 1600 lira net ücret alan bir kamu emekçisinin % 2.5'lik memur maaş artışıyla 40 lira, enflasyon farkı olarak 2 lira olmak üzere toplam 42 lira zamlı ücret alacak.

Haşıkla verip hepeçlele alacaklar: Bir kamu çalışanı aralık ayı itibarıyla 200 lira olarak ödediği doğal gaz faturasını 230 lira olarak, işe kendine ait bir otomobile gidiyorsa bir depo benzin için aylık 180 lira yerine 202 lira yakacak, günde bir paket sigara içiyorsa ayda 130 lira yerine 180 lira, işe toplu taşıma araçlarıyla gidiyorsa 70 yerine 90 lira ödeyecek. Bu hesaba göre harcamaları 105 lira dolayında artacak olan kamu emekçisi bu artışın sadece 42 lirasını ocak ayı maaş artışıyla ödeyebilecek. Yani reel olarak 59 ila 79 lira arasında kayba uğrayacak. Bu kayba akaryakıt zammının tetikleyeceği gıda ve temel tüketim ürünleri, servis ücretleri daha bir çok zammın ekleneceğini düşünürsek rakamların bayağı yukanlara çıkacağını söyleyebiliriz.

Patron, sendika el ele işçiler izne!

KOCAELİ- Kapitalist krizin etkilerinin işten atmalar, ücretsiz izinler ve çeşitli hak gasplarıyla etkisini gösterdiği Kocaeli Ford Otosan fabrikasında fatura yine işçiyi kesildi. Kriz gerekçesiyle birçok defa üretime ara verilen Gölcük'te kurulu Ford Otomotiv Sanayi A.Ş.'nin Kocaeli fabrikasında Türk-Metal ve Ford işbirliğiyle işçiler işlerinden uzaklaştırıldı. Üretimi durdurmanın faturasını işçilerin yaz döneminde kullanmaları gereken izin haklarından kesen Ford'un bu uygulamasını işçilerin bağlı bulunduğu Türk Metal Sendikası patronlarla işbirliği içerisinde karşıladı. 6 bin Ford işçisinin 11 Ocak 2010 tarihine kadar yıllık izinlerinden kesilmek üzere ücretli izne ayrıldığını belirten Türk Metal Sendikası Gölcük Şube Başkanı Yücel Yücel üretime ara verilmesine gerekçe olarak "global piyasalardaki olumsuz gelişmeler, yurtdışı ve yurtiçi pazarlarında görülen talep düşüşü"nü gösterdi. Açıklamada şu ifadeler yer verildi: "Ford Otosan Fabrikası'nda işçi çıkartılması söz konusu değil. 6 bin çalışan izne çıkartıldı. Yazın kullanılacak izin döneminden düşülecek. İşçiler net ücretlerini alacak. Hiç bir işçi mağdur olmayacak."

Madenciler iş bıraktı

BOLU- Mengen ilçesine bağlı Gökçeşu beldesinde maden işçileri, ödenmeyen maaşları nedeniyle iş bıraktı. 160 işçinin çalıştığı Karaelmas Maden Ocağı'nda işçiler, biriken ücret alacaklarının ödenmesini ve çalışma şartlarının iyileştirilmesini talep ettiler. 5 Ocak Salı akşamı gündüz vardiyasından çıkan işçiler, akşam vardiyasını almaya gelen işçilerle birlikte maden önünde toplanmaya başladılar. Akşam vardiyasının iş başı yapmamasının ardından maden patronu İsmail Yılmaz işçilerin görüşme talebini kabul etti. İşçiler biriken ücret alacaklarının ödenmesini ve çalışma koşullarının iyileştirilmesini talep ettiler. Patronun krizi gerekçe göstererek bahaneler üretmesine rağmen yürütülen pazarlıklar sonucu işçiler alacaklarının en geç Cuma günü ödeneceği sözünü aldı. İşçiler ayrıca 2010 yılı için ücretlerine %10 zam aldılar.

Çalışanı vergiyle soyuyorlar

İşsizliğin bir kırbaç gibi yoksulun sırtında sakladığı ülkemizde, çalışanların maaşlarındaki erime de her geçen gün büyüyor. İzlenen dışa bağımlı ekonomik politikalar dış ve iç borcun çığ gibi büyümesine neden olurken, bu borçların geri ödemeleri için ekmetken giyim eşyasına, doğalgazdan elektrige, sudan temizlik malzemesine kadar her ürünün üzerindeki dolaylı vergilere büyük oranda zamlar yapılıyor. "Gizli zam" olarak adlandırılan dolaylı vergilerle artan vergi yükü de çalışanların maaşlarının daha fazla erimesine ve alım güçlerinin sürekli düşmesine neden oluyor. 2007 yılında asgari ücret alan bir kişi her 100 liranın 26 lira 11 kuruşunu doğ-

rudan gelir vergisi, damga vergisi, SGK işçi payı gibi doğrudan vergi kalemleriyle devlete bırakırken 2010 yılında bu rakam 32 lira 38 kuruşa yükseldi. Başka deyişle bugün, çalışana verilen maaşın yüzde 32.38'sine devlet, vergiler yoluyla el koyuyor. Çalışanın alınterinden devletin el koyduğu para, doğrudan vergilerle sınırlı değil. Aynı dönem içinde içecekten giyim eşyasına kadar pek çok ürüne yapılan harcamadan alınan dolaylı vergilerin payı da arttı. İki yıl önce, yaptığı alışverişlerle gelirinin 65 lirasını dolaylı vergi olarak devlete veren asgari ücretli, bugün 84 lira 25 kuruşunu devlete veriyor. Böylece dolaylı vergi yoluyla asgari ücretliden alın-

nan miktarı yüzde 13.07'den yüzde 14.33'e yükselmiş oldu.

'Devlete çalışıyoruz'

İstanbul Serbest Muhasebeci Mali Müşavirleri Odası'nın (İSMMM) hazırladığı 'Devlete Çalışıyoruz' isimli araştırma-ya göre, çalışanlar sadece beş kalemede dolaylı vergilere 93 lira fazla ödeme yapacak. Üstelik maaşları değişmeyen, ancak, yeni zamlarla karşı karşıya kalan çalışanlar, maaşlarına yeni zam yapıldık-kadar ceplerine uzanan devlet eline ses çıkartamayacak. Harcama kalemi arttıkça ödediği vergi rakamı da yükselecek. Kişisel harcamalarda en büyük dolaylı vergi yükünü giyim ve mutfak harcaması

oluşturuyor. Giyim harcamasında KDV yüzde 18. Ancak mutfak harcamasında bazı kalemler yüzde 1, bazı kalemler yüzde 8, bazı kalemler ise yüzde 18 KDV üzerinden hesaplanıyor. Asgari ücret alan bir kişi 2007 yılında azami yaptığı 65 liralık aylık mutfak harcamasının 16 lira 45 kuruşunu vergi olarak öderken söz konusu harcama gelen zamlarla birlikte 2010'da 100 liraya yükseliyor. Günde bir paket sigara içen bir çalışanın, sigaraya yapılan zamdan önce maaşından en az 90 lirasını sigaraya ayırırken, bu rakamın şimdilerde en az 150 liraya çıktığı vurgulanan rapora göre, sadece sigara için ödenen dolaylı verginin tutarı 65.93 liradan 114.38 liraya yükseldi.

Gelir vergisi nereden gelir?

Raporda, verilere ilişkin görüşlerine yer verilen İSMMM Başkanı Yahya Arıkan, ülke genelinde toplanan gelir vergisinin yaklaşık yarısını çalışanların ödediğini belirterek, şunları kaydetti: "Krizin etkilerine karşı KDV oranlarında yeni bir düzenleme yapma gereği ortadadır. Kayıtlı çalışanın yükü hafifletilmediği takdirde çalışan vergi yükü altında ezilecek ve katma değer yaratmaktan uzaklaşacaktır. Son 6 yılda stopaj yoluyla çalışanlardan kesilen gelir vergisi tutan 90 milyar lırayı bulmuştur. Devlet, yakaladığını ve elinin altındakini ezmeye devam ettikçe kayıtlı dışılık artacaktır."

SİBEL ÖZBUDUN

"Konuşmaların en önemlisi kendi kendimize olanıdır. Ama bunu çoğu zaman ihmal ederiz."[1]

Ne kadar çokmuşlar... Ve ne kadar suskunmuşlar ki, o kadar çok olduklarını hiç ama hiç anlamamışız... Görmemiştir onları. Adlarını, ama gerçek adlarını ve o geçirimsiz suskunlukları ardında yatan yaşam öykülerini öğrenme gereğini duymamışız...

Acıya tanık, hatta mensuplarının çoğu acının şu ya da bu biçimde faili kuşakların susuş konspirasyonlarına suç ortaklığı etmişiz, onların o suskun, kendi kendinin gölgesi bir yaşama yazgılı varlıklarını sürekli bilincimizin gerilerine kovalamakla.

Bu suç ortaklığını ilk kırmaya cesaret eden, bastırılmışıklarımızın duvarlarını tuzla buz eden, Fethiye Çetin oldu. Yaşı 60'ı aşkın her T. C. yurttaşının bildiği "sır"rı hepimize haykırıverdi: Büyükannesi, katliamlardan her nasılsa kurtulup bir Müslümanla evlendirilmiş bir Ermeniydi! Onun bu keşfini, kısa süre içinde Türkiye'nin hemen her köşesinde pek çok "torun" tekrarlayacaktı. Ermeni "büyükanne"ler (ve sayıca çok daha az olan) "dede"lerin büyük kısmı suskun ve kuskün, geçip gitmişti bu dünyadan. "Torun"lar şimdi ikinci kuşağa, Müslüman babalarla Ermeni anaların çocukları olan kendi anne-babalarına, büyükanne-büyükbabalarına dönüyordu ağızlarından laf alabilmek için.

Herkesin bildiği, herkesten gizlenen, böylece döküldü ortalığa...

"Anneannem annesini on yaşına kadar görmüş. Çok ağlamış kadın sessiz sessiz. 'Hiç gülmedi, hiç kahkahasını hatırlamıyorum,' diyor. (...) Anneanneme Ermenice hiçbir şey öğretmemiş. Kadın da kim bilir nasıl sakladı. Ki o dönemde iyice saklaması gerekmiş olabilir. Anneannemin babası hâkim olduğu için Türk kimliğine sokmaları kolay olmuş sanırım." [2]

"(...) Ferman'da,[3] Kozluk'taki bütün Ermenileri katletmişler. Onlardan hiç kimseyi sağ bırakmamışlar. Kocasını ve ailesini de öldürmüşler. Onu da benim kayınpederim Halil e Derweş kaçır-mış. Böylece ölümden kurtulmuş. Onu bizim köye, Şat'a götürüp samanlığa saklamış. Tam altı ay samanlıkta gizlenmiş. Kayınpederim, gecele-ri gizlice ona yiyecek götürüyormuş. Ortalık yatıştıktan sonra onu samanlıktan çıkarmış. Evine götürüp onunla evlenmiş. Kayınpederim Halil e Derweş'in Pire Hatun'la evlenmeden önce dört eşi daha varmış..." [4]

Hem Gülçipek Günel Tekin'in Kara Kefen'inde (Belge Yayınları 2008), hem de Ayşe Gül Altınay ile Fethiye Çetin'in birlikte hazırladığı Torunlar (Metis Yayınları, 2009)'da derlenen anlatılar, tek bir trajik öyküyü dillendirdi: bize: o uğursuz "Tehcir" kararı çıkmadan önce yerlerinde, yurtlarında, mamur, müreffeh bir yaşam sürdüren, çevredeki Müslümanlarla bayram ziyaretlerine gidecek, birbirine ebelik yapacak, düğünlerde omuz omuza halaya duracak, beraber çalışacak kertede komşu, Ermeniler. "Ferman" ile birlikte üzerlerine çöken karabasan... Uzak köylerden yakınlara, kulaktan kulağa "Yola çıkardıkları kafilerle yol boyunca katlediyorlarmış," fısıltıları... Toparlanıp götürülmeler... Yine de geride birkaç parça eşya, para bırakıp; "ne olur ne olmaz, belki döneriz" diye...

Sonra öyle bir dönem olmuş ki erkekler köyden ayrılmışlar. Geceleri gizlice gidip gelenler oluyormuş. Bir sabah babaannesiyle, annesiyle birlikte uyandıklarını hatırlıyor. Evdeki kap kacağı falan bahçede bir yere gömüp gidiş hazırlıklarına başlamışlar. 'Osmanlı bizi sürecek, İstanbul hükümeti bizi sürecek, geri gelirseک eşyalarmızı tekrardan çıkarınız,' diyerek gömmüşler. Orayı örterken beki gelmiş. Bekçi anneannemin ve babaannesinin adını çağırmış. 'Siz ne yapıyorsunuz,

0 suskun, yalnız kadınlar (*)

nuz, daha tarla mı yapıyorsunuz?" demiş. (...) 'Yapmayın, yapmayın, hepiniz gideceksiniz,' demiş. (...) Sonra bekçi yanlarına gelmiş, ve anneannemin başını okşamış. 'Bu kızı bana ver ha, bu kıza yazık olmasın.' Anneannemin annesi de demiş ki, 'Yok ben kızmıdan ayırlamam.' Sonra bir gün herkesi köy meydanında topluyorlar. Özellikle unuttuğunu söylediği bir şey, belinden aşağıya kadar uzun saçı olan genç halasının saçlarından sürüklenmesi, kız çocukları arasında sürüklenerek ilk önce onun ayrılması. Bazı genç kızlar o sırada askerler tarafından ayrılıyor -anneannem 'güzelleri seçiler' diye anlatıyordu- diğerleri de hemen apar topar yola çıkartılıyorlar. (...)

Yolda ilk hatırladığı yer Şarkışla istasyonu. Şarkışla istasyonu, kendisi, annesi, babaannesi ve üç küçük kardeşi. (...) Bir de kundaakta erkek kardeşleri var. (...)

Şarkışla tren istasyonuna kadar zaman zaman kağı arabası gibi bir şeyler bulup yola devam etmişler. Her durdukları yerde askerlerin, köylülerin, tek tek çocukların, kadınların arasına girip elbiseleri parçalamaları, üzerlerinden altın veya benzeri şeyleri almaları, çeşitli yiyecekleri etmek karşılığında elbise alışverişleri, altın istemeleri var. (...)

Annesinin öldürülmesi en çok aklında kalan olay. 'Annem oldukça gençti, güzel bir kadındı,' diyor. Sanırım yirmili yaşlarında annesi. Diyor, 'Malatya Akçadağ'da peşimize köylüler düştü, kaçmaya çalışıyoruz. Babaannem bebeğin kundağında birkaç tane altın saklamış. (...) O kovalamaca sırasında arabayla kaçmaya çalıştık ama annemi köylüler yakaladı. O sıra babaannem hızla yola devam etti ve hiç bakmayalım diye gözlerimizi kapattı.' 'Bir an döndüm baktım ki,' diyor, 'annemin üzerinde tepinen insanlar fırlan.'" (Altınay-Çetin, ss.171-173).

Ya da yola bile çıkarılmaksızın, oracıkta katledil-

meler:

"Sonra bir akşam üstü köy aniden askerler tarafından basılmış. Kadın-erkek, çocuk çocuk herkesi köy meydanına toplamışlar. Herkesi ip gibi sıraya dizmişler. Hepsi tek sıra hâlinde dümdüz sıraya dizilmiş. Böyle ip çekilmiş gibi, bir çizgi hâlinde sıralanmışlar. Ferman da annesiyle babasının arasındaymış. Diğer kardeşleri de onların yanındaymış. Annesiyle babası da bunların elinden tutuyormuş. Sonra hükümetin silahlı askerleri bunların tam karşısına geçmişler. Sonra da bunlara durmadan ateş etmişler. Kendilerine ateş edildiğinde, Ferman kendisini annesinin arkasına atmış ve sonra da ölü numarası yapmış. Herkesi öldürdükten sonra askerler çekip gitmiş." (Tekin, ss.132-133)

Bazen, çoğu sonuçsuz kalan, kaçma çabaları. "Ermeni kırımı zamanında, Gebzel köyündeki çobanlar dağda koyun güderlerken bir mağaranın önünde yeni örlmüş bir taş duvar görüyorlar. Ermeniler buraya hazine görmüş diye taş duvan yıkıyorlar. Orada bir kadınla kucağında çocuğu, iki tane de kız çocuğu çıkıyor. Anlatıllara göre, katliamda öldürülenler öldürülüyor, bunlar da katliamdan kurtulmak için dağa kaçıyor. Kızlar başka bir aileden. Bunlar dağa kaçarken koyunlarına bulgur, nohut gibi yiyecekler dolduruyorlar. Gündüz derelerden su içiyor, ot yiyorlar, gece de taş oyukların arasında saklanıyorlar. Çobanlar bunları görünce, 'gidip köye haber verelim' diyorlar. İşte köyün ileri gelen bir ailesine haber veriyorlar. Onlar da 'Alın getirin' diyorlar. Çobanlar alınmak için geri dönüyorlar. Kucağında bebeği olan kadın, çobanların seslerini duyuyor. O sırada kucağındaki bebeği ağlıyor. 'İnsanlar çocuğun sesini duyar, bizleri görürler' diye, çocuğu o anda boğup öldürüyor..." (Tekin, ss.36-37).

Kimi zaman dost elini uzatan Kürt ya da Türk, Müslüman komşular...

"Ama çoğu Aşiret reisleri bu katliamlara karşı çıktı. Kendi Ermenilerini Hükümetin eline teslim etmedi. Onları korudu, kolladı. Onların hükümete gücü yetiyordu. Onlar Çok güçlü aşiretlerdi. Hiçbiri Ermeni'sini hükümete teslim etmedi." (Tekin, s. 141)

İçlerinden en güzellerini seçip alıyorlar: "Ninem bir din adamı tarafından korunmak için mi alındı yoksa güzelliğinden mi? Bazıları diyor korumak için aldı. Ama bakıyorum güzel kızlar alınmış hep. Güzel olmayanlar alındı mı alınmadı mı benim bir araştırmam yok, ama bireysel kanaatimi söylüyorum mahallede kaldıklarından. Ninem de güzel bir kadındı, acaba ondan mı alındı? Yani madem bunları öldürecekler, bu da güzel bir kızdır, alalım mı dendi?" (Altınay-Çetin, s. 44). "Bir de katliam zamanında bizim Kürtler, Ermenilerin en güzel kızlarını, en güzel kadınlarını bitip ortalık yatıştıktan sonra onları evlerine getirip onlarla evlendiler." (Tekin, s. 143)

Ölen ölüp giden gittikten, kaçabilen kaçtıktan sonra iş geliyor geride kalanların talanına: "Ermeniler katledildikten sonra Kürtler daha yaygın bir şekilde oraya yerleşiyorlar. Ermenilerin evlerinin tamamı boşalmış durumda, gelip işgal ediyorlar. (...) Bir tek babaannem ve birkaç Ermeni sağ. Babaannem kendi mallarını koruyor. Dedemin de bir kansı ve bir çocuğu var. Babaanneme, malvarlığından dolayı veya işte güzel bir Ermeni kadınla beraber olmak için (...) evlenme teklif ediyor. Birkaç defa elçi gönderiyor. Kadın kabul etmiyor. 'Benim bir oğlum var, bunu büyütme için saç bırakıldım. Bir Müslümanla beraber olmam mümkün değil,' diyor. Bunun üzerine babaannem dedemin adamları tarafından kaçınıyor. Zorla evlendiriliyorlar. Kadın hayır demesine rağmen imam bunları evlendiriyor...(...) Evlenir evlenmez mallara el koyma süreci başlıyor. Normalde kadın evlenince mal ve mülkleri

kocaya verir ve uysal bir kadın olur. Babaannem ise çok inatçıymış. Dedem bakıyor ki kadın malların kendisine vermiyor, hepsini satıyor. (...) Bütün mal varlıkları bitince mi, sıkılınca mı bilmem, bir süre sonra dedem babaannemi babamla birlikte evden atıyor." (Altınay-Çetin, ss.54-55).

Hepsi evden atılmıyor, tabii. Büyük bölümü, yeni ve Müslüman adlarla, suskun, hüzünlü, çalışkan bir yaşama, her biri birer Müslüman olan çocuklarına, torunlarına adıyorlar kendilerini. ["Mesela diğer nineler, Kürt Müslüman kadınlar yaşlandıktan sonra erkeğin otoritesini alıyor. Diyelim gelinlere fırça atar, kızlara laf söyler, cıgasını içer. Bizde ise tam tersi, mazlum bir kadındır..." (Altınay-Çetin, s. 41.)] Kimliklerini birbirlerinden bile gizleyerek. ["Abisinin kansının ailesi Amerika'da yaşıyormuş, onlar da Ermeniymiş. Yirmi yıl boyunca birbirlerine hiç söylememişler. Karşılıklı birbirlerini Türk biliyorlar. Yirmi yıl boyunca insan bunu söylemeden nasıl gizler?" (Altınay-Çetin, s. 26)] Çoğu zaman eski Müslümanlara taş çıkartacak kadar mümin... [" 'Müslüman nine' tipli kadınlar vardır ya, öyleydi. Bayağı dindardı. Ama 100 yaşındayken bile cim-bizla bıyıklarını alırdı. Süsüne düşkün, oturmasını kalkmasını bilen bir kadındı. Hiç bunamadı. Ölene kadar birinci o kadar açtı ki Namazını kıları, din hakkında konuşurdu. Birgün 'Abdest aldırın bana,' dedi. Abdesti aldırdı ve yatığında öldü." (Altınay-Çetin, ss.47-48)...

Yumurtaların kırmızıya boyanıp tokuşturulduğu, incikli-boncuklu giysilerle konu komşu ziyaretlerine, kiliseye kıldığı günler çok gerilerdedir artık. Kimi zaman bir şifre gönderilir boşluğa, belki bir anlayan, anlam veren olur diye... ['Hiç unutmam anam saç ekmeği pişirirdi. Ekmeği pişirdikten sonra sacco ocaktan alır, duvara dik olarak dayardı. Sonra da ekmeği çevirdiği evirgeç ile, ısı ve küllü saçın ortasına artı işareti çizerdi. (...) Anam her sac ekmeği pişirdiğinde mutlaka bu + işareti saca çizer, ben de bunu görür, ama buna hiçbir anlam veremezdim. Bir seferinde babam, anamın yaptığı bu + işareti gördü ve anama çok kızdı..." (Tekin, ss.18-19).

* * *

Evet, konuşmaya başladı "torunlar". Ve onlar konuşunca, "gayırmısmı tarih'imizin mahrem köşe-bucakları, üstü örtülü gerçekleri, sırları, bir bir saçılmaya başladı ortalığa. Kabuk tuttu sanılan yaralar, bir kez daha kanamaya koyuldu. Ama bu kez, yararlı bir kanama bu. Böylelikle, tehcir edilenlerin, katledilenlerin, birbuçuk milyon, bir milyon, altıyüzbin, üçyüz bin yani rakamlar değil, bize değen öyküleri olan insanların olduğunu görebiliyoruz. Bazılarımızın "Ermeni dölü" olduğunu keşfediyoruz. Bu hayırlı bir şey. Çünkü insanın insana açtığı yarayı, yine insan sacağı sağlar. Sağaltabilmek için ise hem bilmek, hem de empati kurabilmek gerek...

Anneannem'den başlamamı üzere hem Kara Kefen, hem de Torunlar, çok yararlı bir işe soyunmuş yapıtlar. O uğursuz 1915 yılında komşularımız, toprağımız "Gökgözlüler"ın bu topraklardan hoyratça çekilip alınışına seyirci kalan, mallarını yağmalayan, altın bulurum diye evlerini tarumar eden, kadınlarına el koyan, çocuklarını katledenlerin torunlarına, kendi gerçeklikleriyle, tarihleriyle yüzleşme olanağı sunuyorlar.

Böylesi bir yüzleşme, bastırılmış kolektif suç duygusunun dönüştüğü, yüreklerimizi kemiren o şövenizm virüsüne deva olabilir mi, dersiniz?

NO T L A R

[*] Esmer, No:58/1, Ocak 2010...

[1] Oxenstiern.

[2] Ayşe Gül Altınay, Fethiye Çetin, Torunlar, İstanbul, Metis Yayınları, 2009, s. 23.

[3] Ferman-e Filla: Kürçe, Tehcir fermanı.

[4] Gülçipek Günel Tekin, Kara Kefen. Müslümanlaştırılan Ermeni Kadınların Dramı: İstanbul, Belge Yayınları, 2008, s. 78

ÖNCÜ KADIN

ROJDA DEMİR

Kadınların örgütlü mücadelesini emeğin sesi ile buluşturalım!

Tarihten bugüne somut mücadele dinamizmi, her zaman, sınıf hareketine öncülük eden proleter saflardan yükseldi, öyle olmaya da devam edecek. Ünlü Rus devrimci-komünist öncü kadınlardan Aleksandra Kollantai, kadınların ikinci sınıf cins olmalarını aşmada tarih sayfalarına baktığımızda burjuva kadınların görünür olmasına karşın, asıl somut değişimlerin proleter kadınların mücadelelerinin ürünü olduğunu söylerken bir gerçeğe işaret ediyordu.

O gerçek şudur ki, kadınların kurtuluş mücadeleleri, ancak emek hareketlerinin mücadele zemininden yükselir ve geniş kesimlere uzanırsa var edilebilir, somut kazanımlara dönüşür. Kapitalizm, yüzyıllar önce kar hırsıyla gelişim sancılarını aşabilmek için, milyonlarca işçinin ve köylünün emeğini gaspetti. Onların her türlü sosyal haklarını ellerinden alarak, kölece çalışma koşullarını dayattı. İşte bu kapana kısılmışlık içerisinde milyonlarca emekçinin kaderini paylaştan emekçi kadınlar, günde onbeş-onaltı saat çalışırken, mesaiye kalırken, çocuklarını aç ve çaresiz evde bırakıp işe giderken, tüm bu çabalara karşın eve emek getiremediği için bedenlerini satmaya başlarken, egemen sistemin ve onun 'insan hakları', 'kadın hakları', özgürlük, ahlak, vb. birçok "yüce" değerinin ikiye bölünmüşü birebir çelişkinin göbeğinde yaşayarak öğrendiler. Emekçi kadınlar, yaşamın kendilerine dayattığı bu zor koşullarda "kutsal aile" denilen olguyu parçaladılar. Milyonlarca emekçi kadın evlerinden çıkarılarak fabrikalara sürülürken, anneliği kutsayan bu düzenin evde aç yatan çocuğunu umursamadığını gördü. Emekçi kadın, aşk ve

sevgiden dem vuran, kadın erkek ilişkilerindeki çelişkileri romantizmin gölgesine saklayan düzenin, aynı evin içinde birbirinin yüzünü göremeyecek kadar kölece yaşayanların, umutsuzluğun, açlığın ve yoksulluğun girdabında bir sonraki güne gözlerini açanları "ahlaksızca", "sefilce" ve "kutsal aile"ye yakışmayan ilişkileri olduğunu söyleyecek kadar kırkeçe bir acımasızlığa ve bencilliğe bulandığını tüm oplaklığıyla gördü.. Eşitlikten dem vuranların emekçi kadınları en ağır koşullarda, en ucuz işgücü olarak çalıştırdığını, ücretsiz aile işçisi statüsünde değerlendirdiğini, işçiler kapıdışan edildiğinde en çabuk gözden çıkarılanlar olduğunu gördü. Emekçi kadınlar yaşayarak gördü, öğrendi, bildi. Yaşanarak öğrenmişliğin hafızası güçlüdür. Bu hafıza, tarihin en kararlık köşelerine saklansa bile kaybedilmez. Emekçilerden yükselen her isyanda, meşru direnişte tekrar ve daha güçlenmiş olarak çıkar sahneye... Bu meşru mücadele, devrim ve demokrasi mücadelesinin barutu olmaya devam eder. Emperyalist-kapitalist egemen sistem bu gerçeği bildiği için emek hareketleri ile devrimci hareketi birbirinden uzak tutmanın her türlü yol ve yöntemini titizlikle uygulamakta ve geliştirmektedir.

Türkiye-K. Kürdistan gibi yarı-feodal yarı-sömürge ülkelerdeki devrim mücadelesi, günümüz dünyasında asıl itekleyici güç olma gerçekliğine sahip. İşte bu nedendir ki, ilk kurulduğu andan beri emperyalizme göbekten bağımlı usak hakim sınıflar, toplumsal mücadele dinamiğinin geliştiği, devrim mücadelesinin emek hareketleriyle bütünleştiği dönemlerde emperyalistlerin kontrolü altında ideolojik saldırılara hız vermiş, devrimci hareket-

lere yönelik saldırıları yoğunlaştırarak, mücadeleyi marjinalleştirmeye ve kitlelerden yalıtırmaya çalışmıştır. 1980 yılında gerçekleştirilen askeri-faşist darbe böylesi bir kınılma noktası yaratmıştır. Bu süreçten günümüze devrimci hareketler infazlar, işkenceler, uzun tecrit ve hapisane dönemleri yaşamış, güç yitirerek kan kaybetmiş ve ayakta kalmayı belirli ölçülerde başarıları olsa da mevcut çok yönlü saldırılar karşısında marjinalleşmekten kurtulamamıştır.

Ülkenin emek hareketleri de kınılmadan en fazla etkilenen kesim olmuştur. O döneme öncülük eden sendikalar, giderek toplumsal mücadeleden kopmanın sonucu, programları sadece ekonomik mücadele ile sınırlanan bir darlığa hapsolmuş ve emekçi kesimlerin hak mücadelelerine yabancılaşma durumu yaşamıştır.

Böylesi bir kaos ortamında devrimci hareketten kopan devrimci kadınların mücadeleleri de toplumsal mücadeleden koparak sadece cinsel kimlik mücadelesi eksenine sınırlı, dar bir mücadele alanına dönüşmekten kurtulamamıştır. Devrim mücadelesi içerisinde kalan kadınlar ise, geniş kadın kitlelerinden kopuk, onların güncel-politik sorunlarına mesafeli başka bir darlığa, devrimci olarak ayakta kalmak amacıyla kendi kabuğuna çekilme durumuna hapsolmüştür. İşte bu süreç, o dönemi yaşayan tüm politik kadınların ister feminist olsun, ister devrimci, birlikte muhasebesini yapmak zorunda oldukları tarihsel bir dönemeç noktasıdır. Kadın sorununun toplumsal sorunları olan kopmaz bağıni güncel-politik mücadele zemininde, emek zemininde kurmak ve geliştirmek, bugün birçok parçaya ayrılan kadın mücadelelerini de doğru bir zeminde, sınıfsal mücadele zemininde

bütünleştirebilmenin tek yoludur. Aksi takdirde kadınların cinsel, ulusal, sınıfsal mücadeleleri, ekonomik, sosyal ve politik mücadeleleri ve bu parçaların her biri içerisindeki mücadeleler ne kadar gerekli olursa olsun, kısa vadede ve nihai çözüme hizmet etmeyen düzen içi darlıkta geriyeye dönüşlere mahkum olmaya devam edecektir. Devrim ve demokrasi mücadelesini sahiplenen, bu doğrultuda demokratik haklar mücadelesinin sınıfsal zemine yaslanma zorunluluğunu açığa çıkaran, üretim alanlarında örgütlenmeyi esas olarak belirleyen bir mücadele hattı, toplumun geneli için, hatta daha fazla kadınlar için kadın örgütüllükleri için gerekli ve zorunlu.

Yeni demokrasi mücadelesini savunan ve bu doğrultuda devrim ve demokrasi mücadelesinin bütünleştirildiği programatik bir mücadele zeminine sahip olan devrimci kadınlar! Bu yük sizlerin omuzlarında! Gün, devrimci programımızı hayata geçirme, esas mücadele mevzilerine yüklenme günü.

İşçi, köylü emekçi kadınların mücadeleleri içerisinde soluk almak, yenilenmek ve devrimci hafızamızı bu alanda tazelemek zorundayız.

Yaşadığımız topraklar, bunun için mütevazı ama kendi içerisinde çok önemli olan mücadelelere tanıklık ediyor şimdi. Emperyalist- kapitalistlerin ve onların uşağı ağa-patronların tatlı uykuları, emekçilerin farklı iş kollarından ve üretim alanlarından yükselmeye başlayan sesleri, örgütlenme yolunda somut adımlara işaret eden küçük kıpırdanışları ile bölünüyor şimdi.

Seka, Desa, Meha, Sinter, birçok irili ufaklı tekstil atölyeleri, tershane işçileri, deri işçileri...

Sayısı her geçen gün artan irili ufaklı birçok mücadele alanı, birbirinden güç alarak ve öğrenerek gözlerindeki bağlana en büyük engel olduğunu yaşadıkça öğreniyor. Direnişlerde emekçi kadınların en ön saflarda yer almalan, düzene en fazla boyun eğen, en düşük ücretli ve en sessiz kesimden en cüreti sesin çıkması, örnek olan Emine Aslanlar ve daha niceleri bize başıra çağıra bir gerçeği haykırıyor! "İşyerinde kapının önüne konunca gerçekleri fark ettik ve bir araya geldik" diyen emekçi kadınlar, direnişlerinden öğrendiler ve mücadelenin kapı önünden değil fabrikalardan, atölyelerin içerisinde örgütlü mücadele ile kazanımlara dönüşeceğini öğrendiler, öğrettiler.

Şimdi TEKEL işçilerinin tüm ülkeyi sarsan ve gündeme oturan mücadeleleri içerisinde bu özgüvenle haykırıyor emekçiler ve emekçi kadınlar. TEKEL işçisi olan kadınların "Gaz yedim, çor yedim dokunmadı. Ama ekmeğime el uzattılar, onuruma dokundular, onuruma ezdirmem, sonuna kadar mücadeleye devam" diyen kararlı duruşunun yanında olalım. Bu mücadele Kürt, Türk, Laz, Çerkez, birçok farklı kesimin ortak sesi, emeğin sesi. Onların direnişi başka direnişleri tetikliyor. Esenyurt, İtfaiye işçileri ve park bahçe işçileri, mücadeleleri ile hemen onların yanbaşında yer alıyor.

Mücadele genişliyor, yayılıyor. Şimdi asıl görev, mevcut direnişleri desteklemekten çıkarak tam onun kalbinde nefes almak...

Tüm gücümüzle mücadele mevzilerine yüklenelim, kadınların örgüttü mücadelesini emeğin sesiyle buluşturalım!

Arka planıyla tasfiyecî yapılanma süreci ve gelişmelerin dili

Bu dönem adeta kanun hükmünde kararname dönemi. Yasadışılık, hukuksuzluk, her türlü burjuva keyfîyetçilik ve serbestî at başı gidiyordu. Yolsuzluk, hortumculuk, hırsızlık, kara para, mafya ve çeteler, hile ve komplolar alması başını yürüyordu; akla gelebilecek her türlü çirkef, kokuşmuşluk ve çürüme açısından tam bir cennet dönemi. Devrimci ve komünist hareket başta olmak üzere, çeşitli ulus ve azınlıklardan halk kitlelerine yönelik en cani katliamlar, işkenceler, yargısız infazlar, “faili meçhuller”, kayıplar ve yargılamalar insafsızca yürütülüyordu. Büyük bir vahşetin hoyratça hüküm sürdüğü bir kesitti bu dönemler. Altını çizelim ki, bu dönem, ekonomik ve siyasal tüm özelliklerini devletin karakterinden ve geleneksel devlet yönetimi geçmişinden devralıyor, söz konusu özellikleri bakımından ondan kopmayarak, aynı özü sürdürüyordu. Yani bu dönem, emperyalizme bağımlılık olgusu-realitesi ve devletin geçmiş ya da daimi olan genel özelliklerinden ayrı olarak açıklanamaz, öyle de değildir. Ancak böyle de olsa, bu dönemin bir çok açıdan belli bir anlamı vardı...

AHP ve yeniden yapılandırılma

Emperyalizm için, daha somut olarak da ABD emperyalizmi için, her bakımdan önem taşıyan bu gözde pazarın, özellikle siyasal yönetim istikrarsızlığı bakımından taşıdığı zayıflıklarına daha fazla tahammül gösterilemez, bu durum kabul edilemezdi. Zira siyasî istikrar maksimum sömürü ve karın elde edilmesi için gerekiyordu. Egemenliğin daha güçlü tesis edilmesi de belli bir istikrarın yakanmasını emrediyordu. Bu zengin pazar ne gözden çıkarılacak kadar önemsizdi, ne de emperyalist ihtiyaçlar karşısında gevşek ele alınabili. Daha etkili sirayet etmek gerekiyordu. O halde ekonomik ve siyasal müdahale planı geliştirip burayı tesirli denetim ve kontrol altına alarak, tek parti yönetimi ve iktidar nüfuzu ağırlıklı olan yeni siyasî çehreye kavuşturulmuş (nispeten istikrarlı ve amade) bir iktidar oluşturmak ABD için kaçınılmazdı. Öte yandan, dünya dizayn edildikten ve dünyanın dizayn edilmesinde, hem coğrafik-jeopolitik-stratejik konumu, hem de Türk ve Müslüman ülkelerden oluşan büyük geniş bölgede belli bir etki kurmaya uygun özellikleriyle belirli rol taşıyan ve aynı zamanda pazar olarak da ağız dolduran zenginliğiyle dikkat çeken coğrafyamız devletin yeniden yapılandırılması düşünülemezdi. ABD emperyalizminin güncel-stratejik yeni ihtiyaçları temelinde TC devletini terbiyeye tabi tutması her bakımdan kaçınılmazdı. Nitekim bu yeniden yapılandırma süreci için biçilmiş kaftan olan İslam mühtürlü AKP kılığı, Fetullah Gülen’in otorite ve imkanları da kullanılarak belli bir vade ve planla hazırlanarak itidara oturtuldu. Aynı plan ve çalışmaların yanı sıra para gücüyle de önemli bir oy potansiyeli sağlanıp koalisyon hükümetleri dönemi geride bırakılarak, iktidardaki çok baskınlık bu kligin büyük nüfuzuna dayalı biçime getirildi-bu süreç devam etmektedir. ABD’nin dünya stratejisini başarıyla uygulayabilmesi için, bu stratejinin temel ayağını oluşturan Orta Doğu ve Avrasya geniş bölgesinde otoritesini tesis edip bura stratejisini gerçekleştirmesi öncelikle gereklidir. Rusya’nın buralardaki etkisi de kırılıp geriletilmek durumundadır aynı biçimde. Bunun için de bu bölgede Türk-İslam kimliğiyle de önemli bir güç ve konuşma sahip olan TC aktörünü, askeri nitelik başta olmak üzere, belli reformlara tabi tutup yapılandırarak görelî bir siyasî istikrara kavuşturması şarttı. İşleyen sürecin gelişim gerekçelerini bu özetle tarif etmek mümkün.

ABD mizansenindeki oyuncuları Türk devleti ve İsrail

AKP vitrinli Türk devleti, “Van münit” taktiği ile Türkiye ve İslamî dünyada parlalmıştı. Benzer şekilde İsrail Siyonizmi’nin Gazze seridini yeniden bombalaması sonrasında, ABD’nin bildik entrikacı sinsi planından bağımsız olmadıgı açık olan mizansen yine devreye girdi. Erdoğan yine kükredi ve benzeri... İsrail Siyonizmi’nin cani katliamları elbette lanetlenmelidir-lanetliyordur. Ne var ki, Erdoğan ve TC’nin İsrail’e tavı, İsrail katliamlarına-bombalamalarına karşı olduğundan değildir. Bombalamalar yalnızca kirli siyasetlerine alet araç edilmektedir. Mizansen ABD’ninken, oyuncular İsrail ve TC(AKP)dir. Amaç; Erdoğan’a yaptırılan bu keskin çıkışlarla, İsrail’e düşmanlığın büyük olduğu ilgili bölge ülkelerinin TC’ye hayranlıklarını büyüterek “bağlanmalarını” sağlamak ve buralarda özellikle Rusya’nın etkisini-gelişimini engellemek kırıktır. Yani, ABD’nin buraları TC üzerinden kontrol etmesidir. İsrail’e sözüm ona kafa tutan AKP, Türk devletinin faşizmini ve katliamlarını haklı, İsrail’inkini haksız görüyor olmalı ki, elinde bugüsu kalan kanı silmeden İsrail’e satışmaktadır. İsrail katliamlarından ötürü lanetlenmeli ama bunu lanetlilerin yapamayacağı bilinmelidir.

“Demokratikleşme” peçesiyle yürütülen tasfiyecî süreç

“Demokratikleşme” ve “çözüm” etiketleriyle paha biçilecek istenen sancılı-çatışkılı süreç, salt klikler arası hükümet etme sorunu üzerinden yürütülen değil; iktidarı ve dolayısıyla da devlet erkinin komprador sınıflar arasında yeniden düzen-

lenmesini öngörerek yürüyen devletin yeniden yapılanması özüyle yürütülen emperyalist süreçtir. ABD’nin “Yeni Dünya Düzeni” stratejisinin uzantısıdır. Çatışma veya hesaplaşmanın derinliği ve keskinliği buradan kaynaklanmaktadır. Çatışmanın şiddet unsurlarını barındırdığını; desifre edilen darbe, komplo, suikast girişimleri ve planlarından, bilinen “intiharlardan” ve benzeri anlamak olası. Şiddetin giderek derinleşmesi de muhtemel. Süreci ABD’nin planlayıp dikte ederek yönettiğini söylemek abartı olmayacağı gibi, herkeşce aşıkardır bu arka plan. Sürecin somut olan en temel özelliği tasfiyecilik olarak bellidir. Emperyalist tasfiyecî strateji olan bu sürecin tasfiyecî yönü ikilidir.

Birinci yönü, eski devlet biçiminin revize edilerek, yerine, devleti “yeni” biçimde yapılandırmaktır. Ceberrut devlet aynı öзде kalarak, bazı yasal düzenlemelerle biçimsel değişime uğratılacaktır. Eski devlet biçimi yerine aynı öзде bir başka devlet biçimi geçecektir. Buna koşut olarak, devleti elinde tutan bir kısım komprador kesimin yerine başka komprador kesim geçecektir. Bir bölümü devlet iktidarında etkisizleştirilmek kaydıyla tasfiye edilecek-ediliyor, yerine diğer bir bölümü geçiriliyor-geçirilecektir. Bu zeminde işleyen hareket, söz konusu komprador kesimler arasında (bunlar şahsında emperyalist güçler arasında) dalaş ve hesaplaşmaya kaçınılmaz olarak sahne olmaktadır. Hatta, hakim sınıf klikleri arasında cereyan eden bu hesaplaşmanın, uluslararası güçlerin yaşadığı çatışma ve dalaşın coğrafyamızdaki izdüşümü olduğuna söylemek daha doğru olacaktır. İkinci yönü ise, ABD emperyalizminin dünya stratejisinin coğrafyamız parçasındaki yürürlüğü önünde engel olan ulusal demokratik mücadele ile birlikte komünist ve devrimci hareketler, özellikle de bunun radikal dinamikleri öncelikli hedefler. Bu engeller tasfiye edilmeden ya da etkisizleştirilip sürece yamamadan emperyalist projenin ülkemizde ilerlemesi sağlanamazdı. Dolayısıyla, emperyalizmin 2002 yılından beri iş başına getirilen yerli memurları bu tasfiye stratejisini devreye sokarak geliştirdiler. Hatırlanacağı üzere 2005 yılında Maoist Komünist Partisine karşı stratejik bir saldırı gerçekleştirerek, “Merican 17’ler katliamı” olarak bilinen canice katliamla önderliğini fiziken tasfiye etmeyi bu kesitte ve geçici de olsa başardılar. Gerilla savaşı ve özellikle de Maoist Halk Savaşı emperyalizm ve yerli uzantıları durumundaki komprador bürokrat burjuva sınıfların en büyük korkusuydu. Ki, Maoist Halk Savaşlarını dünyadaki gelişmelerinden tanıdıkları gibi, uluslararası Maoist Hareketin coğrafyamızdaki parçasında özellikle Maoist partinin birinci kongresi sonrasında yaşanan gelişmelerden ötürü yakından takip edip tanımaktaydılar. İlk ölümcül darbelerini de bu korkularına yönelteceklerdi elbet ve öyle yaptılar. Aynı hedeflerle takip eden süreçte, “demokratikleşme” ve “açılım-çözüm” demagojisiyle diğer devrimci potansiyel ve dinamiğe sahip olan Kürt ulusal hareketi ve bütün devrimci odakları hedeflediler. “Kürt sorununun çözümü” adıyla, büyük gerilla gücüne sahip olan PKK’yi tasfiye planını devreye soktular.

Kürt ulusal sorununun “demokratik-barışçıl çözüm”nü savunun ulusal hareket, hali hazırda dayatılan teslimiyetçi tasfiyeciliği mevcut biçimle kabul etmese de esasta uzlaşma zemininde bulunmaktadır. Kürt ulusal hareketi şahsında geliştirilen tasfiyecilik fiilen başarılabı sonuçlandırılmamış ise de tasfiyenin bir biçimiyle gerçekleştirile-

ceği muhtemeldir. Yani, ulusal devrimci savaşın tasfiye edilerek, ulusal hareketin reformist ve ulusal demokratik bir harekete dönüştürülmesi-dönüşmesi güçlü ve esas ihtimaldir. “Demokratikleşme”, “çözüm-açılım” safsatası Kürt ulusal hareketi üzerinde somut etki gösterirken, diğer devrimci kesimler üzerinde de büyük sarsıntılar yarattı. “Alevî açılımı” yine anlamlıydı. Zira Alevî halk kitleleri komünist ve devrimci hareketi besleyen rezervlerden biriydi, devrimci bir potansiyeldi. Gelişmenin adımlarına bakıldığında, radikal devrimci mücadelenin öncelikle hedeflediği çıplak olarak açığa çıkmaktadır. Alevîlerin devlete yedeklenerek devrimci potansiyelinin manipüle edilerek pasifize edilmesi hakim sınıflar açısından önemliydi. Çünkü komünist ve devrimci hareketin önemli bir besleyici kaynağı kurutulmuş, hareketin altındaki olgun toprak çekilmiş olacaktı. Bunun da ötesinde kullanılan demagojik argümanlarla devrimci halk kitleleri ve devrimci dinamikler düzen içine çekilerek, en genel anlamda komünist ve devrimci hareketin zemini gevşetilmek istenmektedir. Yasal demokratik mücadelenin önu açıklarak da bu gaye güçlendirilmektedir. Nispeten diri devrimci odakları temsil eden devrimci parti ve örgütlere yapılan operasyonlar ve devrimci örgüt-parti militanlarının silahlı çatışmalarda katledilmesi de silahlı mücadele ve eyleme karşı geliştirilen tasfiyecî kuşatmanın diğer adımlarıydı. Sivil faşist çetelerin devreye sokulması suretiyle de yaygınlaştırılan ve geliştirilen karşı-devrimci faşist saldırı dalgasındaki kabarışla faşist terör estirilerek silahlı-radikal devrimci tutum korku atmosferine sokularak sindirilmek, tasfiye edilmek istenmektedir. Kürt ulusunun yasal siyasî partisi DTP kapatılıp belediye başkanları ve parti üyeleri kelepçelenerek teşhir ediliyor, DTP’lilerin milletvekillikleri düşürülüyor, DTP başkanı Ahmet Türk alçakça rencide ediliyor, adeta “aklınızı başınıza alın yoksa başınıza gelen bu olur” diyerek herkesin ayağını denk alması mesajı veriliyor ve azgın bir linç koridorundan geçiriliyor Kürt ulusu. Öyle ki, her gün faşist bir saldırı gerçekleşmektedir artık. Kürt ulusuna ve çeşitli şehirlerde yaşayan insanlarına bitmek bilmeyen ırkçı saldırı ve linç hareketleri yaşanmakta, Türk olmayan Roman etniğe aynı linç uygulanıp sürgüne maruz bırakılmakta, Edime’de tekrerr eden, Erzincan’da yaşanan linçler, TEKEL işçileriyle itfaiye işçilerinin eylemlerine saldırılar ve benzeri faşist terör tırmanarak geliyor. İşte bu çerçevede özetlemeye çalıştığımız gelişmelerin tümü, ikinci tür olarak bizlerin esas sorunu olan tasfiyeciliğin iç boyutunu ve yürütülen kapsamını açıklamaktadır.

Hakim sınıf klikleri arasında dalaş

Mevcut durumda Kürt ulusal hareketi ile komünist ve devrimci hareket şahsında tasfiyecilik bu derinliğiyle devam ederken, özellikle Kürt ulusal hareketi şahsında geliştirilen tasfiyecilik hakim sınıf komprador klikleri arasında derin çatlıklara yol açmaktadır. Bu derin çatlak, ulusal hareketin tasfiyesi amacıyla değil bu tasfiye meselesinin devlet iktidarı üzerine güdülen hesaplarda bir koz olarak kullanılmasından ileri gelmektedir. Yani hakim sınıfların karşı karşıya geldikleri sorun PKK’nin tasfiyesi ya da yansıtılmak istendiği gibi PKK’ye verilen tavizler değil esasta. “Verilen tavizler,” “Laik” Kemalist ve diğer ırkçı-faşist Türk miliyetçiliğinin siyasî temsilieri açısından AKP iktidarı ile aralarında belli bir nifak olsa da esas mesele, devlet iktidarının biçimlenmesi veya devletin yapılandırılması argümanları altındaki gerçektir.

Kısacası, o bir kesim kompradorun devlet iktidarında geriletilerek bir biçimde tasfiye edilmesi ve yerine diğer kesimin geçmesi, çatışmaya olduğu gibi, çatışmanın boyutunu veya öne çıkışını kolaylaştırmaktadır. İşte bu öзде derinleşen klikler arası çatlak ve hesaplaşma mevcut durumda somut bir engel durumundadır ve bu engel aşılmadan sürecin hedeflediği üzere ilerletilmesi kolay olmayacaktır. Şimdiki durumda ilk etapta ekarte-tasfiye edilmesi gereken somut hedef, devlet makinesinin ve/veya bürokrasisinin içinde kök salmış olan geleneksel devletçi ve bu cephedeki ırkçı-miliyetçi faşizmin temsilcisi olan “laik” Kemalist CHP (ve Ordu) damarı ile MHP’nin siyasî temsilcisi olan aynı öздеki kesimdir. Çatışma, faşist komprador AKP iktidar kligi ile bunlar arasında kızışıp devam etmektedir. Hakim sınıf klikleri arasında bu çelişki çözülmeden, emperyalist tasfiyecî sürecin pürüzsüz yürütülmesi düşünülemez. Bu çatışmanın kritik özellikler barındırdığını söylemekte fayda var. AKP iktidarı sırtını CIA-ABD’ye dayayarak sağlama almış olsa da ve mevcut durumda üstün durumda olsa da diğer kesimin gücü küçümsenemez, en azından hepten bitik görülemez. Nitekim onların da sırtını dayadığı Rusya (BDT) ve AB’li belli ağababaları bulunmaktadır. Karşılıklı atakların geliştirildiği izlenmektedir, dahası sürecin işlemlerini belli boyutlarıyla fiilen engelledikleri-yavaşlattıkları açıktır. Başaramasalar da suikast planlarının ardı arkası kesilmemektedir. Başarlamayıp girişimde kalan darbeler başarılı olsaydı durum farklılaşabilirdi. Ve bu hiç başaramayacakları anlamına gelmez! Zira darbe yapmaktan vazgeçmedikleri açıktır, bunu gizleme gereği de duymamaktadırlar esasta. Gelişmelere bakıldığında açığa restleşmekte, meydan okumaktadırlar birbirlerine. “Sen onu yaparsan ben de bunu yaparım” demekte ve yapmaktadırlar açıkça. Kısacası, kliklerin karşılıklı adımlarla sürdürüldüğü çatışma daha da derinleşip ciddi çatışmalara yol açabilir. Devletin yeniden yapılandırılmasında, “Ergenekon” ve general-albay-yarbay katliam mangalarının yargılmasını bir kenara bırakıp, bunun üzerinde gelişen çatışkılı gelişmeler dizisine çarpıcı bir iki örnekle göz atarak çatışmanın mahiyeti ve şiddet ihtiva eden yanını tahlil-tespit edebiliriz. Devlet içi çatışmanın kanlı çatışma biçimlerine evrilmesinin tamamen mümkün olduğunu yineleyelim. Aslında söz konusu çatışma şiddet unsurlarını barındırmakta, ancak mevcut dengeler durumu, bu şiddetin kanlı biçime geçmesini şimdilik önlemektedir. Ne var ki, bu dengenin değişmeyeceği ve şiddetin kanlı biçime geçmeyeceğini iddia edemeyiz! Yargıtay başkanı Hasan Gencer’ın; “Kurumlar arasındaki uyumsuzluğa son verilmelidir.” “Yürütme yargının üzerinden etkisini çekmelidir.” “Yargının büyütmekte, ateş bacayı sarmaktadır.” gibisinden açıklamaları ve adalet bakanının bunlara atfen; “bacayı saran yangını söndürmeye çalışıyoruz, yapılan budur...” şeklindeki karşı açıklamaları, bahsini ettığımız çatışma gerçeğini en çıplak biçimde gözler önüne seren delilleridir. Yargının en üst temsilî; yargının bağımsız olmadığını, yürütmenin denetim ve müdahalesinin altında olduğunu açıkça dillendirmektedir. Devlet kurumları devletin gerçekliğini ifşa etmektedirler. Devletin gerçek yüzü, devletin en temel resmi üst kurumları tarafından teyit edilerek açıklanmaktadır. Yaşanan çatışmanın, devletin en üst ve en temel kurumları arasında bir devlet içi, klikler arası çatışma olduğu gün kadar açıktır. Ordunun-genelkurmayın açığa çıkan darbe planla-

rı ve buna karşı bugüne kadar görülmemiş üst düzey askeri yetkililerin yargılanması-tutuklanması; başbakan yardımcısına suikast planlarının açığa çıkmasından sonra, “kozmik oda” denen, devlet veya ordunun yasadışı kirli iş, ilişki, her türlü gizli eylem ve örgütleme planlarının muhafaza edildiği çok özel kasaların ilk kez hakimler tarafından denetlenmesi; ve buna karşılık olarak da ilgili soruşturmayı yapan hakimlere mermi dolu tehdit mektuplarının gönderilmesi.. gelişmeleri alelade olmayıp sıra dışı gelişmeler olarak, aynı çatışmanın niteliğini anadan üryan göstermektedir. “Demokrat, aydın” ve benzeri geçinen birçok kesim ve unsurun şuursuzca darbe çağrıyla darbe çıkırtkanlığı yaptığına da tanıklık yapılmaktadır. “Demokrasi” adına ahkam kesenlerin bu ironik darbe çağrısı anlamsız, boş ve karşılıksız değildir. Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı (TİB)’nin, Ankara birinci ağır ceza mahkemesi başkanı Osman Paksüt’ün kararıyla aranması sonrası, ilgili kurum başkanının; “Başbakan altı ay dinlendi kimsenin sesi çıkmadı” şeklinde, kendilerinin yaptıkları dinlemeleri açıktan savunmasını atlarsak; TİB kurumunun aranmasından sonra, arama kararı çıkaran ilgili hakimın adalet bakanlığınca görevden menî istenerek dava edilmesi ve bununla birlikte yine aynı hakimın ofisinin iki kere adalet bakanlığı yetkili müfettişlerince aranması ve takiben karşılıklı yapılan açıklamalar, tarafların kıyasıya mücadele içinde olup bunu gizleme gereği duymadan açıktan yürüttüklerini teyit etmektedir. Adil Serdar Saçan adlı işkenceci polis şefinin ifadesinin alınması ve işkence suçundan yargılanan bu işkence mimisi mahlukatın övünçle, “Polis içindeki Fetullahçı örgütlenmeye karşı çıktığı için tasfiye ediliyorum”, “Ben sadık bir Kemalist’im” demesi, polis içindeki klik dalaşını da açıklıyordu. Ordu içindeki darbe planlarının ıslak imzalı aslı belgelerinin AKP kligine aktarılması olayı, ordu içindeki mücadele ve klik örgütlemelerinin boyutunu ve varlığını anlatıyordu. Gizli olmayan komprador klikler arası çatışma, devletin hemen tüm kurumları içinde kuvvetle sürmektedir.

Dalaş içerisinde olan hakim sınıf klikleri saldırlarında ortaklaşmaktadırlar

Ancak kesin bir it dalaşı içinde bulunan bu hakim sınıf kliklerinin DTP’nin kapatılmasında su veya bu gerekçeyle birleştikleri dikkate değerdir. “Terör” demagojisiyle komünist ve devrimci hareket, işçi ve emekçilerin ekonomik-demokratik hak mücadelelerine karşı yürütülen azgın saldırılarda uzlaşa içinde bulunmaları anlamlıdır. Bu, onların sınıf kardeşliği ve karakterlerinin doğal sınıf davranışlarıdır. Onlar aralarında dalaşır, şiddete varan çatışmalara da girebilirler, ama buna rağmen komünist ve devrimci harekete karşı amansız bir düşmanlık içinde olup birleşecekleri-birleştikleri tarihin tanıklılığıyla kanıtlıdır. Burası unutulmamalıdır. Karşı-devrim bir taraftan kendi içinde çatışırken, diğer taraftan da komünist ve devrimci harekete karşı büyük bir saldırı içindedir. İkili tasfiyecilik bu zemin ve özellikle seyretmektedir. Karşı devrim cephesinde cereyan eden bu gelişmelerin komünist ve devrimci cepheye önemli görevler yüklediğini görmek durumundayız. Süreci ve gelişmeleri sınıf mücadelesinin kazanım ve çıkarları açısından değerlendirmek durumundayız. Karşı-devrim cephesindeki bu gelişmelere kayıtsız kalamayız. Dahası, hiçbir yanıltıcı vesileyle şu ya da bu kesimi en küçük bir nüvesiyle bile olumlama durumunda olamayız. Proleter devrimci demokrasî ve devrim içi mücadele esaslarımız erelenemez. Sınıf tavrı ve devrimci ilkelerimiz politik-demokratik siyasî adına idgis edilip sulandırılmazlar. Ne sivil ya da askeri darbeler ne de sivil faşist diktatörlük ve despotizm kabul edilemez, kerhen de olsa tercih edilip ehven karşılanamaz! İki kesim de ezeli ve ebedi sınıf düşmanımızdır. Proleter devrimci sınıf tavrımızı asla silikleştirip karartamayız. Bunun gibi, siyasal görevlerimizi örgütsel görevlerle birleştirerek yerine getirme sorumluluğuna taşınmak durumundayız. Devrimci kalkışma tek yoldur.

Görülüyor ki, komprador bürokratik burjuvazinin aslı klikleri bir an bile boş durmuyorlar. Her türlü yol-yöntem ve kirliliğe başvurarak, bir birilerini ekarte etme ya da üstünlüğü ele geçirme (veya elde tutma) çabasıyla hummalı bir “itış-kakış” içindedirler. Büyük başlar kelimenin tam anlamıyla tepinmekte ama faşizmi tırmandırarak zehir de saçmaktadırlar. Muhalefet kliklerinin AKP iktidarını düşürmek için baş vurduğu tüm yasal-yasa dışı girişimleri sonuç vermedi. Ancak bu durum kabul edilmiş değil, aynı ısrar her yönden sürdürülmektedir. Değişik biçimlerdeki girişimler sürerken, erken seçim tartışması ek bir düello olarak devreye sokuldu. Büyük dirençler gösterilerek süren dalaşlarının esaslı bir kapışma olduğu gerçek. Ne var ki, bu kapışma, gerici komprador sınıf kliklerinin gerici iktidar egemenlikleri için yürüttükleri bir kapışmayı geçmemektedir. Kapışma halklarımızın yarına değil, egemen sınıflar ve son tahlilde emperyalist güçler lehine yürütülmektedir. Gerici hesaplaşmanın tarafları ve yürütenleri ilerici-demokratik kesim ve sınıf güçleri değil, tepeden tırnağa işbirlikçi-faşist kesim ve temsilcileridir.

Devamı sayfa 9’da

baştarafı sayfa 8'de

İki komprador-faşist kanat arasında yaşanan dalaş, yansıtılmak istendiği gibi "demokrasi yanlıları ile demokrasi karşıtları" arasında değil, bilakis iki gerici komprador kesim arasında cereyan etmektedir. Çarpıtılmak istendiği gibi, "ulusalcı-millî bağımsızlıkçı güçlerle karşıtı olan güçler arasında" hiç değildir. Tersine farklı emperyalist bloklara bağlı iki işbirlikçi uşak kılık arasında yaşanmaktadır.

Bu hesaplaşma veya dalaş, sahtekarca sunulduğu gibi "demokratikleşme" uğruna değil, tersine faşizmi derinleştirme ve faşist hükümranlılığı sahiplenme adına görülmektedir. En nihayetinde, farklı ulus ve azınlıklardan halkımızın en ağır baskı ve sömürü şartları altında köleleştirilmesi uğruna yürütülmektedir bu gerici kavga. Faşizm daha kısıkança savunulup uygulanmakta ve derinleştirilmektedir.

Nitekim ırkçı milliyetçilik zehriyle, faşizmin azgınca hortatılıp toplumsal yaşamı terörize ettiği; ırkçı modada artış gösteren genel faşist saldırılarda açıkça görülmektedir. Halkımız, etnik ayrımlar körüklenerek birbirine düşmanlaştırılmakta, birlikleri dinamitlenmektedir. Sokaklarda ırkçı-milliyetçi sivil faşist saldırılar artış gösterip kitlesel hareketler biçiminde geliştirilmektedir. Ekono-

mik-demokratik hak mücadeleleri faşist saldırıgınlıkla bastırılmaktadır. Militarist gelişme büyütülerek kök salmakta, gün geçtikçe daha fazla pekişmekte-pekiştirilmektedir. Faşizmin kökleri üzerinde faşist bir sürecin kabardığı alenen ortadadır. "Demir yumruk" giderek ağırlaşıyor ama devrim "aldığı bu suyu unutmayarak çelikten yoğruluyor."

Proleter bakiş açısıyla ortak mücadeleyi geliştirerek Kürt ulusunun ulusal demokratik haklar mücadelesi savunulup desteklenmelidir

Bağırnda derin avantaj ve dezavantajlar taşıyarak ilerleyen tasfiyeci karşı-devrimci süreç, her bakımdan komünist ve devrimcilere görevler yüklemektedir. Özellikle tasfiyeciliğe karşı mücadelenin önemi hayatiyetle öne çıkmaktadır bu süreçte. Politik mücadelenin gözleri tasfiyeciliğe sabitlenmek durumundadır. Zira tasfiyecilik, bütün Türkiye-Kuzey Kürdistan'daki ulusal ve sosyal kurtuluş hareketini vurmaktadır. Bu tasfiyecilik ve karşı mücadelenin, özgün ve taktiksel-geçici olarak üzerinde biçimlendiği nazik yer, Kürt ulusal hareketi ve ulusal demokratik haklar mücadelesi meselesidir. Burada Kürt ulusal hareketinin politik mücadelesi önemli bir misyon taşıırken, devrimci sınıf hareketinin politik mücadelesi de son derece anlamlı-son tahlilde tayin edici faktördür. Sürece karşı tutum ve görevler de bu

eksen üzerinden-buna uygun belirlemektedir.

Ülkemiz devrimci hareketi, bir taraftan tasfiyecilik karşısında maalesef sallantılı durup doğru tutum alamazken, diğer taraftan da esasta tutuk ve edilgendir. Maoist hareket de örgütsel fonksiyon açısından çok ileride bir performansla sahip değil, yetmezlikler içindedir. Söylemek gerekir ki, önemli eksikliklerine rağmen, Maoist hareket belli avantajlara sahip olup daha müsabet pozisyonunda bulunmaktadır. Maoist Komünistlere yükümlülükler düştüğü açıktır. Somut görevlerin yürütülmesinde, devrimci eylem birliklerini geliştirmenin zorunluluğu gibi, ulusal hareketle ulusal demokratik politik mücadelesinde eylem birliğiyle ortak hareket etmeye özellikle önem verilmesi sürecin öne çıkan görevleri arasındadır. Enternasyonalizm ilkemiz de farklı uluslardan halkların sınıf örgütlerini birleştirilmesini emretmektedir. Yani sıra, bu halkların kaynaşıp birleşmesinin aracı olarak eylem birlikleriyle ortak mücadeleler içinde bulunmak geliştirilmesi gereken biçimdir. Ve elbette ki, proletarya enternasyonalizmi, bütün uluslara aynı mesafede durarak bunların haklı mücadelelerini destekler, geliştirir ve sahiplenerek sınıf zemininde birleşmeyi öngörür-birleşir. Maoist Komünistler, emperyalist tasfiyeci sürece karşı çıkarken, Kürt ulusunun ulusal demokratik haklar mücadelesinin önemini göz ardı edemezler. Ulusal baskı ve

zulmün en amansız düşmanı olan Maoist Komünistler, her türden tasfiyeciliğe karşı uzlaşmaz bir mücadele yürütürken, ulusal demokratik hakların mücadelesini sahiplenip yürütmekten geri duramazlar. Bu bağlamda, gerek Kürt ulusunun ve gerekse de diğer ulusal azınlık ve değişik kültürel kategorilerin demokratik talep ve mücadeleleriyle, sınıf perspektifi penceresinden olmak kaydıyla sakinmadan birleşir, sahiplenirler. Bu çehre ve minval üzerindeki politik mücadeleyi, sınıf merkezli genel siyasi mücadelesinin bir parçası olarak ele alır yürütürler. Öte yandan, bunu, tasfiyeciliğe karşı mücadelelerinin gereği ve bileşeni olarak da ihmal etmezler. Kürt ulusal hareketinin uzlaşma eğilimine karşı çıkarken, Kürt ulusunun bütün demokratik hak ve talepleri doğrultusundaki mücadelesini destekler, desteklemek de öteye kendilerini bu mücadelenin sınıfsal açıdan gerçek olarak görürler. Devrimci halk sınıf ve katmanlarının sorunu nasıl ki bizlerin sorunuysa, ulus ve azınlıkların sorunları da mücadelemizin konuları olarak bizlerin sorunudur.

Maoist Komünistler, Kürt ulusal hareketinin demokratik muhtevasını desteklerken, buna bağlı olarak Kürt ulusal hareketiyle ideolojik mücadele yürütmeyi de ertelemez, devrimci sorumluluğunun bir parçası olarak ele alır.

Ezen ulus milliyetçiliği karşısında, ezilen ulus milliyetçi-

liğine ehven bakarlar. Fakat bu, ulusal hareketin burjuva milliyetçiliğine kayıtsız kalmak anlamında yorumlanamaz. Yine bu, onun uzlaşmacı-reformist eğilimiyle mücadele etmek olarak da yorumlanamaz, bu anlamda gelmez.

Kürt ulusal hareketinin ulusal demokratik hak ve talepleri muhtevasıyla yürüttüğü mücadele, desteklenmesi gereken haklı bir mücadeledir. Fakat bu mücadelesinin bağlandığı hak ve taleplerini sınırlaması ve bu cılız talepler için mücadeleyi esastanıp merkeze koyarak, en genel ulusal demokratik hak ve temel özgürlüklerinden ödün verip terk ederek reformist uzlaşmayla düzen içine çekilme eğilimi doğru değildir.

Ulusal hareketin teslimiyet ve köklü tasfiyecilik dayatmasını kabul etmeyerek bu anlamda aldığı reel tutum esasta olumludur ve sürdürülmelidir. Ne var ki, tüm bu olumluluk ya da ulusal demokratik mücadele boyutlarına sahip ulusal mücadele mantalitesi, Kürt ulusuna gerçek kurtuluş, özgürlük ve bağımsızlık getirecek nitelikte ve yetenekte değildir. Halkların kendi ortak sınıf örgütlerinde birleşerek proletarya partisi önderliğinde sınıf devrimini gerçekleştirmesi tek kaçınılmaz yoldur.

Devletin katliamcı yüzü ve üniversiteler!

İZMİR- Ege Üniversitesi'nde, Ali Serkan Eroğlu şahsında artan polis terörü, cinayetleri ve Ege Üniversitesi'ndeki polis-idare işbirliği, soruşturma terörüne ilişkin panel düzenlendi.

"Devletin Katliamcı Yüzü ve Üniversiteleri" konulu panel, bu saldırılara karşı Ege ve Dokuz Eylül Üniversitelerinde süren çalışmanın sonucu olarak örgütlendi.

Fakülte dekanlığıyla yapılan görüşmede polisin idareyi telefonla aradığı ortaya çıktı. Ayrıca panele katılacak olan Av. Özkan Yücel ve İnsan Hakları Derneği (İHD) şubesi aranarak panelin izinsiz olduğu ve müdahale edileceği söylendi. Baskılara rağmen panel okul içerisindeki Mühendislik Kafesinde gerçekleştirildi.

1. Oturum: "Devletin Katliamcı yüzü"

Panel, moderatör tarafından aktarılan sürecin ardından devrim şehitleri adına yapılan saygı duruşu ile başladı. Saygı duruşunun ardından 1. oturum başladı. Açılış konuşmasında panelin ana konusu çerçevesinde katledilen Alaattin Karadağ, Aydın Erdem, Ceylan Önkol cinayetleri aktarıldı.

Ardından ilk sözü alan İHD İzmir Şu-

besi adına İHD Genel Merkezi Onur Kurulu üyesi Lütfü Demirkapı, artan şovenizm etkilerine örnekler üzerinden değinerek, hakların kardeşçe yaşayabilmeleri için onların tanınmalarını ve eşit haklardan yararlanmalarını gerektiğini vurguladı.

Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) adıyla konuşan Av. Özkan Yücel ise ko-

nuşmasında Polis Vazife ve Selahiyet Kanunu'na değindi. Son dönemdeki polis cinayetlerinde temel sorunun yasalarda aranmaması gerektiğini ifade eden Yücel, temel sorunun uygulamak isteyip istememekte olduğunu, bu anlamda yasaları çıkaran zihniyetle yargılayanın da aynı olduğunu belirtti.

2. Oturum: "Ege'nin dünü bugünü"

2. oturumda ilk sözü alan E.Ü. mezunu Duvara Karşı Tiyatro Topluluğu'ndan Vedat Kuşçu, Ali Serkan Eroğlu'yu anlatarak başladığı konuşmasında, dönemin sosyal hareketliklerine dikkat çekti. "Serkan, toplumsal muhalefetin bir parçasıydı. Bunu boğmak istedikleri!" diyen Kuşçu, konuşmasının devamında Eroğlu'nun kaçınılmasını ve katlini anlattı. Kuşçu, konuşmasını mücadele çağrısıyla noktaladı.

İkinci sözü alan E.Ü. mezunu SDP İl Sekreteri Volkan Köse, Eroğlu'nun katledilişinden sonraki süreçte değindi. Ege Üniversitesi'nde Serkan'ın katledilişle örülen süreci ayrıntılarıyla tasvir ederek, dönemin bu anlamdaki dayanışmasını anlattı. Her iki konuşmacı da Ali Serkan'ın katledilişinin üstünün devlet tarafından örtülme çabalarına dikkat çekti.

E.Ü. mezunlarının konuşmalarının ardından serbest kürsü bölümünde onlarca öğrenci söz aldı. Sorulan sorular ve yapılan yorumların sonucunda birleşik bir mücadelenin ihtiyacı dillendirildi ve işçi sınıfının arkasında gençliğin yer alması gerektiği vurgulanarak panel sona erdirildi.

Tunceli Namık Kemal Lisesi'nde birşey değişmedi

Dersim'de aç kalıp soğukta titreyen liseli öğrencilerin yaptığı okul işgali ile ortaya çıkan komuoyu baskısı sonucu öğrencilerin taleplerini abul eden Namık Kemal Endüstri Meslek Lisesi okul müdürü ve yönetimi, yine pervasızca davranmaya devam ediyor. Öğrenciler söz veren müdür ve yönetim, geçen 1 aylık süre zarfında öğrencilerin yaşadığı sorunlar için kılımlı bile kıpırdatmadı. Öğrenciler ise okul yönetimine karşı kamuoyu baskısını arkasına almak için daha etkili bir eylem hazırlığı içerisinde. Namık Kemal Endüstri Meslek Lisesi öğrencilerinin, yurt ve okuldaki sorunları devam ediyor. Hatırlanacağı üzere öğrenciler okul ve kaldıkları yurttan yaşanan sorunlar karşısında ilgisiz duran okul ve yurt idaresinin tutumunu gerekçe göstererek, lisenin erkek yurdunu işgal etmişlerdi. Yaklaşık 2 saat süren işgal sonrasında öğrencilerin sorunlarını dinlemeye gelen sendika yetkililerine, yurt ve okul idaresi tarafından, okulda var olan sorunların mümkün olan en kısa süre içerisinde iyileştirileceği sözü verilmişti.

Sözler havada kaldı müdür kılımlı kıpırdatmadı: Bu açıklamadan sonra yaklaşık bir ay geçmesine rağmen okul ve yurttan yaşanan sorunlara ilişkin ufak bir düzelmenin dahi yaşanmadığı ortaya çıktı. Öğrencilerle konu hakkında yaptığımız görüşme neticesinde, okul idaresinin öğrenciler üzerindeki baskısının devam ettiği, yurtda verilen yemeklerin eskisi gibi halen kötü olduğu, atölyelerde araç gereç sorunun devam ettiği, ısınma sorunu da en ufak bir düzelmenin olmadığı ortaya çıktı. Müdür ve yönetimin öğrencilere ve sendika yetkililerine verdiği hiç bir sözü tutmaması, öğrencileri yeni eylem hazırlığına sevk etti.

Öğrenciler sorunlarını bu şekilde devam etmesi durumunda, en kısa süre içerisinde yeni eylemler örgütleyeceklerini ve ilk adım olarak ta sınıf ve koğuş temsilcilerinden oluşan bir öğrenci grubuyla okul ve yurt idaresiyle görüşeceklerini ifade ettiler. Öğrenciler kendi aralarında yaptıkları görüşmelerin ardından çıkan sonuçları Eğitim-Sen'le paylaşarak sendikanın bu alana müdahale etmesini isteyecekler.

Tunceli Üniversitesi'nde aynı durumdan müzdarip: Liselerin hali böyle iken, Tunceli Üniversitesi'nde de durum bundan farklı değil. Tunceli Üniversitesi kız ve erkek yurtları daha da kötü durumda. Üniversiteye ait bir yurdu olmaması, başlı başına bir sorun olarak ortaya duruyor. DGH'nin Üniversite öğrencileri ile birlikte yaptığı forum üniversite öğrencilerinin yaşadığı sıkıntılarını boyutlarını ortaya çıkarmıştı. Özellikle kadın öğrencilerin 3. No'lu Sağlık Ocağı'nda zorunlu olarak kalması bir yana, buradaki yaşam koşulları içerisinde, yemek, temizlik gibi birçok sorun kendisini yakıcı bir şekilde hissettiriyor. Erkek öğrenciler ise sadece bir apartmanda kalıyorlar. Ve üstelik bir dairede 8 kişi. Öğrencilerin balık istifi gibi bir daireye sıkıştırılmış yaşama koşullarında, ortaya çıkan sorunlar, öğrencileri eğitimden uzaklaştırıyor. Yine geçtiğimiz günlerde erkek öğrenciler yemek fiyatlarının yüksek olması nedeniyle yemekhanede topluca boykot eylemi yaptı. Öğrenciler okul yemekhanesinde yemek fiyatlarının yüksek olmasının kabul edilemez bir durum olduğunu belirtip, yaklaşık iki bin TL değerindeki yemek fişlerini yakarak bu durumu protesto ettiler.

Yılmaz Güney Gençlik Kültür ve Sanat Festivaline çağrı

Değerli gençler, işçiler, emekçiler, aydınlar, sanat ve fikir insanları;

Yaşadığımız toplumun başlıca çelişkisi olan emek-sermaye çelişkisi güncelliğini korumakla birlikte günbegün kızışmakta ve şiddetlenmektedir. Bu sınıf savaşımı, her bir halkada kendisini ayrı araçlarla dile getirdiği gözle görünecek kadar çarpıcı ve çıplaktır. Toplumun üzerinde vuku bulan kültürün ne olduğu ancak o toplumun hangi sınıflar tarafından yönetildiği sorusuna cevap verilerek anlam kazanabilir. Emperyalist-kapitalist dünyaya sisteminin zulmü altında, sömürü cenderesinde ezilen milyarlarca emekçi, yine bu kötülükler abidesinin kültürel edinimiyle zihinleri fethe-dilmek istenmektedir. İşte tamda bu noktada, ezilen milyarların meşru ve kaçınılmaz mücadelesinin ürünü olarak ortaya çıkan devrimci kültür önlem ve anlam kazanmaktadır. Yılmaz Güney Kültür ve Sanat Festivali bu cephede, gerici saldırılara karşı bir dalgakıran olabilmek için, günün somut gerçekliği içerisinde "Küresel Krizin Batağında Emperyalizm Yenilecek, Direnen Halklar Kazanacak" şiarıyla düzenlenerek, hem geleceğin sanatlerini yaratmak için bir özgün çalışma yürütmekte, hem de gerici iktidarı siyasal-kültürel teşhirini devrimci siperlerde örgütlemektedir. Yılmaz Güney şahsında geleneksel olarak düzenlediğimiz Gençlik-Kültür

ve Sanat Festivalimizi bu yıl, yakın zamanda fiziken aramızdan ayrılan araştırmacı yazar ve sanat eleştirmeni Kutsiye Bozoklar'a atfetmenin haklı onurunu yaşamaktayız. Devrimci entelektüel duruşun mihenk taşı ve önemli sembollerinden biri olan Kutsiye Bozoklar, hayatını her daim kavgaya ve sevdaya adanmış her an sanatın direniş mevzisinin örülmesi için "Yaşamak Direnmektir!" metaforunu, Kültür sanat cephesinde yaşamımızın özü ve özeti haline getirmiş koca bir yürektir. Bu anlamda 12. Yılmaz Güney Kültür-Sanat Festivali, O'nun devrimci diren-genliği şahsında, O'na atfen düzenlenecektir.

Geleceğimizi ve gençliğimizi karartmak isteyen emperyalist efendiler, kitlelerin ve gençlik yığınlarının bilinçlerini manipüle ederek yoz ve bencil kimliklerin oluşturduğu kolayca yönetebilecekleri toplumlar yaratmayı arzu etmektedirler. Bu arzunun boşa çıkarılması, emperyalizmin, küresel krizin batağında yenilmesi ve direnen halkların kazanabilmesi için Yılmaz Güney'in değimiyle "Kültür ve sanat silahlarının namluları, devrim yolumuzu aydınlatacaktır" fikriyatı daha büyük bir anlam kazanmaktadır. Bu bilinçten hareketle, sizleri ADGH'mizin 20. Kavgı Yılı'nda, 12'ncisini düzenleyeceğimiz Yılmaz Güney Gençlik Kültür ve Sanat Festivali'ne katılmaya çağırıyoruz.

Yemen emperyalist saldırının hedefinde

Noel günü ABD uçağını hedef aldığı ve son anda önlendiği iddia edilen saldırının, Yemen'in işgali için bir mazeret yaratma aracı olduğu şüphe götürmez. Daha önce çok kere olduğu gibi El Kaide ve "terörle savaş", küresel jeopolitik emellerine ulaşması için bir kez daha ABD'nin hizmetinde, üzerine düşeni yerine getirdi. Güney Asya'da ABD öncülüğünde devam eden emperyalist saldırı ve işgalin tırmanmasına paralel, ABD ve müttefikli NATO güçlerinin, Afrika Boynuzu ve Aden Körfezi'nde kara, hava ve deniz saldırıları düzenlemeleri için zemin hazırlandı.

Geride bıraktığımız ay içerisinde ABD, Yemen'de son derece kanlı saldırılara imza attı: Ülkenin kuzeyinde ve güneyinde hava saldırıları düzenlemesinin yanı sıra cruise füzeleriyle bölgede çok sayıda noktayı vurdu. Çeşitli kurumlar, bu saldırılarda çok sayıda sivil insanın hayatını kaybettiğini söyleyerek ABD'yi yüksek sesle eleştirdi. Böylesi bir süreçte El Kaide üyesi olduğu ve örgütün Yemen'deki kamplarında eğitildiği iddia edilen bir kişinin ABD yolcu uçağını düşürmek

üzere iken yakalandığı haberi, ABD'nin, Yemen'deki katliamlarını haklı göstermek için ihtiyaç duyduğu şansı verdi. Bu saldırı iddiasına sınıksız tutunan ABD, bunu, Yemen'de daha büyük katliamlar yapabilmek ve ülkenin işgalinin önünü açabilmek için en etkili şekilde kullandı. Sonuçta, Yemen hükümeti, ABD'ye, Yemen sınırları içinde daha büyük askeri saldırılar düzenlemesi için "izin" verdi. Ayrıca Yemen hükümeti ile ABD arasında imzalanan anlaşma ile ABD, Yemen içinde insansız uçaklarla bilgi toplama ve hedef vurma yetkisinin yanı sıra, cruise füzeleriyle gerekli gördüğü hedefleri vurma yetkisi de almış oldu. Bu anlaşmanın bir başka önemli maddesi ise, ABD'nin, Yemen topraklarında askerlerini konuşlandırmasına izin veriyor olması. ABD Savunma Bakanlığı (Pentagon) Yemen iktidarına 2006 yılında verdikleri 4,6 milyon dolarlık askeri yardımın geçtiğimiz yıl itibarı ile 67 milyon dolara ulaştığını açıkladı. ABD'nin, Yemen'deki örtülü askeri saldırıları için aktarılan meblağlar bu rakama dahil değil.

ABD'nin Merkez Komutanlığı Başkanı General David Petraeus, Pakistan, Afganistan ve Irak'taki askeri operasyonların benzerlerinin Yemen'de de yapılabileceğini söyleyerek, yeni bir işgalin işaretini verdi. Petraeus, bu açıklamasından bir gün sonra Yemen'e giderek, Cumhurbaşkanı Ali Abdullah Salihle, ülkedeki "terörist güçlere karşı ABD'nin yapmaya hazır" olduğu "yardım"ları konuştu!

Batılı emperyalist güçlerin, Yemen'de daha büyük planları var ve bu planlardan birisi de askeri etki alanlarını Afrika'dan Çin sınırına kadar yaymak. ABD'li yetkililerin açıklamalarına paralel bir şekilde İngiltere Başbakanı Gordon Brown'un da, "Pakistan'da ve Afganistan'da yayıflayan El Kaide, Somali ve Yemen gibi ülkelere yöneliyor." açıklamasında bulunması dikkat çekiciydi. Dahası İngiltere Yemen üzerine uluslararası bir toplantı çağrısında bulunarak, İngiltere ve ABD'nin Yemen'de bir anti-terör polis birimi kurma konusunda mutabakata vardıklarını duyurdu. Buna mukabil, Avrupalı devletlerin ve

NATO'nun, ABD'nin Afrika'daki komutanlığı (AFRICOM) çatısı altında daha büyük bir güç oluşturmak için birleştikleri görülüyor.

Mevcut dünya haritasına bakıldığında, ABD'nin, topraklarını "terörist saldırılardan korumak" adına Latin Amerika'dan Afrika'ya ve oradan Asya'ya kadar dünyanın birçok bölgesinde çeşitli emperyalist saldırı ve işgallere imza atmış olduğu görülecektir. Bu emperyalist saldırıların bir çoğuna El Kaide kılıfı giydirilmiş olması ise artık El Kaide ve "terörizme karşı savaş" söylemlerinin, emperyalist çıkarlar için sürdürülen işgal ve katliamları perdelemek için uydurulmuş bir yalan olduğunu gözler önüne seriyor.

ABD'li senatör Joe Lieberman'ın, ABD yönetiminin yetkili ağızlarından aktırdığı; "Irak dönün savaşıydı. Afganistan bugünün savaşı. Yemen yarın savaşı olacak..." sözü, Yemen'de yaşanacak işgalin habercisi gibi.

İngiltere, NATO, Fransa, Birleşik Arap Emirlikleri, Suudi Arabistan, Mısır, Fas ve Ürdün gibi çok sayıda devletin ve askeri gücün, ABD'yle paralel

bir şekilde Yemen hükümetine ve ordusuna destek sunmaları, bundan sonra bu desteklerini arttıracaklarını açıklamaları, Yemen'deki savaşın çok daha geniş, büyük bir nedeni olduğuna işaret ediyor. Kuşku yok ki bu nedenlerden birisi, ABD ve müttefikli güçlerin, emperyalist dalışta Çin ve Rusya'nın önünü kesme gayretidir. Çünkü Yemen; Suveys Kanalı'nın Kızıldeniz üzerinden Hint Okyanusu'na açıldığı, Aden Körfezi'ni kontrol eden bir bölge. Tam karşısında Somali ve Cibuti, binlerce ABD askerinin yerleştiği, istikrar-sızlığın alabildiğine tırmadığı, küresel rekabette en sert yaşadığı yer. Afganistan'a girerek Orta ve Güney Asya'nın en stratejik noktasını ele geçiren ABD ve müttefikleri, Irak'a girerek Mezopotamya'ya yerleştiler ve Ortadoğu'nun kalbini ele geçirdiler. Yemen'e de yerleştikten sonra Ortadoğu-Doğu Afrika'yı kontrol edecekler. Enerji koridorları, ulaşım koridorları, askeri-stratejik noktaları büyük oranda denetimleri altına almış olacaklar.

Kapitalizm "doğal afet" değildir!

İnsanlık, yüzyılın en büyük afetlerinden birini yaşadı. Karayip'lerin en yoksul adası olan Haiti'nin başkenti Port-au-Prince'te, salı günü 7 şiddetinde bir deprem gerçekleşti. İlk belirlemelere göre 100 binden fazla insan yaşamını yitirdi. Harabeye dönmüş başkanlık sarayından sağ kurtulan Başbakan Pravel yaşamakta olan vahşeti "Sokaklar ceset almıyor" sözleri ile tarif etti. Depremi merkez üssünün başkenti Port-au-Prince olması ve 9 milyon nüfusa sahip Haiti'nin en kalabalık kentinde patlak vermiş olması nedeniyle ölü sayısının 500 binin üzerinde olabileceği belirtiliyor.

İnsanlığın doğaya karşı mücadelesi güncelliğini korumakla birlikte, Haiti depremi, yine bir gerçekliği su yüzüne çıkıyor. Ekonomik dengesizlik doğal afetler sonucunda ölümleri çoğaltıyor. Geçen sene Japonya'da 7.1 şiddetinde meydana gelen depremde sadece 2 kişi yaşamını yitirmiş ve 8 kişi yaralanmışken bu depremden daha düşük şiddette gerçekleşen bir depremde ise yüzbinlerce insan ölüme mahkum ediliyor.

Bu tablo yeni değil. Zira 26 ekim 2004'te Endonezya'nın Sumatra adası açıklarında meydana gelen bir deprem sonucunda thsunami felaketi 13 ada ülkesini vurmuş ve 260 bin insan dev dalgaların altında feci bir şekilde can vermişti. Halbuki, okyanusta gerçekleşen depremlerin oluşturduğu thsnamiler erken uyarı sistemiyle fark edilerek, insanlar olası bir faciadan kurtarılabilir. Yaklaşık 60 yıldır Amerikan ve Japon emperyalizmi bu cihazları etkin şekilde kullanıyor. Avrupa'nın noel kutlamaları zamanında kullandığı fazla elektrik ve süslemelere harcanılan para ile, erken uyarı sistemlerinden düzinelerce alınabiliyor! Emperyalist-kapitalist dünya sistemi, insanlığın yaşadığı en büyük barbarlıktır. Tüm dünya halklarını sömürerek, kendi arka bahçesini sağlama alarak ayakta kalmayı umut eder. Bu gerici düzen için, insan ve doğa, amaçların en büyüğü olan sermayeye hizmet edecek basit araçlardır. Hal böyle olunca, dünyanın zenginlikleri birkaç elde birikir. Japonya 7.1'lik depremi "güle oynaya" atlatırken, günlük 2 doların altında ücretle çalışan Haitili emekçiler 7 şiddetindeki depremle "doğal afet" yaşarlar.

Çocuk işçi sayısının en fazla olduğu, büyük çoğunluğunun açlıkla, ölüme terk edildiği Haiti'de, yüzbinlerce yaralı, yardım bekliyor. Enkazların kaldırılmaması ve yükselen ısıyla birlikte, deprem alanında salgın hastalık korkusu yayılmış durumda. Yaralılar su bulmadığı için ölüme terk edilmiş durumda. Toplumun üçte birinin afetzede olduğu ülkede, Haiti ezilenleri çaresizlik içerisinde yardım eli bekliyor.

İsrail kana doymuyor

Filistin'deki katliamlarını aralıksız sürdüren İsrail'in savaş sevdası ve kan tutkusu bitmek bilmiyor. Aylardır Filistin halkına ambargo uygulayan İsrail, bu kez, Gazze sınırına füze savar sistemi yerleştirmeye hazırlanıyor. İsrail'in Gazze sınırına yerleştireceği füze savarlar yeni bir savaşın hazırlıkları olarak yorumlanıyor.

Alman Deutsche Welle haber ajansı, İsrail'in 2010 yılı içerisinde Gazze sınırına füzesavar sistemleri yerleştireceğini belirterek İsrail'in bu adımın Gazze'ye yönelik bir savaş hazırlığı olarak yorumlandığını duyurdu. Zira İsrail böylece, Filistin'den ateşlenecek kassam, grad ve katyuşa füzelerini etkisiz kılmayı hedefliyor.

Sudan'da çatışmalar körükleniyor: 140 ölü

Zengin petrol yataklarına sahip Sudan'da, uluslararası güçlerin iktidar kurmak amacı ile bölgede yarattıkları çatışmalar büyük katliamları beraberinde getiriyor. Kabileler arasında yaratılan etnik çatışmalar yine Sudan'ı kan gölüne çevirdi. Nuer kabilesinin, rakip kabile üyelerine düzenlediği saldırıda 140 kişi öldü. Sudan'ın güneyindeki Warap eyaletinin vali yardımcısı Sabino Makana, Nuer savaşçıların rakip Dinka kabilesine düzenlediği saldırıda 140 kişiyi öldürdüğünü, 54 kişiyi de yaraladığını söyledi. Olay BM'den bir güvenlik heyetinin iki gün önce bölgeye yaptığı ziyaretile

ortaya çıktı. Yetkililer, olayların etnik olarak Nuer kökenli olan bir grubun Dinka çobanlarına saldırarak, binlerce büyükbaş hayvana el koymasıyla başladığını söyledi. Kabileleri birbirine düşürerek Devlet Başkanı Ömer El Beşir'in kendi iktidarını pekiştirme çabaları içerisinde olduğu Sudan'da geçen yılın ocak ayından bu yana etnik gruplar arasında yaşanan çatışmalarda en az üç bin kişinin öldüğü tahmin ediliyor. Güney Sudanlı politikacılar, Devlet Başkanı Ömer El Beşir'in müttefiklerini, güneyde sorun yaratmak amacıyla hasım grupları silahlandırmakla suçluyorlar.

Irak'tan sınır bölgelerine 56 bin asker

İran sınırındaki askerlerini 2009 Aralık ayında alarına geçiren Irak, bölgeye yeni akseri takviyeler yapacak. Irak İçişleri Bakanlığı, komşu ülkelerle sınır güvenliğini sağlamak için sınır bölgelerine 56 bin asker sevk edileceğini açıkladı. Irak'ta yayımlanan Es-Sabah gazetesine demec veren Irak İçişleri Bakanı Yardımcısı Ahmed El-Hafaci, 56 bin askerin sınır bölgelerinde konuşlandırılması yönündeki kararın sınırdaki güvenlik önlemlerini arttırmayı ve silahlı kişilerin sınırlardan ülkeye sızmalarını önlemeyi amaçladığını söyledi. 800 adet sınır karakolunun inşası için hazırlık yaptıklarını belirten Hafaci, İran'la Fekke petrol kuyularıyla ilgili yaşanan so-

runlarla ilgili olarak da, "İran'la yaşanan sorun konusunda da sınırlarla ilgili belgelerin düzeltilmesine ihtiyaç duyulmaktadır. Bu meseleyle ilgili olarak diğer komşu ülkelerle de sorunlar bulunmaktadır." dedi.

Petrol kuyuları alarmı

Sınır bölgelerine binlerce yeni asker sevk etmeye hazırlanan Irak devleti, daha önce İran sınırındaki askeri birliklerini alarm durumuna geçirmişti. Irak ordusunun özel sınır birliklerinin, Huzistan'ın kuzey kesimindeki sınır bölgelerinde alarm durumuna geçişi ile ilgili konuşan Iraklı bir komutan, bu birliklerin Fekke bölge-

sindeki tartışmalı petrol kuyularıyla ilgili olarak bölgeye nakledildiğini söylemişti. Irak'ın Meysan ilindeki siyasi yetkililerin Irak özel kuvvetlerinin bölgeye nakledilmesinin İran'la vahim bir husumet durumunun oluştuğu anlamına gelmediğini açıkladıkları bildirilse de bazı Iraklı yetkililer, İran ordusunun uluslararası sınırı geçerek kendilerine ait bir petrol kuyusunu ele geçirdiğini dile getirmişlerdi. Hükümet sözcüsü Ali Dabbag da yaptığı açıklamada, "Bize ait olan 4 nolu kuyu ve Fakka Petrol Alanı'ndan acilen çekilmelerini istiyoruz. Irak, sorunun barışçıl ve diplomatik çözümünden yanadır." şeklinde konuşmuştu.

Fransa 2009'u göçmen avı ile geçirdi!

PARİS- Göçmenlere yönelik özellikle son süreçte sert bir politika izleyen Fransa'nın 2009'u göçmen avı ile geçti. Bir yıl önce Göçmen Bakanlığı'na atanan Eric Besson göreve gelir gelmez büyük bir göçmen avına başladı ve 29 bin 799 göçmeni sınır dışı etti. Ülkelerinde halen şiddetli savaşın yürütüldüğü Afganlar'ın da aralarında bulunduğu toplu sınır dışı etmelere karşı binlerce kaçak göçmen işçi haftalarca açık grevi yaptı.

2009 yılında 29 bin dolayında göçmenin sınır dışı edildiğini açıklayan Eric Besson, böylece kendinden

önceki Göçmen Bakanı Brice Hortefeux'nün 2008'de ortaya çıkardığı sınırdışı bilançosuna ulaştı. 2009 yılının ilk yarısında sınırdışı edilen 14 bin 844 kişinin ele alındığı Fransız Parlamentosu'ndaki bir metne göre, sınırdışı edilenlerin başında 4 bin 346 kişi ile Romanlar geliyor. Romanları, bin 552 kişinin sınırdışı edilmesi ile Cezayirli-ler, bin 550 kişi ile de Faslılar takip ediyor. Hortefeux'ın rekorunu kırarak Fransa devletinin göğsünü kabartan Besson, rakamlara rağmen sınırdışı edilmelerin, "adil ve tavizsiz" bir göçmen politikasının so-

nucu olduğunu savundu. Sarkozy-Besson'un anti-göçmen politikasına sert tepki gösteren Fransa'daki Magreblî İşçiler Derneği (ATMF), yaptığı yazılı açıklamada, göçmenlerin "hiçbir bağları kalmayan ülkelere" ya da "güvenliklerinin tehlikede olduğu ülkelere" sınırdışı edildiğini kaydetti. Uygulamanın Sarkozy-Besson ikilisinin anti-göçmen politikasının bir ürünü olduğunu belirten ATMF, sınırdışıları şiddetle kınayarak, şart-sız bir şekilde tüm oturum izni olmayan kaçak göçmenlere oturum hakkı tanınmasını istedi.

Türkiye'nin füze kalkanı kısmeti

Ahmet
HACALOĞLU K.

Obama'nın füze kalkanı projesinde Türkiye ilk sıralarda yer alıyor Başkan Obama'nın Erdoğan ile 7 Aralık görüşmesinde resmen ilettiği "Füze kalkanı" projesi sene-ler önce başlayan tartışmaları yeniden alevlendirdi. İki emperyalist kamp arasında Soğuk Savaş yıllarında "Yıldız Savaşları" adı altında lanse edilen gerçek adı Stratejik Savunma İnisiyatifi olan proje anlaşıldığı kadıyla dönüp dolayıp Türkiye'nin kapisına dayanmış bulunuyor. Reagan zamanında Soğuk Savaş'ın tavan yaptığı ortamda bile pahalı ve fantezi bulunan proje, SSCB'den gelebilecek füze saldırılarını hedefine varmadan uzaydan saptamak ve imha etmek üzerine kurulmuştu. Duvar yıkılıp Sovyetler dağılınca konu da rafa kalktı. Ama ABD elebaşılığındaki emperyalizme bu hayali projeye karşı askeri harcamalarını artıran SSCB'nin çöküşünü çabuklaştırma gibi bir faydası da oldu. İki yıl önce Bush projesi diriltti ve "füze kalkanını" haydut devletler olarak nitelediği İran ve K. Kore'ye karşı güya korunmak amacıyla yeniden gündeme aldı. Radar ve füzeler Polonya ve Çek Cumhuriyeti'ne konuşlandırılacaktı. Sistemin iki ülke arasındaki askeri dengeyi bozacağını bu yüzden

taarruzi olacağını ileri süren Putin'in sert karşı çıkışları karşısında Obama "Savunma kalkanı" stratejisini değiştirmeye karar verdi. Füze kalkanı projesini Çek Cumhuriyeti ve Polonya yerine İran'a daha yakın olan ülke ve denizlere konuşlandırma kararı gözlerin Türkiye'ye çevrilmesine neden oldu. ABD'nin Doğu Avrupa'da füze savunma kalkanı kurmaktan vazgeçmesi Türkiye'yi de yakından ilgilendiren önemli bir strateji değişikliğine işaret etmekte. Kanaatımızca bunun öngörülebilir iki nedeni olabilir: İran'ın henüz uzun menzilli füze üretebilecek kapasiteye ulaşamamış olması ve daha da önemlisi ise İran krizi nedeniyle Rusya ile dirsek temasını ve iyi ilişkileri muhafaza etmek ihtiyacı.

Obama füze saldırılarına karşı düşünülen füze kalkanından vazgeçmekle beraber kısa ve orta menzilli füzelere karşı Doğu Akdeniz'de ve Ortadoğu'da konumlandırılacak daha ileri ve etkin bir sistem oluşturmayı düşünüyor. Henüz planlar netleşme de ilk etapta 2015'e kadar karada alt yapı ve erken uyarı sistemleriyle beraber 3 ABD gemisinin Akdeniz'de mobil savunma kalkanı oluşturması tasarlanıyor. 2015'den itibaren ise daha ka-

lıcı SM-3 füze kalkanı sistemi kurulması öngörülüyor. Bu sistemin kurulacağı ülkeler arasında Türkiye, İsrail ve Romanya birinci sırayı almakta. Bu proje hızlandırılarak geliştirilirken TSK'nın buna ilaveten kendi ulusal füze sistemini tedarik etme arayışları dikkat çekti. NATO tarafından geliştirilen sistemle aynı işlevi görecektir "Patriotların" satın alınmasına ilişkin proje 3 yıl sonra tekrar ortaya çıktı. Beyaz Saray'ın, savunma amaçlı uzun menzilli füzelerin Türkiye'ye satılmasına ilişkin 7,8 milyar dolarlık pakete izin verilmesi için Kongreye başvurusunun açıklanması yoksulluk ve ekonomik krizin pençesinde kıvranan, hesapta komşularıyla "sıfır sorun" dış politikasını izleyen ülkede doğal olarak yeni bir tartışma başladı.

Türkiye'nin acınacak halleri

Son dönem gazetelerinin başlıklarına göz attığımızda ülkenin durumunda enteresan bir garabet olduğu ortaya çıkıyor. Bir tarafta alabildiğine yoksulluk, sömürü, geri kalmışlık diğer tarafta hesapsız bir şekilde yapılan ve denetlenemeyen lüzumsuz askeri harcamalar.

"ABD'den 30 adet F-16 savaş uçağı aldık. Bunlara 1.8 milyar dolar ödenecek."

"Yakında F-35 uçakları gelecek.Onlara da 10 milyar dolar civarında para ödenecek."

"2000-2008 yıllarında Türkiye silaha 120 milyar dolar harcama yaptı."

Bunlar gazete sayfalarına geçen hesapsız harcamaların bir bölümü. Kimbilir daha ne gibi askeri harcamalar yapıldı, yapılmakta? Örneğin yakın gelecekte milyar dolarlar harcanarak 3 AWACS erken uyarı uçağı (4.5 milyar dolar), tanker uçaklar alınmıştı.Bizler bunların ne işe yaradığını hiç düşündük mü? Bugüne kadar hangi düşmana karşı erken uyanıldık? Tanker uçaklar kaç kere kullanıldı? Hiç olmasalardı ne gibi kaybımız olurdu?

Soğuk savaş sırasında Türkiye dünyadaki en büyük ordulardan birine sahipti ve kıt kaynaklarına karşın silaha en çok para harcayan ilk 10 devlet arasında geliyordu. ABD, silah tekellerinin çıkarları doğrultusunda, silah alımını teşvik etmek için uydurulmuş istihbarat raporlarını bize yutturuyordu. Bu raporlara göre çevremizdeki tüm komşularda, Suriye, Irak ve Ermenistan'da inanılmaz silahlar vardı. Soğuk Savaş sona erince bunların yalan olduğu ortaya çıktı. Ama bu arada bizde ABD silah endüstrisini desteklemiş olduk.

Şimdi aynı numaralar bize gene yapılıyor. Olmayan düşmanlar ve tehditler yaratılıyor. Yeni tehdit İRAN. Ne bir tehdit var ne ihtiyaç iken silah şirketlerinin, onların temsilcilerinin, emekli paşaların lobisi sonucu tutarlılığı ve fizibilitesi olmayan proje ile kullanamayacağımız sisteme gene milyar dolarlar yatıracağız. Tıpkı AWACS ve tanker uçaklarda olduğu gibi.

Türkiye'nin kriz içerisinde olması, sömürünün katmerleşmesi, yoksulluğun had safhada olması, eğitime, sağlığa ayrılan bütçelerin komikliği bir yana bebek ölümlerinde, zengin ve orta halli ülkelerin meydana getirdiği OECD içinde açık ara birinci olmamız bile böyle hesapsız askeri harcamalar yapılırken vicdanları sızlattımlı.Ülkede doğan her 1000 bebeğin 24'ü daha bir yaşını doldurmadan ölüyor. Çocuklarına OECD tarafından ölçülen hemen hemen her konuda en insanlık dışı hayatı yatan Türkiye'de sivil-asker bürokrasi doymaz bir açgözlülükle füze satın almak için milyar dolarlar harcıyor. Buna hakkı var mı? Dünyada savaş halinde olanlar hariç silaha bizden fazla para harcayan başka bir ülke kaldı mı? Her şey bir yana bu paraların çocuklara mı yoksa füze sistemine mi harcanması daha büyük bir ihtiyaç?

Bütün bunların yanında adamların eski oyunlarını değiştirmeden oynamaları ve yutturmaları, bu kadar saygısız olmaları da bizleri aptal yerine koyduklarının bir göstergesi olsa gerek. Bizler, yönetenlerin ülkemizdeki insanlara yaşamaya değer bir hayat vermek için ne yaptıklarını artık yüksek sesle sorgulamalıyız. Halkın birikimlerini rant için emperyalizme peşkeş çekenleri ortaya çıkarmalı ve hesap sormalıyız.

İşçi sınıfı önderleri Luxemburg ve Liebknecht anıldı

15 Ocak 1919'da Alman burjuvazisi tarafından katledilen işçi sınıfı önderleri Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht Almanya'nın Berlin şehrinde, binlerce kişinin katıldığı yürüyüşle anıldılar.

Sabahın erken saatlerinde Frankfurter Tor'da başlayan yürüyüşe, Alman örgütlerden; MLPD, DKP, FDJ, Sol Parti destek verdi. Yürüyüşe Türkiye Kuzey Kürdistanlı örgütlerden ADHK, MLKP, TKP/ML, ILPS, TKİP, TKP, ATİK, BİR-KAR, DİDF ve daha pekçok devrimci demokrat kurumlar katıldılar.

Avrupa Demokratik Kadın Hareketi'nin "Vardık, varız, varolacağız" yazılı parkart ile katıldığı yürüyüşte sürekli Almanca ve Türkçe "Rosa'dan Berna'ya bu kavga bitmedi devam ediyor", "Yaşasın örgütlü mücadelemiz", "Yaşasın kadının kurtuluşu", "Tacizlere, tecavüzlere, namus cinayetlerine son" sloganları atıldı.

Kar yağışına ve dondurucu havaya rağmen gerçekleştirilen yürüyüşe ve anıt mezar ziyaretine geniş bir kitle katıldı. Yürüyüş başından sonuna dek canlı ve coşkulu bir atmosferde geçti.

Anma yürüyüşü, binlerce kişinin Anıt Mezar'a kızıl karanfiller bırakmasının ardından sona erdi.

Devlet Su İşleri! Bırak bu işleri!

DERSİM- Demokratik kitle örgütleri, Dersim'de Plümür Vadi-si'nde yapımı düşünülen baraj projesine karşı bir araya geldi. Demokratik Haklar Federasyonu (DHF)'nin da destek verdiği protesto eylemi Dersim Otobüs Terminali'nde başladı. Terminalde bir araya gelen Dersim halkı buradan sloganları eşliğinde araçlara binerek, Devlet Su İşleri (DSİ) önüne doğru harekete geçti. DSİ önüne gelindiğinde burada polislin yoğun ablukası altında grup DSİ önüne siyah çelenk bıraktı. Eylemde sık sık "Devlet su işleri bırak bu işleri", "Munzur özgür olacak", "Munzur'a uzanan eller kırılsın" sloganları atıldı.

Daha sonra demokratik kitle örgütleri adına yapılan açıklamada, Dersim'in 20 tane baraj projesi ile boğulmaya çalışıldığı belirtildi. Plümür Vadi-si'nde yeni bir barajın yapımının kararlaştırıldığından aktarıldığı açıklamada, "20 Ocak'ta ETNA adlı şirketin Plümür'e bağlı Kırmızı Köprü'ye gelerek buradaki halkla bir toplantı yapıp, halkı baraj yapımı konusunda ikna etmeye çalışacaklar. Bizde Dersimliler olarak 20 Ocak'ta o toplantıda olacağız. ETNA'yı ve diğer doğa düşmanı şirketleri topraklarımızdan kovacağız. Yine 8 Şubat'ta Plümür'de böyle bir toplantı düşünüyorlar. Biz yine orada olacağız. Nasıklı Ganj Nehri Hindular için kutsalsa Munzur Nehri'de Dersimliler için kutsaldır. Dünyanın hiçbir yerinde böyle kutsal bir mekan bu şekilde yok edilemez" denildi.

İHD: 2009 yılında hak ihlalleri artarak devam etti

ANKARA- İnsan Hakları Derneği (İHD) 2009 yılının, açılım ve yargı uygulamalarının tartışıldığı, fakat uygulamada samimi-yetsizliğin ve hukuksuzluğun yol açtığı insan hakları ihlalleriyle dolu bir yıl olduğunu açıkladı. İHD Genel Merkezi'nde basın karşısına geçen İHD Genel Başkanı Öztürk Türkdoğan 2009 yılınında insan hakları uygulamalarını değerlendirdi. Basın toplantısında Türkiye İnsan Hakları Vakfı (THİV)'in hak ihlalleri raporunu değerlendiren ve kamuoyuna duyuran Türkdoğan, hükümetin adımlarının zorlama olduğunu ifade ederek, "Mayıs ayı itibariyle başlatılan açılım sürecinin sürekli isim değiştirerek, bugün

itibariyle kapatma ve tutuklama furiasıyla Kürt sorununun çözümü adliye, asker ve sivil bürokrasiye terkedilmiştir" diye konuştu. Türkdoğan, genel olarak 2009 yılının 2008 yılına göre insan hak ve hürriyetleri açısından ihlallerin artarak devam ettiği bir yıl olduğunu dikkat çekti. THİV verilerini paylaşan Türkdoğan şunları aktardı: "Buna göre, yaşam hakkı temelindeki ihlallerde artış olmuş, yargısız infaz olaylarında 46, hapisanelerde 39, devam eden çatışmalarda asker, sivil ve militan olmak üzere 138 kişi yaşamını kaybetmiştir. İşkence ve kötü muamele devam ederek geçen yıla oranla artmıştır. Her 1 işkence

ve eziyet davasına karşı 76.9 mukavemet davası açılmıştır. Bunların sadece başvurular olduğunu düşünürsek gerçek oranın daha yüksek olduğunu söyleyebiliriz."

Basın özgürlüğünde de sınıfta kaldı

Yasal düzenlemelerle birlikte basın özgürlüğünün sınırlandırıldığına dikkat çeken Türkdoğan, "Tespitlere göre bu kapsamda 387 kişi mahkum olmuş, 36 gazeteci ise tutuklu olarak yargılanmaktadır. Çok sayıda dergi ve gazete yayını durdurulmuş, 66 kitap toplatılmıştır. Özellikle basın mensuplarının karşılaştığı soruşturmalar binli rakamlarla ifade edilmektedir" dedi.

Düşünce, ifade ve basın özgürlüğü açısından 2009 yılının "kara yıl" olarak adlandırılan Türkdoğan şöyle konuştu: "Gösterilere katılan 177 Kürt çocuğuna ağır ceza mahkemelerince toplam 172 yıl 2 ay 26 gün hapis verildi. Çocukların ağır ceza mahkemelerinde yargılanması hukuk katliamıdır. Ayrıca toplantı ve yürüyüş hakkı, örgütlenme özgürlüğü, kişi güvenliği ve mahpus haklarında, devlet ve emniyet güçleri halkı tahrik edici tutumlar içinde girdi." Türkdoğan ayrıca emek cephesinde de 2009'un kara yıl olarak adlandırılacağını belirterek artan işsizlik rakamlarına dikkat çekti.

Dink davası belgesel oldu

19 Ocak 2007 tarihinde İstanbul'da öldürülen Hrant Dink'in ölümünden sonraki dava süreci yönetmen Ümit Kıvanç tarafından belgesele aktarıldı. Öldürüldükten sonra adına kısa film ve belgesel çekilen Hrant Dink'in dava süreci de belgesel oldu. Ölümü ile kimi kesimlere gözdağı verilen, sonraki süreçte ise "günah çıkartma" sürecine girilen Dink'in davasını anlatan "19 Ocak'tan 19 Ocak'a" adlı belgesel, Osmanlı Bankası Müzesi'nin Sinema Programı çerçevesinde gösterime sunulacak. Sanatçılar Derya Alabora, Mehmet Ali Alabora, Halil

Ergün, Mahir Günşiray, Banu Güven, Meral Okay, Zühal Olcay, Şevval Sam ve Hale Soygazi'nin anlatımlarının yer aldığı belgeselde, Hrant Dink'in ölümünün ardından Ogün Samast'ın cinayetin katil zanlısı olarak yakalanması ve devam eden süreç ele alınıyor. 'Toplumsal Hafıza' teması altında 14 Ocak Perşembe günü İTÜ Taşkışla binasında yapılacak gösterimin ardından, Agos gazetesi ve Aras Yayıncılık editörü Rober Koptaş'ın katılımı ile 'Hrant Dink'ten Hrant'a' başlıklı bir söyleşi de yapılacak.

İzmir'de sinema kulübü günleri başlıyor

İzmir Alsancak Fransız Kültür Merkezi, bu yıl ilk kez düzenlediği 'Sinema Kulübü' etkinlikleri çerçevesinde bu ay müzikal komedileriyle tanınan Fransız yönetmen Jacques Demy filmlerini sinemaseverlerle buluşturacak. Filmler Fransızca orijinal dilinde ve İngilizce alt yazılı olarak gösterilecek. Katılımın ücretsiz olduğu gösterimlerin ardından, izlenen film ve yönetmenle ilgili bir tartışma da yapılacak. Seanslar, kültür merkezinin sinema salonunda, perşembe

ve cumartesi günleri olmak üzere haftada iki kez düzenlenecek. Müzikal komedileriyle tanınan Fransız yönetmen Jacques Demy (1931-1990), 1964 yılında 'Les Parapluies de Cherbourg-Cherbourg Şemsiyeleri' filmiyle Cannes Film Festivali'nde 'Altın Palmiye' ödülünü aldı. Sinemaya animasyon film ve reklam filmleri sektöründe başlayan yönetmen, belgesel film kariyerinin ardından uzun metrajlı filmlere geçiş yapmıştı.

avatar

Seyreden bir çok insanın üzerinde etki uyandıran ve en popüler filmlerden birisi olma özelliğini hala devam ettiren "Titanic" filminin yönetmeni James Cameron'ın son filmi "Avatar", Cameron'ın kendi filmi ile yarışıyor. Teknolojik imkanların sonuna kadar kullanıldığı film, insan ve insansı canlıların bir arada bulunuşunu rahatsızlık vermeden, gerçek dışılığı yadsıyarak aktarıyor. Bütçesi 200 milyon dolar olan film hayli tartışılan ve en çok izlenen film durumunda şuan. En çok izlenen olmasının nedeni elbette çok tartışılmasının yanı sıra sürekli yapılan reklamlar. Filme dair her gün bir yerde yazı görmemek mümkün değil. Filme ilişkin sürekli olumlu ve olumsuz yönlendirilen eleştirilere dönecek olursak, filmi kimi "fazlasıyla anti Amerikancı" diyerek yererken kimi ise "anti emperyalist" değerlendirerek olumluyor.

New York Press'de yazan Armond White, 'Avatar'ın "militarizm, kapitalizm ve emperyalizmin gerçeklerini çarpıttığı" tespitinde bulunarak, "Suçluluk duygusuyla yapılmış" diyor.

Weekly Standard'ın sinema yazarı John Podhoretz filmin güveniksiz bir yerde Amerikan askerlerinin yenilmesi isteğini aştığını ve bunun anti-Amerikanizm'in derin bir ifadesi olduğunu söylüyor. Muhafazakar web sitesi Libertas'ta yazan Govindini Murty, "Avatar'ın rahatsız edici derecede anti-insan, anti-militer, anti-Batılı bir dünya görüşü var" diyor. Radikal Gazetesi Haber Koordinatörü Ertuğrul Mavioglu ise : "Bana kalırsa 'Avatar'ın en güçlü politik mesajı, 'Ne kadar büyük ölüm makinelerine sahip olursanız olun, hak etmediğiniz yerdeyseniz, hak ettiğiniz yanıtı alırsınız' olmalı. Bu anlamda emperyalizmin kural tanımaz saldırganlığının karşısında, aklın ve vicdanın ayaklanmasını resmediyor." tespitinde bulunuyor.

Tartışmalı "Avatar", 22. yüzyılda, dünyanın doğal kaynaklarının iyiden iyiye tükenmeye yüz tuttuğu bir zamanda geçiyor. Ve 22. yüzyılda da hala Amerika "büyük güç" ve emperyalist sömürgeciliğini dünya dışına kadar taşıması!

Bir savaştan yanı felçi olarak kurtulan denizci Jack Sully (Sam Worthington), gizli bir proje olarak yürütülen Avatar programına gönüllü olarak katılıyor. Güneş sisteminin uzak gezegenlerinden biri olan Pandora ile ilgili bir program bu. Pandora'nın atmosferi, insan ırkının solunumu için uygun olmadığından, dünyalı bilim insanları, Pandora'nın yerli halkıyla insan ırkından laboratuvar ortamında melez bir ırk yaratıyorlar ve bunları "araştırma" ve "ikna" için Pandora'ya gönderiyorlar. Bu canlıları geliştirdikleri bir araç sayesinde düşünce gücüyle kontrol ediyorlar. İnsanlardan vücutça daha iri, yaklaşık üç metre boyundaki, mavi tenli Pandora'nın yerlileri Naviler, bambaşka bir ekolojik ve kültürel dünyaya ait, ilkel görünümüne canlılar ve doğayla tamamı ile bütünleşmiş, kolektif bir yaşam içerisinde. Avlanarak yaşamalarını sürdürüyorlar, avladıkları hayvanları yemeden önce öldürüklerinde onlara kendilerinin yaşamını devam ettirdiği için teşekkür duası ediyorlar. Henüz kirlenmemiş doğası, çok farklı flora ve faunadan oluşan dünyalarında uyum içerisinde yaşayan Navilerin düzeni, "beyaz adamların" gelişile kaçınılmaz olarak değişmeye başlıyor. "Beyaz adamların" Navilerin yaşadıkları köyün altında bulunan değerli bir maden için açtıkları savaş hiç yabancısı olmadığımız bir konu. Örneğin Afrika kıtasında sürdürülen sömürü, Irak'ta hala devam eden katliamların nedenleriyle paralel bir konu bağı var.

Ve Amerikan şirketleri küçük bir parçası milyonlarca dolar eden bu değerli maden için Amerikan ordusu ile birlikte Pandora'dalar. Filmin hayli başarılı görsel öğeleri başka bir gezegen olan Pandora'yı daha bir etkileyici kılıyor. Her yanı değişik bitkilerden, çeşitli hayvanlarda ve devasa boyutlardaki ağaçlardan oluşan Pandora muazzam güzellikte bir tabiata sahip. Amerikan askerleri ve yerliler arasında başlayacak olan savaş sahneleri hayli etkili. Filmin üç boyutlu hali tüm bu sahneleri çok daha etkileyici kılıyor. Son teknolojik nimetlerle donatılan filmin içerisine, konuyu beğen-

meseniz de, her şekilde dahil olabilirsiniz. Evet tekrar Avatar'ın konusuna dönelim. Milyonlarca dolar eden değerli maden için herşeyi yapacak olan şirket ve ona hizmet eden Amerikan ordusu tüm teknolojik savaş silahları ile Navilerin köyüne saldırmak için hazırlık içerisinde.

Bacakları tutmayan beyaz kahranımız Jack Sally zihinsel olarak bir makina yöntemi ile bağlandığı Avatarı ile Navilerin köyüne gider. Sakat olan Sally'yi başka bir canlının içinde dahi olsa yürüyebilmek hayli mutlu etmiştir. Ajan olarak Pandora'ya giden Sally burada yerlilerin prensesi ile tanışır. Sully prenesteste uyandırdığı etki ile diğer yerlilerin de güvenini kazanmayı baştır. Tabii belli bir süre ajanlık yapmaya devam eder ama bir noktadan sonra bundan vaz geçer. Çünkü artık prensese aşık olur.

Sally yerlileri köylerini terk etmeleri için ikna etmeye çabalarlarken şirketin daha fazla beklemek gibi bir niyeti yoktur ve saldırıya geçer. Çünkü yerlilerin de köylerinden ayrılmaya hiç niyetleri yoktur. Onların yaşamı orasıdır ve orada yaratılacak yıkımı görebilmekteler.

Şirketin Pandora'da bulunan değerli madenleri için orayı sömürgeleştirmeye çalışması ve bunun karşılığında hiç bir yıkımın umrunda olmaması, taşıdığı tek derdin kar olması, emperyalist anlayışla birebir elbetteki örtüşmekte. Şirketin ve Amerikan ordusunun Navilere ilişkin tanımlamaları da bugün hiç yabancısı olmadığımız "terör" tanımlaması ile uyuyor. Çıkarları için bir bölgenin halkını önce "terörist, tehlikeli ve geri" ilan eden Amerika'nın şirket ve askerlerinin Pandora yerlilerine yaklaşımı da "tehlikeli, yabani yaratıklar" olarak kendini gösteriyor.

Muhteşem bir tabiata sahip Pandora'da ağır silah ve araçlarla yaratılan yıkım, sömürücü şirketin ve onun emir eri olan askerlerin umrunda değil. Milyonlarca yıldır yaşadığını düşündüğünüz bir ağacın devriliş anında çıktığı tüm kırımla sesleri dünyamızda kar adına yok edilen tüm doğal güzelliklerin çığlığı gibi. Bu sahnenin Karadeniz'de yapılmak istenen HES'ten, Munzur'da yapılmak istenen barajlardan bir farkı yok...

Yerliler ise bu saldırıları okları, mızrakları ile durdurmaya çalışırlar. Devasa araçların karşısında ağaçtan mızraklar, oklar! Bu savaşı kaybedecekleri çok net... Fakat işte bu noktadan sonra kurtarıcı "Beyaz Adam" devreye girer. Yani "kurtarıcı Mesih" eleştirilerine neden olan sahneler. Kahramanımız Sally artık kendini Pandora'nın yerlisi olarak görür. Onların inançsal güç attığı çok güçlü devasal bir yaratığı alteder ve artık yerlilerin gözünde kutsallaşır. Pandora'da yaşayan tüm yerlileri köylerini, doğalarını korumak için savaşa çağırır. Kahramanımız gelmeden önce kaçışmalar içerisinde olan yerliler onun "sayesinde" örgütlenirler! Ve savaşa karşı sürdürülen bu örgütlülük sırasında Sally yerlilerin tanınmasına yardım çağrısında bulunur. Ve karşılıklı bir savaş başlar. Kadınli erkekli tüm yerli savaşçıları saldırıya geçerek karşıklı güç dengeşizliği savaş kaybetmeye doğru götürür. Yerliler silahlarının, savaş uçaklarının, büyük araçlarının karşısında ne kadar direnebilir ki? Ve birden tüm Pandora savaşa katılır! Pandora'da yaşayan devasa büyüklükte güçlü hayvanlar, büyük kuşlar, maymunlu canlılar vs. vs. Kurtarıcı "beyaz adamın" varlığı ve tanrının son müdahalesi ile savaş yerliler lehine ilerler. Ve yerliler savaşı kazanır. Örgütlenmek bir araya gelmekte bir yere kadar sonuçta... ABD'nin gücüne karşı bir tanrı olmadan nereye kadar?... Özetle "Avatar" evet, birşeylere dokunuyor. Fakat çok daha önemlisi bu dokunduğu şeyler ne Amerika'yı, ne şirketlerini ne de ordusunu rahatsız ediyor. Yani Amerika memnun, milyonlarca dolar kar eden Hollywood film şirketi memnun, Jammes Cameron memnun, doğasında seyirci memnun!... Bu yüzden filme bir misyon yüklemeye gerek yok. ABD Başkanı Barac Obama, Guantamo Hapishanesi'nde yaşanan işkence fotoğraflarını basına dağıtırken "işkence karıştı" ne kadar samimi idiye "Avatar" da o kadar anti-Amerikancı, anti-emperyalist...

“Süper Baba”nın dedesi yaşamını yitirdi

İstanbul Şehir Tiyatroları'nın en yaşlı sanatçısı olan ve sayısız oyunda yer alan tiyatro sanatçısı İhsan Devrim yaşamını yitirdi. Daha çok “Süper Baba” adlı dizinin Yakup dedesi olarak bilinen Devrim, tiyatro sanatçılığının yanı sıra "Evimiz", "Hatıralar" ve "Yemen Türküsü" kitaplarının yazarıdır da.

Çeşitli film ve dizilerde rol alan İhsan Devrim, tiyatro alanında üç kez ödül kazandı. İstanbul Şehir Tiyatroları'nın çıkan Devrim 6 Ocak 2010 tarihinde tedavi gördüğü Darüşşafaka Özel Bakım Ünitesi'nde hayatını kaybetti. Devrim için Şehir Tiyatroları Fatih Reşat Nuri Sahnesi'nde bir tören gerçekleştirildi.

Sanatını hayatının merkezi yapan sanatçı, tiyatro ve oyuncunun seyircisi ile olan bağıni şu sözleri ile tarif etmişti: "Efendim, tiyatrodaki her temsil, her suare, her matine bir anıdır. Tiyatroyu severek ve de tiyatrodan korkarak oynayan bir aktör için bu böyledir... Çünkü o, her temsilde seyircisinin karşısında imtihanındadır. Onun beğenisini kazanmak için oynar. Her akşam alkışlandığı yerde, alkış gelmezse şaşkına döner, yıkılır. 'Ne hata yaptım' der. Başka hiç bir işte bu ruh halini yaşayamazsınız. Ama seyirciden beklediği tepki geldiyse mutludur, dünyalar onun olmuştur. Bakın size bir örnek: Tepebaşı'ndaki Dram Tiyatrosu'nda Victor Hugo'nun 'Bin Frank Mükâfat' adlı oyununu hazırlanıyordu. Kötü adam rolündeki aktör şimdi hatırlamadığım bir sebepten rolü bıraktı. Muhsin Hoca rolü bana verdi. Karşımdaki genç kız rolünü oynayan Ayşegül Yalçın benim kızım; yani ben baba; kötü adam, aşık olduğu genç kız da kızım. Neyse provalar bitti, oyuna başladık. Oyunun bir yerinde, ben genç kıza 'Ne olursa olsun, bütün servetimi de feda eder, seni elde ederim' diyorum. O sırada salonun orta hanımın haykırdı: 'Yapamazsın alçak herif!...' İşte aktörün beklediği tepki bu... Biraz sesli olmuştum ama beni mutlu etmişti."

‘Sanata destek veriyoruz’ tiyatro kapatıyoruz!

Ankara'daki billboardları "Sanata destek veriyoruz" sloganları ile dolduran AKP'li Sincan Belediye Başkanı Mustafa Tuna'nın sanata nasıl destek sunduğu anlaşıldı! Bünyesinde 7 yıldır faaliyet yürüten tiyatro salonunu kapatan Tuna, sözleşmesi dolan 3 çalışanı da kapıya koydu. Tiyatro sanatçıları ve çalışanları 7 yılda yoktan var ettikleri sahnenin gerekçe dahi gösterilmeden kapatılmasını protesto etmek için Sincan Belediyesi önünde bir araya geldi. Sahnelerinin yeniden açılmasını ve sözleşmeleri biten arkadaşlarının yeniden işe alınmasını talep eden sanatçı ve çalışanlar yaptıkları açıklamada, tiyatronun yaşaması için 'çöpten sünger toplayarak' sahne dekorunun yapıldığını, ev ev gezilip toplanan kıyafetlerle kostümlerin tamamlandığını ve 7 yılda hiçbir maddi kaygı taşınmaksızın tamamen 'toplum için sanat' anlayışıyla büyük engeller aşıldığını ifade ettiler. Tiyatronun kapatılmasına ilişkin tepkilerin yükseltildiği açıklamada şunlar dile getirildi: "Türkiye'nin birçok ilinde turneler düzenler hale geldiği halde Sincan Belediyesi tarafından sahnenin kapanmasına anlam veremiyoruz. Sincan Belediye Başkanı Mustafa Tuna'nın elektronik billboardlardaki 'sanata destek veriyoruz' ifadeleri samimi değil. Hayat damarlarımızdan biri daha koptu. Biz sokakta da oynarız. Peki siz sokağa çıkmaya utanmayacak mısınız Sayın Başkan?"

Can damarımız olan sulak alanlar tehdit altında

Dünya Doğayı Koruma Vakfı (WWF)'nın ülkeye sulak alanlarına tehdit oluşturan Hidroelektrik Santrallerine (HES) ilişkin araştırma ve açıklamaları ile doğal yıkımın boyutlarına dikkat çekti. WWF, HES yapımında uygulaması gereken kuralların ülkemizde neredeyse hiç uygulanmadığı belirtiyor. Açıklamalarda, bütün akarsularını üzerinde planlanan ve inşaat halinde olan HES'lerin yarattığı ve yaratabileceği yıkımlara işaret ediliyor.

WWF'nin açıklamasında HES projelerinde Dünya Barajlar Komisyonu tarafından su altı yapı projelerinin karar alma süreçlerinde uygulanmak üzere geliştirilen yedi stratejik ilkesinin göz önünde bulundurulması gerektiği ve 7 ilkenin ise hemen hemen hiçbirinin uy-

gulanmadığı belirtildi. WWF-Türkiye Genel Müdürü Tolga Baştak HES'lere ilişkin "Toplumsal kabul görme, alternatiflerin kapsamlı bir şekilde değerlendirilmesi; mevcut barajların göz önüne alınması; nehirlerin ve sağladıkları geçim kaynaklarının sürdürülebilirliği; tanınmış hakların kabul edilmesi ve faydaların paylaşımı; kurallara uygunluğun sağlanması; nehirleri barış, kalkınma ve güvenlik için paylaşma olarak sıralanan bu yedi ilkenin hemen hemen hiçbirisinin ülkemizdeki yatırımlarda göz önüne alınmadığı görülüyor." dedi. Son 40 yılda ülkemizdeki sulak alanların yarınsından fazlasının sürdürülebilir olmayan politika ve su altyapı projeleri sonucunda kaybedildiğini vurgulayan Baştak, "Ülkemizin

dört bir yanından HESlere karşı tepkiler yükseliyor. İlgili kurumlar; bu tepkileri duymak, anlamak ve projeleri ekonomik, çevresel ve sosyal sürdürülebilirlik ilkesi çerçevesinde gözden geçirmek durumundadır" dedi.

Kurumları sorumluluk ilkelere uygulamaya çağırıyoruz

WWF-Türkiye Doğa Koruma Direktörü Dr. Sedat Kalem de şu ifadelerde bulundu: "Beklenmedik kuraklık ve sellerle iklim değişikliğinin etkilerini yoğun biçimde hissettiğimiz bu dönemde; yağış rejimini düzenleyen, taşkınları kontrol eden, yer altı sularını besleyen ve içme suyu, tarımsal sulama, balıkçılık gibi yaşamsal ve ekonomik hizmetler sunan akarsu ve sulak alanlarımıza her zaman-

kinden daha fazla ihtiyacımız var. Geleceğimizin sigortası olan sulak alanlarımız iyi yönetilmek, korunmak ve gelecek nesillere sağlıklı bir şekilde aktarılmak zorunda. Ancak maalesef bugün geldiğimiz noktada, çevresel etkileri yeterince incelenmeden ülkemizin neredeyse bütün akarsularında yüzlerce HES projesi planlanıyor. Özellikle korunan alanlarımızın bu anlamda ciddi bir baskı ile karşı karşıya olduğunu görüyoruz. Başta DSİ Genel Müdürlüğü olmak üzere su kaynaklarının planlanması ve yönetiminden sorumlu tüm kurumları bu yatırımları gözden geçirmeye ve eşitlik, sürdürülebilirlik, verimlilik, katılımcı karar verme ve sorumluluk ilkelerini uygulamaya çağırıyoruz,"

Gazeteciye biçilen misyon sadece kaydetmek ve aktarmak

Türkiye Gazeteciler Sendikası (TGS) ve Avrupa Gazeteciler Federasyonu'nun (EFJ) tarafından "İnsan Hakları Gazeteciliği" konu başlığıyla seminer düzenlendi. Seminerde gazetecilik mesleğinin otoritelerden bağımsız olması gerektiğine değinilerek, basın ve medya çalışanlarının mesleki hakları için örgütlenmesinin zorunluluğuna dikkat çekildi.

Petrol-İş Genel Merkezi salonunda yapılan toplantının açılış sunumlarını TGS Genel Başkanı Ercan İpekçi, EFJ adına Pamela Moriniere yaptı. Ercan İpekçi yaptığı konuşmada; ülkedeki gazetecilerin can güvenliğinin olmadığını, 2009 yılı itibarıyla 37 basın emekçisinin tutuklu olduğunu, bunun halkın haber alma özgürlüğüne ve basın yayın mesleği hukukuna aykır olduğunu söyledi. 2009 yılı içerisinde toplam 7 gazetenin birer ay yayınlarının durdurulduğu, toplantı ve para cezalarının basın yayın hukukuna aykırı bir biçimde yapıldı haddi hesabı olmadığını, bunun utanç kaynağı olduğunu belirten İpekçi, "Toplantı bu tür uygulamaları dünya kamuoyuna duyurup ortak çözüm üretmeye katkı sunacak" dedi.

Avrupa Gazeteciler Federasyonu adına konuşan Pamela Moriniere ise, "Türkiye'deki gelişmeleri dikkatle

izliyoruz. Uygulamalar konusunda şaşırıydık. 30 üyeden oluşan federasyonumuz genel olarak basın yayın hayatında ifade özgürlüğü konusunda ve bu özgürlüğün etkin kullanımı için mücadele ediyor" dedi.

Tanınan ayrıcalıklı bağımlılık ve vandaşlığı dayatıyor

Seminerin birinci oturumunda ülkede ifade özgürlüğü ve medya üzerindeki sınırlamalar konusunda basın ve medyada akreditasyon uygulamaları ile ilgili Evrensel gazetesi muhabiri Sultan Özer bir sunum yaptı. Özer, 5 yıldan fazla mecliste çalıştıktan sonra akreditasyonunun iptal edildiğini ve hukuksal mücadelesine rağmen yaklaşık bir buçuk yıldır sonuç alamadığını ifade etti. Sorgulayıcı ve eleştirel yaklaşımın, araştırmanın suç sayıldığını ifade eden Özer, "Düzmece fotoğraf ve haber yapmakla suçlandım, fakat kanıtlamadılar. Gerçek neden, sordugum sorulardan hükümet yetkililerinin rahatsız olmasıydı. Gazeteciye biçilen misyon sadece kaydetmek ve aktarmak." dedi.

Serbest gazeteci Adnan Keskin ise gazetecilerin akreditasyon uygulamasını meşrulaştırdığını, aslında uygulamanın hukuk dışı ve meslek ilkelerine aykırı

olduğunu aktararak, "Eğer örgütlenip mesleki haklarımız çerçevesinde öz örgütlülükler oluşturmazsak bütün uygulamalar müstahaktır." şeklinde konuştu. Gazetecilik mesleğinin otoritelerden bağımsız olması gerektiğine değinen Keskin, "basın kartı da dahil gazetecinin her türlü yetkiyi devletten alması mesleki açıdan bağımsızlığı etkilemektedir" dedi.

'Bugünün basın özgürlüğü 82 Anayasası'nın kalıplarından çıkamamış-
tır' İkinci oturumda konuşan Av. Fikret İlikiz ise, '82 anayasasının mantığıyla belirlenmiş hak ve özgürlüklerin aslında tüm adaletsizliklerin sebebi olduğuna, biçimde demokratik gibi görünen hükümlerin sınırlama ve ölçütlerle özgürlükleri tamamen ortadan kaldırdığına değinerek, "Tek çözüm anayasal değişikliklerdir. Gazeteci bilgi edinme hakkı ve özgürlüğünün gereklerine göre mesleğini icra etmelidir. Mevcut yasal düzenlemenin içeriğinin incelenmesi durumunda gerek uluslararası hukuk ve insan hakları, gerekse basın ve yayın hakları noktasında anti demokratik uygulamalarla dolu olduğu görülecektir" dedi ve mevcut uygulamalara ve yasal prosedürlere basın yayın emekçilerinin örgütlü müdahalesinin ihtiyaç olduğuna dikkat çekti.

Örgütlenmek şart

Avrupa'da ifade özgürlüğü ve medya başlıklı konuda düşüncelerini ifade eden İngiliz gazeteci Peter McIntyr, basın ve yayın özgürlükleri konusunda sendikaların mücadelesinin önemli bir rolü olduğunu, fakat bu sendikaların aynı zamanda sivil toplum örgütleriyle de dayanışma ve işbirliği içerisinde olması gerektiğine vurgu yaptı. Gazetecilerin sendikalarının üyelerinin ücret, yaşam standartı, sosyal haklar, profesyonellik gibi ihtiyaçlarını da karşılama noktasında gerekirse demeklerle de işbirliği yapılarak gazetecilik mesleğini ve iktidar(lar)la olan ilişkisinde bağımsızlığı öne çıkaracak tedbirler alınması gerektiğini ifade etti. Bu anlamdaki çalışmalar ve somut kazanımların Avrupa'da daha fazla geliştiğini anlatan McIntyr mücadelelerin etkisi sınırlı kalsa da gazeteci sendikalarının mutlak dikkati sayesinde ifade özgürlüğünün bugün daha iyi olduğuna değindi.

Irak ve İran'dan PKK ittifakı

Irak ve Federe Kürdistan Bölgesi'nde gerçekleşen 'üçlü zirve'den PKK'ye karşı ittifak çıktı. Irak merkezi hükümeti yaptığı açıklamada PKK'nın Irak'a zarar verdiğini ileri sürdü. İran Dışişleri Bakanı Menüçehr Mutteki ile yapılan görüşmelerin ardından bir açıklama yapan Irak Dışişleri Bakanı Hoşyar Zebari, PKK'nın Irak topraklarını kullanmasına izin vermeyeceklerini söyledi. Zebari, iki ülke hükümetlerinin sınır anlaşmazlıklarının çözümünde istekli olduklarını, bunun için üç komisyon oluşturulduğunu dile getirdi. Aralık ayında Irak ile İran arasında yaşanan sınır anlaşmazlığını 'gürültü ve gerginlikten uzak' bir şekilde çözmeye başladıklarını ifade eden Zebari, İran'ın da PKK karşıtı kurulan mekanizma içerisinde fiili olarak yer aldığını doğruladı. Zebari, "Komşu ülkelerin çıkarlarını ve güvenliğini hedef alan, başta PKK ve Halkın Mücahitleri Örgütü olmak üzere hiçbir grubun Irak topraklarını kullanmasına kesinlikle izin vermeyeceğiz." dedi.

İran'da Kürt hatfıamı devam ediyor: Irak'la, PKK'ye karşı savaş konusunda kimi anlaşmalara varan İran'ın kendi topraklarında sürdürdüğü Kürt hatıamları da devam ediyor. Sık sık caddelerinde yaptığı idamlarla gündeme gelen İran, hemen hemen birkaç günde bir sınır boylarında kaçakçılık gerekçesiyle yoksul Kürt insanları katlediyor. Yerel kaynaklardan alınan bilgilere göre 5 Ocak günü İran askerlerinin Serdeşt kentinin Nelsa bölgesinde açtığı ateş sonucu, Qadir Elizade ile Qadir Şikak hayatını kaybederken, Şikak'ın kardeşi Mistefa ise ağır yaralandı. İran sık sık PKK/PJAK üyesi olduğunu iddia ettiği kişileri de idam ediyor. Son olarak İran devleti PKK/PJAK üyesi olduğunu ve bombalı eylemler yaptığını iddia ettiği Fesih Yasemini'yi idam etti. İran, Yasemini'nin idamına ilişkin yaptığı açıklamada PJAK üyesi oldukları iddiası ile tutuklanan ve idam cezasına çarptırılan Serko Marfi, Habibullah Latif, Ferzad Kemangir, Ferhat Vekil, Ali Haydarian, Rüstem Arkiya, Zeynep Celaliyan, Ferhat Çalış, Ahmet Ramazan, Enver Rüstemi, Şakir Bakı, Mehmet Emin Ağuşi, Cemal Mehmedî ve Mustafa Selim Eylül'in de önumüzdeki günlerde idam edileceklerini kaydetti.

UFUK ÇİZİLSİ

BAKİŞ CAN

Doğru ile yanlış ayrımı iyi tayin edilmeden haklılık hukuku doğru tanımlanamaz-1-

Objektif olmak gerçekçi olmakla eşdeğer olup, doğru olmanın da temel değeridir. Adil ve haklı olmak da objektif olmakla mümkündür. Objektif olunmadan demokrat ve hatta bir kesitte de olsa devrimci olunamaz. Her süreç veya fenomen sadece objektif yaklaşımla bilimsel olarak algılanıp doğru tahlil edilebilir. Devrimci değişim için ön şartlardan biridir bu. Ancak bu yolla doğru çizgi temsil edilip çözüm ve sonuca gidilebilir. Devrimci gerçekte alakalı olmayan, devrimci metoda ulaşamaz. Önyargı ve öznelci gösteren kurtulmayan yaklaşım el yordamıyla yürümekten bir adım öteye geçemez. Özetle, bilimsel kulvanı değişmez-temel kriterlerinden biridir objektif olmak. Tüm mesele, haklı-haksız/doğru-yanlış etrafında döner, bu ikilemde anlam kazanır. Objektif olmayı başarmak, yalnızca haksız ve çifte standartçı sübjektif yaklaşımdan kurtulmak için değil, olgu ve gelişmeleri doğru takip ederek bilimsel bakış açısıyla isabetli sonuçlara varmak için de gereklidir. "Bilin ne derse desin, doğru ne olursa olsun ya da gerçeğin ne olduğu önemli değil, önemli olan şey kendi düşüncelerimiz veya kafamızdaki istemlerimizdir" şeklinde, idealist ve keyfiyetçi davranış biçimini benimseyemeyiz. İtibarlı devrimci ciddiyet ve oturalıklı politik olgunluk taşıyarak, çplak gerçeğin olduğu gibi teslim edilmesi, keyfiyetçi davranış ve düşünce tarzından sakınmak bilimde sonsuz bir ihtiyaçtır. "Haklı olan ne-haksız olan ne/kim haklı-kim haksız" sorusu, objektif gerçek kavranıp doğru-yanlış ayrıştırmadan yanıtlanamaz. Dahası, hakkın hak sahibine verilmesinde objektif olmanın kesin bir zorunluluğu ve belligin bir payı vardır. Bilimsel gerçek karşısında objektif olunmadan haklılık temsil edilemez.

Haklılık ile haksızlık meselesi, gerici olan ile ilerici olan anlamında, en nihayetinde devrimci dünya ile gerici dünya arasındaki temel bir sorundur. Büyük gerici ilk büyük haksızlıklar yapmakta, lokal gerici ilk ve hatta doğru olmayan geri tutumlar da küçük haksızlıklar yapmaktadır. Biçim ve nitelikte farklılık olsa da özün-

de ayındırlar haksızlıklar. Biri bilerek ve genel sınıf tavını olarak sistemli olarak uygular haksızlığı... Diğer sistemiz, küçük çapta, öznelci yanlışlıkla ve bilinçsizce yapar. Biri niyetli olarak yapar, öteki niyetten bağımsız olarak...İkisi arasında dağlar kadar fark var hiç kuşkusuz, ama özünde haksızlık anlamında bir aynılık vardır. O halde, her türlü haksızlığa kesin ve ilkel tutumla karşı koymak vazgeçilmezdir. En önemlisi de haksızlık yapmamak için son derece hassas ve duyarlı olmak durumundayız. Haksızlık yapmamaya büyük bir sorumluluk duygusuyla itina göstermeliyiz. Şayet bu çizgide durmayı başarmazsak, adaletsizlik-haksızlık kültüründen ve son tahlilde büyük haksızlık sisteminden köklü olarak kopmayı başaramaz, aramızdaki belligin farkı koruyamayız. Her düzeyde ve her biçimde haksız pozisyona düşmemeye veya haksızlık yapmamaya bir prensip olarak mutlak biçimde dikkat etmeliyiz. Her alan ve her mesele de olmak üzere, doğru ile yanlış bilimsel ölçülerle tam anlamda ayrıştırılmadan, haklılık hukuku doyurucu şekilde bölüştürülemez.

Bir şey daha eklemeliyiz ki, bu ayrışımı ilke olarak gütmeyenler-başaramayanlar; unutmamalıdır ki sahip oldukları haklı zemin ve doğruları(nı) da fiilen zayıflatmaktadır. Kimi görelî doğrularını yanlış anlayış ve yöntemlerle harmanlayıp gölgelemektedirler. Zeminlerini tamamen haksız mecraaya oturtmaktadır. Yani açıkça kendilerini zayıflatmaktadır. Hatta karamsarlık ve ideolojik kırımların gündeme gelmesinde de bu mantalitenin önemli bir etken olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır. Ayrıca doğru yöntemler seçilip kullanılmadığında, sadece doğru söylemenin de yeterli olmadığı-olmayacağı açıktır. Genel kural olarak, doğru sonuçlara ancak doğru yöntemlerle gidebilir. Yanlış yöntemlerle doğru sonuçlara gitme başarısı rastlantıdan başka bir şeyle açıklanamaz. Gerçeği, objektif realitesini (öyle ya da böyle) gözleyerek abartılı değerlendirmek, istisnasız olarak yanlışlara sevk eder. Olumsuzlukları olduğundan daha büyük

çaplarda tespit etmenin varacağı yer sağ sapma veya teslimiyet çizgisine olur. Yenilgi alıp kırımlar yaşamının bir biçimi buradan-olumsuzlukları abartan görüşten beslenir. İlgili eleştirel tutum içinde olan yoldaşların değişik dönemlerde örgütsel yapıdan kopuk durumları da bu gerçeği açıklamaktadır. Daha iyi anlaşılması için biraz daha somuta gelmekte fayda var. Teorik gerçekler her zaman iyi anlaşılmadığı gibi, bunlar her gelişmeyi ayrıntılarıyla birlikte izah etmeye tam yeterli olmaz. Pratikte karşılığı olan gelişmeleri örnekleyerek, olayları canlı bağlarıyla yorumlayıp anlamak en doğru yöntemlerdendir. Salt teoride kalmadan somut gerçeği incelemek, yaşamın sorunlarını anlayıp aşmak için gerekliken, tam doğru bilgiye ulaşmanın da ideal aşamasıdır. Sözü'nün özü, sorunu salt kitabı tartışma çerçevesinde bırakmadan ve oradaki tartışmadan çıkıp sosyal yaşama indirmek ve orada da ele almak gereklidir. Onlarla gerçek yaşamda tanışmak, onlarla doğru mücadele yürütmenin temelidir. Ne de olsa "armudun tadını onu ısırarak en iyi anladık." Kaba etksek de etmesek de Maoist hareket "eleştirî toplantılarıyla" dövülmektedir. Eleştirîlerin doğruluğu yanlışlığı tartışma kabul edecek bir zeminin (haklı ve haksız oları var), genel kabul gören ölçüler göz önüne alındığında yürütülen eleştirîlerin metot açısından esas olarak hatalar taşıdığı alenidir. Doğru devrimci bilince; sorumlu, geliştirici, yapıcı-eğitici özellik ve disiplinle uygunluk ölçülerinden uzak oldukları inkar edilemez. Tartışmanın bu genel içeriği ve eleştirîi çeşnisini bir kenara bırakarak, bunlar içinde inkarcılığa kaçan haksız eleştirî biçimlerinden birine (kaba olduğu belli olan birine) değinmek zorunludur. Geçmeden önce bir şeye daha açıklık getirmek gerekmektedir. Bu türden sorunların tartışılması, otomatikman örgütsel meselelerin-sorunların yansıtıldığı refleksiyelle karşılanmaktadır. Bu algı yanlışır. Elbette mücadelenin genel sorunları ve bunun içerisinde parti-örgüt içi sorunlar prensip olarak dışa yansıtılamaz. Parti disiplini ve işleyiş içinde hareket etmek kesin bir

zorunluluktur. Ancak, genel örgütün geniş potansiyel ve çeperlerinde hüküm süren sorunu anlayış ve yaklaşımların kişiselleştirmeden teorik dilde ele alınıp eğitim amacıyla kullanılmasında sakınca yoktur. Bu örgüt veya parti disiplinine aykırı olmadığı gibi, parti içi sorunların dışarı yansıtıldığı anlamına da gelmez-öyle değildir. Parti içi sorun ve örgütsel meseleler asla dışa yansıtılamazlar. Daha açıkçası, "parti dışı eleştirîler" kapsamına giren özellikteki eleştirîlerin yanıtlanması gereklidir. Kazanma perspektifiyle ideolojik mücadele yürütmenin gereği olarak da eleştirîlere yanıt vermek gereklidir. Bütün bu anlamlarda eleştirîleri, karşı-eleştirîyle yanıtlanamaz işleyiş ve disipline tetatlik taşınamamaktadır. Tartıştığımız sorunlar esasta dışardan yapılan eleştirîlerdir. Ancak kabul edilir ki, hiçbir şey bıçak sırtı kadar kesin olarak birbirinden ayrılmaz. İç ile dış fenomen mutlak bir şekilde bağımsız-alakasız ilişkede olamaz, değildir de. Konu ettiğimiz eleştirîleri, "dış eleştirî" olarak tanımlamamız, hem eleştirî bileşeninin örgütsüz pozisyonunda ileri giren ve hem de eleştirîi işlubuna bakıldığında, eleştirîi yürüten kesimin kendisini dışta gördüğü gerçeği açıkça görülüp, bu değerlendirmemizi doğrulayıp kanıtlamaktadır. Eleştirîi gibi, karşı-eleştirînin de somut olması, doğru olandır. İzlediğimiz yöntem eleştirîi kültürü ve örgütsel kültüre uygundur. Bütün yaptığımız budur. Şimdi tartışmamıza devam edebiliriz. Nedir bu haksızlık taşıyan eleştirî? Şu: "Ne yapıyorsunuz ki?" "Bir şey yapmıyorsunuz ki." şeklinde kısaltılabilir bu kaba eleştirî. Kaba ve yüzeyseldir, bir o kadar da inkarcıdır bu bakış ve eleştirî. Gözlerini gerçeğe ve bilinci bilimsel algıya kapatmıştır bu yaklaşım. "Hiçbir şeyin yapılmadığı" iddia edilmektedir. Neden inkarcı, yüzeysel, kaba ve anti-bilimseldir bu yaklaşım tarzı? Çünkü iyi ya da kötü, doğru ya da yanlış, verilen bir yığın emek vardır. Yapılan birçok şey olduğu gibi, umut verici olumlu gelişmeler söz konusudur. Büyük bir özveri gösterilmekte, küçümsenemez

çaba ve faaliyetler yürütülmektedir. Tatmin etsin etmesin bir şeyler yapılmakta, ilerlemeler sağlanmaktadır. Bu uğurda yoldaşlarımız tutuklanmakta, işkence ve tehditlerle maruz kalmakta, bedeller göğüsleyerek ödemektedirler. Silahlı çatışmalara, silahlı-silahsız devrimci eylemlere başvurmaktadırlar. En önemlisi de sınıf mücadelesi sahipsiz bırakılmamakta ve hareketin ideolojik-politik-örgütsel varlığı temsil edilerek, ısrarla taşınmaktadır. Çok yönlü politik devrimci faaliyet ve etkinliğin yanı sıra değişik bölgelerde son süreçte gerçekleştirilen eylemler, büyük kitlesel demokratik-devrimci gösteri ve eylemler-kite hareketleri görülmeyerek cinsten olumsuzlar. Bunları muazzam gelişmeler olarak telakki etmesek de belli bir gelişme çizgisinin işaretleri olarak kabul etmemiz abartı olmaz. Ne var ki, söz konusu eleştirî tüm bunları reddederken, sözün gerçek anlamıyla inkarı yol eylemiş durumdadır. "Hiçbir şey yok-olmuyor" ve benzeri söylem ya da eleştirîlerin bir ciddiyeti olabilir mi bu durumda? Ya da kaba inkarcı, haksız ve yüzeysel oldukları açık değil midir? Emegé saygı göstermek keyfiyetle belirleyeceğimiz bir mesele değil, bir zorunluluktur. Devrimci bir ayırım noktasıdır. Bu yapılanları-olanları bir hiç olarak gören yoldaşlar ya da eleştirî sahipleri ne beklemekte, ne istemektedirler? Hemen devrim mi? Ne olmasını istemektedirler? Nasıl yapılmasını önermektedirler? Anlık partılar, büyük gelişmeler mi beklemektedirler? Bunun nasıl olacağını düşünmektedirler? Ve kendileri nasıl yapacaklar? Yoksa sansasyon peşinde midirler? Tüm bu zeminlerinin çürük olup, gerçeklikten uzak sübjektif olduğu ve bir o kadar da itibarsız olduğunu söylemek durumundayız. Kaf dağında oturan bu bayları, öncelikle at sırtından inmeleri gerekmektedir. Devrimci yaşam ve gelişmeleri anlayıp, ilerleme diyalektikliğine vakıf olabilmeleri için, ayakları yere basmayan soyut atmosferden çıkıp gerçek toprağa basmaları şarttır. Bu, devrimci yaşamı anlamaları ve onunla bütünleşmeleri için gereklidir.

Partizan gülüşlü yoldaşıma

RACİ YILMAZ 1958...

Bu yıl kar erken yağmıştı. Dağlar yine beyazlar altında kalmıştı. Kış yine gelmişti Dersime. Son baharın ve kışın ilk günlerinde toprağı kanlarıyla kızılaştıran Orhanların, Eliflerin Hasretleştiği dağlar yanına Alişer ve Ebruyu da almıştı. Son baharda düşen yaprakların adı Orhan, Elif, Hasret, Ebru, Ecevit olmuştu. Yıllarca dağlara yoldaşlık yapan karanfiller yeni direnişler, destanlar yaratarak fiilen dağlardan ayrılırken artık daha bir gür sesle haykırıyordu ardılları. Yaşam buydu, böyle olmalıydı, savaşarak kazanılmalıydı diye iç geçiren Yılmaz her şeye rağmen yaşanan kayıpların kısa süre de bu kadar çok olmasından rahatsızdı.

Gün ağırmaya başladığında akşam gördüğü rüyanın etkisiyle yatağından doğruldu. Her zaman ki gibi sabahları müzik dinleyip o günün akışına kendisini bırakacaktı. O gün kendisini çok isteksiz bulduğu için kitap okumakta istemiyordu belki de tembelliğine bir kılıf biçmek istiyordu. Tüm bunları yaşarken bugünün diğer günlere oranla daha farklı bir gün olacağını düşünüyordu. Kapının çalmasıyla odasından çıkan Yılmaz, Tunceli

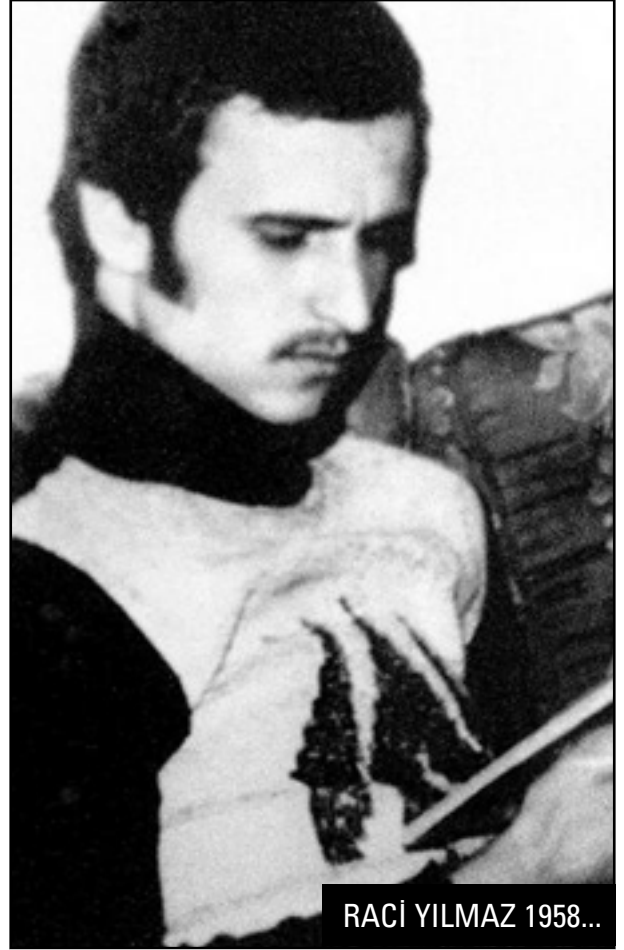
Mazgirt te çıkan çatışmadan bahseden televizyonla karşı karşıya geldi. Fakat tv haberleri burjuvazinin ordusunun verdikleri kayıpları anlatıyordu. Çatışmanın sol bir örgüt olduğunu da belirtiyordu. Tüm bunlara rağmen yine de içindeki sıkıntıyı atamayan Yılmaz evden çıkıp daha net bilgi alma umuduyla şehir merkezine doğru inmeye başladı. Yol boyunca kış koşullarını düşündüğü zaman bu olayın sadece bu şekilde olmadığını sezinliyordu nitekin o yıl içerisinde kaybetti kişileri düşününce sıkıntısı daha da artıyordu. Sonunda olayla ilgili sağlıklı bilgiler almaya başladı ve tahmin ettiği gibi yaşanan olay sadece karşı tarafın verdiği kayıplarla sonuçlanmamış aksine halkın savaşıları da kayıplar vermişti. Yaşadığı acıyı yansıtmak istemeyen Yılmaz neredeyse her hareketiyle bunu belli ediyordu. Her ne olursa olsun hayat içerisinde yaşam ve ölüm bir aradaydı her türlü koşula rağmen sınırlı yaşamlarını sınırsız bir davaya adanmışların ardından gözyaşı dökmek onların vermiş oldu savaşı zedeleyecek, düşmanı sevindirecekti. Onun için gözyaşlarını içine akıtmak zorundaydı. Gelen her yeni haberle bir-

likte artık yaşanan çatışmanın sonuçları netleşmeye başlıyordu. Yılmaz yeniden arkadaşlarını kaybetmiş olmanın üzüntüsünü yaşıyordu. Artık acısını hiç bir şekilde kontrol edemiyordu, bu durumu çevresine yansıtmamak için insanlardan kaçıp tek başına kalmayı tercih ediyordu. Yaşadığı bu olaydan sonra artık yaşamının eskisi gibi olmayacaktı. Sevdiği arkadaşlarını kaybetmesi onu çok etkilemişti. Ezilen halkların kurtuluşu için bütün dünyaya UMUT olmak için savaş içerisinde hayatını vermiş binlerce insanın arasına yenileri katılmıştı. Bu durumda nasıl davranmasını gerektiğini kestiremeyen Yılmaz kendine nasıl davranması gerektiğine dair tenkillerde bulunuyor ama bu söylediklerine yerine getirmiyordu, getiremiyordu. Yapamazdı çünkü kendisinin bir parçasını kaybetmişti.

Artık mücadelenin amaçsız olduğunu düşünmeye başlamıştı, yapılanların hepsi kendisine boş şeyler gibi geliyordu. Böyle düşüncesinde verdiği kayıpların etkisi çok önemli bir yer tutuyordu. Ama zamanla böyle düşünenin doğru olmadığını aksine her kayıptan sonra egemenlerin yaymak istedikleri yalınlık söylemleri bu ortamlarda filizlenir diye düşündü. Bu anlayışa karşı kısa bir süre içerisinde bu düşüncesini atıp olayı iki sınıf arasında ki çatışmanın kaçınılmaz bir sonucu olarak değerlendirilmesi gerektiğinin bilincine vardı. Bundan sonra da kayıplar verilecekti tıpkı bundan önce verildiği gibi, bizlere düşen geçmişten öğrenmek geçmişin hatalı ve eksik yönlerini doğru bir tarzda ele almak ve geleceğe daha sağlam adımlarla ilerlemek olmalıdır. Aksi durumda yaşayacağımız acılar şekil değiştirerek her gün karşımıza çıkacaktır. Bilinçli bir proleter savaşçı olmak için yaşadığımız her şeyden sınıf mücadelesinin hizmetin de birer YILMAZ savaşçı çıkarmalıyız. YURDANURLAŞMALI, MELAHATLAŞMALI gelecek özgür günlere AKAN münzur suyu gibi olmalıyız. UMUT larımızı kaybetmeden,kazanacağız.

14 Ocak 2005 te Dersim-MAZGİRT in Şişik Mevkiinde çıkan çatışmada ölümsüzleşen partizan gülüşlü yoldaşımızın Umut Çatakcın'ın aramızdan fiziken ayrılışını 5. yılda saygıyla anıyoruz.

Gazete okuru kaleminden

RACİ YILMAZ 1958...

Seni unutmayacağız

İsyan çiçeğimizi 29. yılında saygıyla ve özlemle anıyoruz.

RAMAZAN-NURTEN-RACİ-BERFİN

İMAM DÜZGÜN 1956...

Yakalandığı hastalık sonucu 19 Aralık 2009'da aramızdan ayrılan İmam Düzgün'ü saygıyla anıyoruz.

DÜZGÜN AİLESİ VE DHF

Kadın olmak...*

Dünyanın her yerinde zordur kadın olmak... Çalışan kadın olmak! Hem okuyan hem Hem de çalışan kadın olmak! Dayak yiyen kadın olmak! Dul kadın olmak, hamarat avrat, vefalı bacı!.. Tüm bunlar kadının bilinçli ve örgütlü bir kitlenin bitmeyen gücünü, büyük coşkusunu, heyecanını, cesaretini, yiğitliğini, azmini gerektiren ve bunlara değecek olan amaç; kadının özgürlüğü!

Kadının özgürlüğü, cinsler ve bireyler arası uyum ve barışın sağlanması, bireyin hem kendisi hem başkalarıyla birlik olabilmesi adına koşullarının yaratılması için sistemin kökünden değişmesini gerektirir. Kadının

Kadın bu dünyada kendi "kaderini" yönlendirmekte özgür olmalıdır. Önyargı ve cehalet dünyasında (buna ülkemiz coğrafyası da dahil) karşılaşılacak tüm güçlükleri göze alması öncü kadınlar ve erkeklerden oluşan bilinçli ve örgütlü bir kitlenin bitmeyen gücünü, büyük coşkusunu, heyecanını, cesaretini, yiğitliğini, azmini gerektiren ve bunlara değecek olan amaç; kadının özgürlüğü!

Kadının özgürlüğü, cinsler ve bireyler arası uyum ve barışın sağlanması, bireyin hem kendisi hem başkalarıyla birlik olabilmesi adına koşullarının yaratılması için sistemin kökünden değişmesini gerektirir. Kadının

bağımsızlığı ve özgürleşmesine dair mevcut koşulların sığılığı, kadını cins olarak barındırdığı aşk, cinsellik, annelik vb. hem de sosyal bir varlık olarak meslek edinme, sosyal dengi olmayan bir erkeğe aşık olma olguları... Bunların toplam ifadesi, sistemin yarattığı kadın, kendi değer ve öz varlığından insan olma özünden uzaklaşmıştır. Sistem, kadının kendisini tanımasına engel olup, kendi ruhunun duygularına verdirmeyerek, kadını acıyı ve neşeyi doya doya yaşayamayan "saplantılı bir obje" haline getirmektedir. Modernleşen kadın, sosyal statüye kavuşan kadın, erkekle ekonomik eşitlik elde eden kadın(!) Yan-

daşları ve temsilcilerinin anladığı anlamdaki içi boşaltılmış bu özgürlük anlayışı; gerçek kadının, sevgilinin, annenin, özgürlüğün derin coşkusunu içine alan sınırsız neşe, sevgi, mutluluk, acı ve hüznle yer vermeyecek kadar dar kapsamlıdır.

Peki, çözüm! Bütün hayatımıza hükmeden karşit ve çatışan çıkarların doğurduğu genel toplumsal uzlaşmazlık, ekonomik eşitlik ve adalet ilkelerinin yeniden örgütlenmesiyle dağılıp gidecektir. Benim yaşamda somutlaşan umudum da bu amaca doğru ve ben bu amaca gidecek olan yola devrimci mücadele içinde örgütlenerektir. Ya sizin umudunuz. *Gazete okuru kaleminden

KONUK YAZAR

SİDAR DAĞLI

Kozmik odanın kapısı demokrasiye mi açılıyor?

Türkiye'de egemen sınıflar, devleti yeniden örgütleyiyor. Sovyet bloğunun devrilmesinden sonra dünyanın yeniden şekillendirilmesi ve dizayn edilmesi bir zorunluluktur. Buna paralel olarak Orta-Dogu ve Türkiye'de de devlete yeni bir biçim verilmesi kaçınılmaz oldu. 'Küresel' kapitalizm deyim yerindeyse tüm kapıları yeniden açıldı. Dünyanın en kapalı odalarına girme arzusu depreşti. Saddam'ın kellesini ve rejimini alıp götüren şeyin altındaki gerçek neden buydu. Şimdi ise İran ile uğraşmaktadırlar. Elbetteki her yeni girişim doğal olarak da yeni bir politikayı, yeni dostları veya yeni düşmanları yaratır. Dün dost olanlar bugün düşmanlaşıyor. Türkiye kendisini emperyalistlerin izlediği yeni duruma uydurmak zorundaydı. Kendisini emperyalizmin çıkarlarına göre düzenleme politikası Türkiye için yeni değil eskiden beri yaptığı bir şeydi. Sözde çok partili yaşama böyle geçilmişti! Dikkatle izleyin. Devletin kozmik odalarına yine aynı devlet güçleri giriyor. Eski statükocu politikalar bu devlete ve dayandığı uluslararası yönelime yeterli gelmemektedir. Onun ihtiyacını karşılayamamaktadır. Dolayısıyla eski devlet kurumları yenilenmek durumundadır. Yenilenirken de eski alışkanlıklarından arınması kolay olmuyor. Hal böyle olunca, gidişat-

tan rahatsız olan (Genelkurmay değil) ordu içindeki ve dışındaki kimi eski faşist statükocu güçler, devletin yeni faşist yönelimine karşı direniyorlar. Ama nafile! İşler başka türlü karara bağlanmış bir kere. Ki ordu kurumunun tepesi de dahil, devletin kendilerine sırt döndüğünü görünce başlattıkları direnişin doğal sonucu olarak ya boyun eğmek ya hapis, ya intihar etmek oluyor! Devletin yeni politikasına entegre olmalarının bir başka yolu var mı? Devlet kendisini yeniden örgütleme sürecinde eski özel harp dairesi denilen kontrgerilla dairesine (kozmik oda) girmesiyle eski statükocu güçleri hizaya getirmesini esas itibarıyla tamamlamış sayılır. Onlara boyun eğdirmiş sayılır! Ergenekon yargılamaları eşliğinde yürütülen ve birbirlerinden farklı şeylermiş gibi görünen bu operasyonlar tamamen bir bütünün parçalarıdır. Dikkat edilirse genelkurmay, özel harp dairesesindeki aramayı tamamen 'yasal bir prosedür' olarak ilan etti. Yani bu aramayı bizzat ordunun onaylayıp yaptırdığını anlatmış oldu. Belki de Arınç'a yönelik suikast hikayesi bilinçli bir oyundu. Statükoculara boyun eğdirildiğinin bir ispatı da şudur: Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT) kısa zaman önce bir rapor yayınladı. Raporda, 'Ergenekoncuların Sarı Kız veya Ay Işığı adında bir darbe planladıkları-

na dair bizde bir bilgi yok' deniliyor. Hem Genelkurmayın kozmik odanın aranması iznine ve hem de MİT'in raporuna dikkatle bakılırsa, emareler öntümüzdeki dönemde kimi ergenekon sanıklarına cezalar verilebile esasta Ergenekoncuların yeni süreçte entegre edilerek adım adım serbest kalacakları yönündedir. Zira bu sürecin tamamlanmak üzere olduğunu gösteren veriler bulunmaktadır! Hemen peşinden son MGK toplantısında 'demokratik açılım sürecine devam' kararının çıkması, yarım kaldığı, hatta bittiği düşünülen sürecin yeni yılda ilginç gelişmelerle devam edeceğini ve Kürt siyasal hareketinin (açık veya gizli) Öcalan üzerinden bu süreçte dahil edilmek istendiğinin işaretleri ortaya çıkıyor. Karmaşık gibi görünen gidişatın dikkatlice bakıldığında oldukça berrak olduğu görülür. Ordu ile hükümet arasındaki bazı çekişmelerin aslında gidişatın özüne değil, bazı aşırılıklara ve iktidar dengelerine yönelik olduğu açıktır. Ayrıca Genelkurmay ve Erdoğan hükümeti arasındaki çatlak veya anlaşmazlık gibi görünen yansımaya yanlıcıdır! Ne yazık ki bazı ilerici güçler hala Genelkurmay'ın, AKP gericiiliğine karşı tutum almasını bekleyebilmektedirler. Net olarak şu söylenebilir: Türkiye'nin yeniden yapılanması politikası, sadece Erdo-

ğan hükümetinin değil, bir bütün devletin yeni politikasıdır. Ordunun da içinde yer aldığı, küresel emperyalizmin Türkiye rejimine dayattığı yeni politik yönelimdir. İsrarla vurgulamalıyız ki ordu bu sürecin tam ortasında yer almaktadır. Ve kaçınılmaz olarak bu süreç oldukça sancılı geçecektir. Hatta büyük provakasyonlar beklenbilir. Bu provakasyonların bazılarına yeni süreçte liderlik eden güçlerin kendileri başvuracaklardır. Tıkanan yada tıkanmama ihtimali görülen damarın açılması ancak böylelikle mümkün olabilir. Kimileri bu yeni politik süreci demokrasi-nin ilerlemesine ve kurumsallaşmasına doğru bir gidişat olarak görüyorlar. Bu büyük bir yanılsama olduğu kadar komedidir de! Egemenler için elbette kurumsal demokrasi hep vardır. Demokrasinin bir sınıf karakteri vardır. Bu demokrasinin emekçilere ne getirdiğini en son TEKEL işçilerine reva görülen polis saldırısında görebilirsiniz. Ya da Kürtlere yönelik son operasyonda. Neki, eski yıkılırken, egemenlerin bilinen ama kabule yanaşmadıkları kanlı sayfalara açığa çıkmaktadır. Dersim gerçeği bunun sadece bir örneğidir. Daha fazlasını ileride görmemiz-duymamız süpriz olmayacaktır! Bir diğer yanlış ise, bu işi sadece ABD'nin ve Erdoğan hükümetinin gerici bir politi-

kası olarak görüp statükonun korunmasından yana tavır geliştirmektir. Eski klasik kemalist statükoculukta ilericiilik bulup ona sarılmak ve halk kitlelerini cumhuriyete sahip çıkmaya çağırarak bir diğer ciddi yanılsamadır. Biz ne statükodan ne de sözde demokrasi adına yeni gerici politikalarından yana olabiliriz. Statükonun parçalanması bizi rahatsız etmemelidir. Dahası, egemenlerin bile aşmak istedikleri statükoyu savunmak tek kelimeyle komedi olur. Neki yeni yönelimi iyi bir şeymiş gibi elbette gösteremeyiz. Toplumun değişime; gerçek manada ilerici-devrimci bir değişime ihtiyacı vardır. Ne yazık ki ilerici-devrimci hareket bu değişim ihtiyacına önderlik edebilecek yetenek ve güce sahip olmadığı için egemenler kendilerini yenileyebilmekte ve demokrasi havarisi kesilebilmektedirler. Buna rağmen doğru tavır almak önemlidir. Devrimciler sadece yaptıklarından değil, yapamadıklarından da sorumludurlar. Zayıf olmamız tarihe doğru bir not düşmemizin önünde engel olmamalıdır. Varolan güçlerimizle, doğru çizgi temelinde hayata müdahale edildiğinde uzun vadede büyük devrimci gelişmeler kaydedebiliriz! Bunu söylemek bir abartı olmaz. Yeterki kötünün iyisi denilerek şu veya bu kiliğin veya gücün peşinden gidilmesin!

TEKEL işçilerinin direnişine sınıf kardeşlerinden destek

İtfaiyeciler TEHEL işçisinin yanında

İstanbul itfaiyesi'nde ihaleyi kazanan Lapis-Makro'nun dayattığı kölelik sözleşmesini kabul etmedikleri için işten çıkarılan ve günlerdir direnişlerini sürdüren itfaiye işçileri, 7 Ocak günü, Ankara'da direnen TEHEL işçilerini ziyaret ettiler.

Görev kıyafetleriyle Türk-İş Genel Merkezi önüne gelen itfaiyeciler adına bir konuşma yapan Vedat Kaya, TEHEL işçilerinin yaptığı ateşle mücadeleye devam ettiklerini söyledi.

TEHEL işçilerinin açtığı yoldan diğer işçilerin de geleceğini ifade eden Kaya, "İtfaiye işçileri olarak sizden istediğimiz, gözünüzdeki heyecanı, kalbinizdeki inancı kaybetmeyin. Çünkü arkanızdan milyonlar gelecek. Bu mücadele sonuna kadar devam edecek. Sonunda kazanan işçi ve emekçi-

Başkanı Gökhan Günaydın yaptı.

Günaydın, TEHEL işçilerinin mücadelesinin sadece kendi hakları için verdikleri bir mücadele olmadığını, aynı zamanda ülkenin can damarı olan fabrikalarının çokuluslu şirketlere peşkeş çekilmesine karşı bir mücadele olduğunu vurgulayarak, "Sizin mücadelenizi basit bir maaş mücadelesi olarak göstermek istiyorlar, 'Yetim hakkı yedirtmem' diye iftira ediyorlar. Oysa bu meselenin arkasında, Türkiye'nin yenen hakkı var. Bunun için sizinle birlikteyiz. TEHEL işçisinin mücadelesi, işçiden, emekçiden yana herkesin mücadelesidir." dedi.

Okul harçlıklarını TEHEL işçilerine verdiler

Ankara'da bir grup ilköğretim öğrencisi, Türk-İş Genel Merkezi'nin önüne gelerek harçlıklarını TEHEL işçilerine bağışladı. Bu arada, Almanya'daki Mercedes fabrika-

gaz, cop demeden günlerdir Ankara'da direndiği kaydedilirken, "Son yıllarda işçi sınıfının en önemli ve umut getiren direnişlerinden biri olan TEHEL direnişi, emekçilere yönelik her geçen gün artan saldırılara verilecek en güzel yanıtlardan biri oldu." ifadelerine yer verildi. Boğaziçi Üniversitesi emekçileri ve öğrencilerinin açıklamasında, TEHEL işçisinin neden direndiğine ilişkin bilgiler de verilirken ağırlama şu sözlerle devam etti: "Bir zamanlar kamuya ait en karlı şirketlerden biri olan TEHEL, her özelleştirilecek kurum gibi önce bilinçli olarak küçültüldü, sonrasında ise zarar ediyor denilerek 2008 yılının şubat ayında satıldı. TEHEL gibi büyük bir kamu teşekkülü uluslararası British American Tobacco şirketine sadece 17 dakika süren ihale ile TEHEL'in sadece dört yıllık karı olan bir miktara satıldı. British American Tobacco

emeğimize sahip çıkmanın, saldırılara boyun eğmemenin zamanıdır." denildi.

Diyarbakır'dan TEHEL işçilerine destek

Türk-İş'in almış olduğu eylem kararı doğrultusunda öğle saatlerinde Diyarbakır AKP il binası önünde toplanan Diyarbakırlılar, TEHEL direnişçilerine desteklerini yolladılar.

AKP İl binası önünde toplanan emekçiler bir basın açıklaması yaptılar. Yapılan açıklamada, bugün emekçilerin ülkenin dört bir yanında verdiği mücadelenin ekmeğe mücadelesi olduğu ifade edildi. "Bu mücadele eve giren paranın, sofraya konan yemeğin mücadelesidir. Çocuklarını okula gönderebilenin, hastalarına ilaç alabilmenin, ev kirası ödeyebilmenin, gaz alabilmenin, elektrik, su faturalarını ödeyebilmenin mücadelesidir." sözlerine yer verildi. Açıklama şu ifadelerle sonlandırıldı: "25 gündür soğuk, yağmur demeden eylem yapan TEHEL işçilerine selam olsun. Onların mücadelesi bizim mücadelemizdir. Bu ses milyonlarca insanın sesidir, eylemlerimize destek veren herkese teşekkür ediyoruz. Biz bugüne kadar olduğu gibi bundan sonrada soğukkanlı ve sorumlu davranmaya devam edeceğiz, biz baş ve istikrar içinde bir Türkiye istiyoruz."

Her yerde TEHEL işçisiyle dayanışma eylemleri var
TEHEL işçilerinin ekmeğe, emek ve gelecekleri için, bu ülkede 4/C denilen kölelik koşullarında çalışmak zorunda bırakılan on binlerce işçi/emekçi için verdikleri mücadeleye ülkenin dört bir yanından destek geliyor. Hemen her ilde haftanın bir günü sabah işe bir saat geç başlayan Türk-İş üyesi işçiler ve onlara destek veren KESK ve DİSK üyesi işçiler, akşamları ise AKP binalarına yürüyerek, emekçilere dönük saldırıları teşhir ediyor. Birçok aydın, yazar, sanatçı, akademisyen, öğrenci, emekçi ve köylü TEHEL işçilerini ziyaret ederek destek sunuyor, ekonomik katkıda bulunuyor.

Hükümetin işçiye tahammülü yok

AKP Genel Merkezi önünde kendilerini zincirleyerek eylem yapan 42 TEHEL işçisi gözaltına alındı.

8 Ocak sabahı Tek Gıda-İş Genel Merkezi'nde toplanarak burada birlikte kahvaltı yapan işçiler, minibüslerle Söğütözü'ndeki AKP Genel Merkezi'ne gittiler. Ellerinde ekmeklerle türküler söyleyerek AKP Genel Merkezi'nin önüne gelen işçilerden bazıları kendilerini demir parmak-

lara zincirlediler.

Beyaz kefenler giymiş olan işçiler, polislin tüm engellemeye çabalarına rağmen birbirlerine kenetlenerek eyleme devam ettiler. Bunun üzerine polis işçileri gözaltına almaya çalıştı. Bir süre arbede yaşanırken, 10'u kadın 42 TEHEL işçisi, polis tarafından gözaltına alındı. "Ölmek var, dönmek yok" sloganları atan işçiler, ifadeleri alındıktan sonra serbest bırakıldılar.

TEKEL'de direniş büyüyor

TEKEL'e bağlı işletmelerde çalışan 12 bine yakın işçinin örgütlü olduğu Türk-İş'e bağlı Tek Gıda-İş Sendikası, Türk-İş Genel Merkezi'nde 7 Ocak günü düzenlediği basın toplantısı ile referandum sonuçlarını ve ileriki haftalarda izlenecek yol haritasını açıkladı. TEHEL işçileri, talepleri kabul edilmezse ölüm orucu yapacaklar.

Direnişe devam kararını veren işçiler Türk-İş önünde sendika yönetiminin eylem programını dinledi. Sabahın erken saatlerinden itibaren direniş alanına gelen işçiler, sendikanın kararını beklerken sloganları ile direnişteki kararlılıklarını vurguladılar. Sendika kurulu tarafından yapılan toplantının ardından açıklama yapan Tek Gıda-İş Sendikası Genel Başkan Mustafa Türköl, tüm saldırılara rağmen işçilerin direnişte kararlılıkla yer aldıkları

larına vurgu yaparak, Başbakan'ın ve AKP'nin "bunlar 300 kişilerin arasında, işçiler 4-C ile çalışmayı kabul ediyorlar" söylemlerine en güzel cevabın verildiğini belirtti. Türköl, 4-C'ye kesinlikle evet demeyeceklerini söyleyerek eylem programlarını açıkladı. 14 Ocak'ta bütün işçilerin aileleriyle birlikte yine Ankara'da olacağını ve sonuç alınca kadar dönmeyeceklerini duyuran Türköl, 3 gün boyunca ailelerle birlikte gece gündüz oturma eylemi yapılacağını belirtti. Sendika daha sonra 14 Ocak günü yapılacak eylemin 17 Ocak'a alındığını duyurdu. Üçüncü günün sonunda işçilerin 3 günlük açlık grevine başlayacaklarını söyleyen Türköl, eğer bu durumda da AKP işçilerin talebini kabul etmezse direnişin ölüm orucuyla devam edeceğini açıkladı.

TEKEL işçileri Adana'da yol kapattı

Adana Yaprak Tütün İşletme Müdürlüğü işçileri, 14 Ocak'ta Ankara'da yapılacak eyleme katılacaklarını açıklayarak 8 Ocak günü işe geç başlama eylemi yaptılar ve karayolunu bir süre trafiğe kapattılar. Adana Yaprak Tütün İşletme Müdürlüğü işçileri, sabah saat 07.00'de işyerlerinin önünde bir araya gelerek bir eylem gerçekleştirdiler. İşçiler adına açıklama yapan Tek Gıda-İş Adana Şube Sekreteri Mahmut Hackerimoğlu, işyerlerinin kapatılmak istenmesine ve işçilerin özlük haklarından yoksun şekilde farklı kurumlara aktarılması girişimlerine karşı başlatıldıkları mücadelesinin sürdüğünü

söyledi. Ülke genelinde cuma günleri yapılan mesaiye bir saat geç başlama eylemine katıldıklarını belirten Hackerimoğlu, "Mücadelemizi sonuç alana kadar sürdüreceğiz. Ankara'daki eylemlerini sürdüren arkadaşlarımıza da buradan sevgilerimizi gönderiyoruz" dedi. Türk-İş işyeri temsilcisi Mustafa Ersoy da, "31 Ocak'ta bizi işyerlerimize almayacaklar. Biz ise ayın 14'ünde Ankara'da olacağız. Oturma eylemi ve açlık grevi yapacağız." dedi. İşçiler daha sonra D-400 karayoluna çıkarak yolu 15 dakika trafiğe kapattılar.

“Toplum vicdanı ihaleye çıkartılamaz!”

İSTANBUL- Devrimci Sağlık-İş üyesi Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu (SHÇEK) emekçileri 7 ve 9 Ocak günlerinde gerçekleştirdikleri eylemlerle işten atmaları protesto ettiler.

7 Ocak'ta İl Özel İdaresi önünde bir basın açıklaması yapan, 9 Ocak'ta ise Beyoğlu 75. Yıl Çocuk ve Gençlik Merkezi'nden Galatasaray Lisesi önüne kadar yürüyerek bir basın açıklaması yapan SHÇEK emekçileri, 54 SHÇEK emekçisinin işten atılmasını protesto ettiler. Sosyal hizmet alanlarındaki işten atmalara, taşeronluk dayatmalarına, güvencesiz çalıştırma yönlü baskı-

lara, maaş düşürmelere son verilmesi istendi. Sosyal Hizmetlere bağlı çeşitli kuruluşlarda taşeron aracılığıyla çalıştırılan, sosyolog, psikolog, çocuk gelişimci, sosyal çalışmacı, öğretmen, şoför, hizmetli, bakım elemanı ve bilgisayar teknisyenlerinden 54 kişi, 1 Ocak 2010 tarihi itibarı ile hiçbir gerekçe gösterilmeden işten çıkartılmıştı. Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu bünyesinde çalışanlar, 2010 yılında yapılan farklı ihalelerle, Avrupa Birliği projeleri ile işten çıkartılıyor, maaşlarını düşürülüyor ve güvencesiz çalıştırma politikaları ile tehdit ediliyorlar.

Uzer'de işçiler yeniden işbaşı yaptı

KOCAELİ- Uzer Makine ve Kalıp Sanayi'nde işten çıkartılan işçilerden 45'i, 10 Ocak günü yeniden işbaşı yaptı. Türk Metal Sendikası, işçilerin direnerek kazandıklarını açıkladı. İzmit Arslanbey'deki Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu olan ve ekonomik kriz dolayısıyla sipariş iptallerini bahane eden Uzer Makine ve Kalıp Sanayi'nde, 14 Ekim 2009 tarihinde işten çıkartılan 64 işçiden 45'i, direniş ve bu süreçte kurulan çeşitli diyalogların sağladığı olanaklar sonucu yeniden işbaşı yaptı. Türk Metal Sendikası Kocaeli Şubesi'ne üye oldukları için işten çıkartılan işçiler, 3 aya yakın süredir

işyeri önünde yeniden işbaşı yapmayı bekliyorlardı. Bu süreçte, sendikanın işverenler Selahattin Uzuner ve Bahattin Ertuğ ile yaptıkları görüşmelerden sonuç alınamamıştı. İşçilerin devam eden mücadelesi sonucunda "yeni sipariş alındı" denilerek, bu işçilerden 45'ine hafta içinde işbaşı yaptırıldı. Gelişmeler, henüz işbaşı yapamayan 19 işçiyi de umutlandırdı. Durum hakkında açıklama yapan Türk Metal Şube Başkanı

Yakup Yıldız, sendikal hakları korunan işçilerin, tesislerdeki üretimi 3 ay öncesinin normal seviyesine getirmeye çalıştığını, yeni siparişlerin alınması halinde ise diğer işçilerin de işbaşı yaptırılacağı umudunu taşıdıklarını söyledi. İşyerinde, işçi çıkarılmadan önce uygulanan ücret politikası gereği, işçilerin ortalama 600-700 TL maaş alıyordu. İşçilere, dışarıda geçirdikleri süre boyunca, Türk Metal Sendikası aylık 500'er TL dayanışma ücreti ödedi.

On binler Tekel işçisi için Ankara'daydı

Ülkenin dört bir yanından Ankara'ya gelen sendikalar, meslek örgütleri ve devrimciler, TEKEL işçilerinin başlatmış olduğu direnişe seslerini katarak "Genel grev genel direniş" dedi. TEKEL işçisinin direnişine sırt çeviren Türk-İş yönetimi ise, işçilerin talepleri yerine AKP hükümetinin isteklerini dillendirdi.

Ankara Garı önünde bir araya gelen sendikalar mitinge merkezi düzeyde güçlü katılım gösterdi. Mitinge KESK, DISK ve Demokratik Haklar Federasyonu da olmak üzere birçok devrimci, demokratik kurum katılarak destek verdi. Kitleseleliğiyle göz dolduran mitingde "Genel grev genel direniş" çağrısı damgasını vurdu. İşçiler sık sık "Türk-İş göreve genel greve", "Kumlu uyuma, sendikana sahip çık" sloganları attı.

Ankara Garı'ndan sloganlarla yürüyen işçiler, Sıhhiye Meydanı'nda kurulan platform önünde toplandılar. Burada Türk-İş yöneticileri ve bazı sendika üyeleri işçilere seslendi. Bir şeker işçisi platforma çıkarak, işçilerin ortak sorunlarından bahsetti. Ülkenin özelleştirmelerle tamamen satılarak yoksullaştırıldığını aktaran şeker işçisi, şeker işçisiyle TEKEL işçisinin ortak mücadelesini ve sınıf hareketinde birleştirici ve bütünleştirici bir rol alması gerektiğine vurgu yaptı.

Kumlu Tekel işçilerine kulak asıyor

Kürsüye çıkan Kumlu, TEKEL işçisinin talepleri yerine AKP hükümetinin taleplerini dile getirdi. Türk-İş Başkanlar Kurulu'nun da hazır bulunduğu platforma, direnişin başladığı günden bu yana işçilerin sendikadan bekledikleri taleplere alırdış etmeyen Mustafa Kumlu'nun çıkması üzerine işçilerden "yuhh" sesleri yükseldi. Kumlu kürsüden eyleme destek verenleri selamlayıp "Türkiye bir yangın yerine dönmüştür" dese de, işçiler hep bir ağızdan, "Kumlu uyuma sendikana sahip çık" sloganı attı. Kumlu ise, işçilerin meydanı inleten taleplerini yine görmezlikten gelecek, bilindik destek açıklamaları ile konuşmasına devam etti.

Kumlu, emekçilere yapılan saldırıların her geçen gün katmerleştiğine, TEKEL işçilerinin başlatmış olduğu mücadeleye ve bu saldırıların karşısında TEKEL işçisinin "umudu" temsil ettiğine değinse de, ardından AKP ile ters düşmemek adına hükümet sendikası olduğunu açıkça itiraf etti. Kumlu itirafını şu şekilde dile getirdi: "Biz kin nedir bilmeyiz, ülkemiz ve ekme paramız için çalışır çabalanız. TEKEL işçileri kara, soğuğa ve yağmura, çamura karşı ekme mücadelesi veriyor. İşte bu yüzden TEKEL işçisinin mücadelesi ideolojik değildir, ben buna şahidim, bu sağduyulu ve ağır başlı mücadele için sizi kutluyorum"

TEKEL işçisinin yürüttüğü mücadelesinin hangi araç, gereçlerle devam ettirileceğine ve özellikle Türk-İş merkezinin genel tavrının iktidara karşı ne olacağına dair somut mesajlar veremeyen Kumlu'yu on binlerce emekçi "Kumlu uyuma sendikana sahip çık", "Türk-İş göreve genel greve", "İş ekme yoksa barışta yok" sloganları ile protesto etti. Genel olarak protesto ve yuhalamalara karşı duyarsızlığını devam ettiren Kumlu, "Biz barıştan yanayız barışı bilmeyenlere bunu öğreteceğiz. Eğer hükümet bu tavrını sürdürürse emekçiler sandıkta gereken cevabı verecektir" sözleri ile Türk-İş'in, TEKEL işçilerinin direnişine adeta sırtını döndüğü beyan etti. TEKEL

işçisinin Kumlu'ya yönelik sabrını taşıran son damla ise, Kumlu'nun TEKEL direnişine her defasında saldırıp karalayan Başbakan Tayyip Erdoğan'a "sayın" diye hitap etmesi oldu. Mitingteki işçiler, Kumlu'nun 'demokrasi' söylemi ile hem TEKEL işçisinin fiili meşru eylemlerinin içini boşalttığını hem de hükümetin direnişe yönelik "provakotörlerin işi" açıklamasına ise ağıktan destek sunduğunu belirttiler. İşçiler ayrıca, Kumlu'nun sınıf mücadelesini ideolojik bir mücadele olduğu gerçekliğinden uzaklaştırdığına ve böylece direk teması içerisinde olduğu iktidara yaranmaya çalıştığına dikkat çektiler.

İşçiler kürsüğü işgal etti "Kahrolsun sendika ağalığı"

Kumlu'nun işçilerin talepleri karşısında platforma terk etmesi ve Türk-İş Başkanlar Kurulu'nun devreye girip geçiştirme konuşmalar yapması üzerine, başta Tez Koop-İş Sendikası olmak üzere bütün sendikalara bağlı işçiler "Genel grev, genel direniş" sloganlarıyla alanı terk ederek Türk-İş yönetimini protesto etti. İşçilerin tepkilerini dindirmek isteyen Türk-İş Mali Sekreteri, alanı terk eden işçilere, "Biz başkanlar kurulu olarak toplanacak ve siz işçilerin istek ve taleplerine uygun bir eylem planı, gerekirse genel grev'e hazırlanacağız" sözü verdi. Türk İş'in tutumunu bilen işçiler ise bu açıklamayı doyurucu bulmayarak, kürsüyü işgal edip bütün kitleye kendi sesleriyle hitap etti. TEKEL işçilerinin platformu işgal edip, Türk-İş'i genel grev sözü vermeye çağırmaları üzerine, Türk-İş yöneticileri, işçileri zor kullanıp engellemek için platformdan indirerek karşılık verdiler.

Türk-İş yönetimi, TEKEL işçileriyle direnen devrimcilerle saldırdı

Yaşanan kürsü işgalinin ardından TEKEL işçileriyle birlikte direnişi büyüten DHF'nin aralarında bulundu devrimci kurumları hedef gösteren Türk-İş yönetimine, işçiler "Kahrolsun sendika ağaları", "Türk-İş susacak, işçiler konuşacak" sloganları ile karşılık verip susturdular. İşçiler, "Sendikanın değil işçinin iradesi önemlidir. Birlikte mücadele edeceğiz ve kazanacağız" diyerek,

Türk-İş yönetiminin "sendika ağalığı" yaptığını ifade ettiler. DHF ise, sendika ağalarının TEKEL işçilerini yanlış bıraktırmaya dönük bu ayırtırma tutumuna karşılık vererek, kitleye megafonlarla, bundan sonraki süreçte de TEKEL işçileriyle olan dayanışmayı daha da büyüterek her türlü direniş kınalarına karşı mücadele etmeye devam edeceğini duyurdu.

İşçiler, Türk-İş binasını zaptettiler

Mitingin ardından işçiler ve devrimci, demokratik kurumlar ortak bir şekilde tekrar direniş alanına olan Türk-İş binası önüne döndüler. Sıhhiye Meydanı'nda sona eren miting sonrası işçiler Türk-İş genel merkezi önüne geldi. Türk-İş yönetiminin kendilerine yeterince destek vermediğini söyleyen işçiler, genel merkez önünde Kumlu'yu istifa çağırıldılar. Bu sırada yüzlerce işçi Türk-İş başkanlık katına çıkarak binada düzenlenen toplantıya fiili güç kullanarak katıldı. Burada işçiler adına bir konuşma yapan Tek Gıda-İş başkanı Mustafa Türkel, Türk-İş yönetimi-

nin, her Cuma yapılan 1 saatlik iş bırakma eylemlerine yeterince destek vermediğini, Türk-İş'in miting yaparak direnişi kırmaya çalıştığını ve mitingde bile genel grev çağrısında bulunmadığını hatırlatarak, "Türk-İş binasını tek tek cesetlerimiz çıkarılana kadar terk etmeyeceğiz" dedi.

Herkesi Pazartesi gününden itibaren Sakarya Caddesi'nde saat 5-7 arasında yapılacak eyleme destek olmaya çağırın Türkel, "işçilerin mesajını Türk-İş doğru okumalı" diyerek, Türk-İş üyesi ilericiler sendikaları genel grev çağrısına destek vermeye çağırdı.

İşçiler Türk-İş binasında "Ya alacağız ya öleceğiz", " İşçi üşüyor Kumlu gülüyor", "Genel grev genel direniş" sloganları attı.

İşçiler açlık grevi yapacak

TEKEL işçileri 19 Ocak Salı gününden itibaren açlık grevine başlayacak. Açlık grevine giden bine yakın TEKEL işçisine aileler ve devrimci demokratik kitle örgütleri de destek verecek.

Diğarbakır'dan bir kadın işçi: İşçilerde emek bilinci uyanıyor. Artık bu direniş, TEKEL direnişi kendi amacını da aşmıştır. Çünkü herkesin içinde bir yanık var, herkes onu haykırmak istiyor ve haykırmak için ateşi TEKEL işçileri yakmıştır. Biz buraya, demokratik haklarımızı aramak için geldik. Kesinlikle 4-C yasasının bir kölelik yasası olduğuna inanarak ve 4-C yasasını kabul etmeyerek yollara çıktık, bu alanları doldurduk. Bizler evde çocuklarımızı bırakarak geldik, evde 8 aylık çocuğum beni bekliyor. Ama olsun, çocuklarımız da bir emekçi çocuğu. Biz başaracağımıza inanıyoruz ve mücadelemizi sonuna kadar sürdüreceğiz. Biz asla 4-C'yi istemiyoruz, biz daha çok haklarımızın gelişmesini isterken gerilemeyi asla kabul edemeyiz ve o bilinçteyiz. İşçi arkadaşlarımızın da bilince kavuşması bir işçi olarak beni sevindiriyor. Biz hep beraber haklarımızı kazanacağız. Zafer direnen emekçinin olacak.

Diğarbakır'dan bir işçisi: 32 gündür mücadele ediyoruz. Aslında biz bunları hiç hak etmiyoruz, hem anayız hem çalışan emektarz. 15 yıldır emeğimizi vermişiz, emeğimizin karşılığı 4-C olmaz. Sonuçta bizi kurumlara veriyor, neden özlük haklarımızla vermiyor? Biz kötü bir şeyler mi yapmışız? Biz devleti soymadık, kimsenin yetim hakkını yemedik? Başbakan bize yetim hakkı verse bile biz zaten yetim hakkı yemeyiz, vicdanımız merhame-timiz el vermez, çünkü biz de annemiz. Biz yanlış bir şey yapmıyoruz, kendi özlük hakkımızı istiyoruz.

İzmir'den bir işçi: On yıl sonra çocuğum oldu ve ben çocuğumu okutmak istiyorum. Çocuğum her gün üzülerek, ağlayarak yanıma geliyor. Çocuğum bana soruyor, anne kapiya koyuyorlar sizi, 20 yıllık emeğinizin sonu bu mu diyor. Benim çocuğum okumak istiyor ama Tayyip Erdoğan yüzünden çocuklarımızı okutamayacağız. Hakkımı helal

etmiyorum. Yetim hakkını onlar yiyor, ben çocuğuma gemicik alamadım. Bırak gemicigi ben çocuğumu okutamiyorum, karını bile zorla doyuruyorum. Biz iş istiyoruz, aş istiyoruz, ekme-k istiyoruz.

İzmir'den bir işçi: Sonuna kadar direneceğiz. Buradayız, gecemizi gündüzümü-zü katıyoruz. Direne direne kazanacağız. Haklarımızı almadan buradan gitmeyeceğiz. En büyük destekçimiz de bütün halkımız. Başbakan'a sesleniyoruz; gelsin görsün halimizi. Gelsin görsün, ne haldeyiz. Çocuğumuzu evde bırakıp gecemizi gündüzümüze kattık, ekmeğimiz için buradayız.

İzmir'den bir işçi: Çocuklarımızı eve bıraktım, 15 gündür buradayım. Abdi İpekçi'de gaz yedik, dağıtılmaya çalışıldık, ama biz gene de buradayız. Bütün Ankara halkına ve tüm sivil toplum kuruluşlarına sesleniyoruz; hepsini bu mücadeleye desteğe bekliyoruz.

DHF, TEKEL işçileriyle Birlikte Mücadeleyi Yükseltiyor!

TEKEL direnişi, tüm olumsuz hava koşullarına, polis baskısına, sendikanın geri tutumuna ve hükümetin tüm tehditlerine karşın birinci ayını doldururken, Demokratik Haklar Federasyonu da (DHF) TEKEL işçileriyle birlikte yükselttiği mücadelesini yeni bir aşamaya taşıyor.

Faaliyetler Birlikte Örgütleniyor: TEKEL işçilerinin Ankara'ya ulaştıkları ilk günden itibaren, mücadeleyi sahiplenene ve örgütlü işçileriyle, emekçileriyle, gençleriyle, kadınlarıyla birlikte, TEKEL işçileriyle omuz omuza kavgaya yüklenen DHF, gelinen aşamada, faaliyetlerini TEKEL işçileriyle birlikte örgütlüyor. Geçtiğimiz hafta süresince, başta Ankara Demokratik Haklar Derneği'nde konaklayan işçiler olmak üzere, DHF'yle birlikte toplantılara katılan, süreci tartışan ve mevcut mücadelenin nasıl daha ileri noktalara taşınabileceği üzerine odaklanan işçiler; DHF'lilerle birlikte Ankara'nın yoksul emekçi semtlerindeydiler. DHF'nin semt faaliyetleri yürüttüğü alanlarda TEKEL işçileri de haklı taleplerini, DHF'lilerle birlikte hazırladıkları bildirilerle, sesli ajitasyonlarla ve kahvehane konuşmalarıyla kitlelere taşıdılar. Yanısıra TEKEL Direnişi'nin sürdürüldüğü Kızılay'da da bildiri çalışmalarıyla, Ankara halkına ulaştılar. Faaliyetler süresince, halkın yoğun olumlu tepkisiyle karşılaşıldı. Bildiri ve gazetemizin dağıtımlarını birlikte gerçekleştiren TEKEL işçileri ve DHF faaliyetçilerinin çalışmaları, geniş işçi kesiminden de olumlu tepkiler alıyor.

DHF, düzenlediği işçi toplantılarıyla birlikte süreci değerlendirerek yeni faaliyetleri de örgütüyor: Ankara Demokratik Haklar Derneği'nde, belirli aralıklarla örgütlenen işçi toplantılarında, yeni katılımlar görüldükçe, toplantılar, daha geniş işçi kesimlerini de bünyesine alabilecek faaliyetlerin planladığı kolektif çalışmalara yol gösteriyor. Bu kapsamda örgütlenen Forum, geçtiğimiz günlerde Türk-İş Genel Merkezi önünde gerçekleştirildi. Sendikacıların, aydınların katılımıyla direnişin 21. gününde açık havada gerçekleştirilen forum yoğun ilgi gördü.

DHF, Hururları ve Faaliyetçileriyle Birlikte TEKEL işçileriyle Bütünleşti: DHF, halka ait olan kurumlarını, şimdi TEKEL işçileriyle paylaşıyor. Ankara Demokratik Haklar Derneği'nde yapılan düzenlemelerle birlikte TEKEL işçilerinin barınma sorunlarına mütevazı da olsa katkı sunan DHF, kurumlarında düzenli ikamet eden yahut dönüşümlü kalan işçilerle birlikte aynı sofraya diz kınıyor, dayanışmayı büyütüyor. Yani sıra evlerini de TEKEL işçilerine açan DHF faaliyetçileri ve taraftarları, gerek alandaki faaliyetleriyle gerekse sergiledikleri dayanışmacı tutumlarıyla, TEKEL işçilerinden olumlu tepkiler alıyorlar. Yakalanan bütünleşme kendisini, DHF faaliyetleri ve faaliyetçileri üzerinden yaratılmak istenen provokasyonlara karşı TEKEL işçilerinin sahiplenışı ve bu çabaları boşa düşürmelerinde gösteriyor. Gerek semt çalışmalarında gerekse Türk-İş Genel Merkez binası önündeki duvar gazetesine yönelik provokatif girişimler esnasında TEKEL işçileri, DHF'yi etkin bir şekilde sahiplenerek işçi, emekçi düşmanlarına en acı dersi de vermiş oldular.

DHF, İnternet Sitesi Aracılığıyla Günlük Olarak TEKEL Direnişi'ni Hamuoquna Taşıyor: DHF, resmi internet sitesi www.demokratikhaklarfederasyonu.org sitesinden, günlük olarak aktardığı video haberlerle birlikte, TEKEL Direnişi içerisinde yaşanan gelişmeleri yine işçi, emekçi cephesinden halka taşıyor. DHF'nin başta kendi faaliyet haberleri olmak üzere, işçi, emekçi çalışmalarını günlük olarak aktarması kamuoyundan olumlu tepkiler alıyor. Yani sıra DHF, TEKEL işçilerinin fotoğraflarının, DHF'nin ve Demokratik Gençlik Hareketi'nin (DGH) açıklamalarının, faaliyet haberlerinin ve Devrimci Demokrasi Gazetesinin teşhir edildiği ve düzenli güncellenen duvar gazetesiyle birlikte işçilerle buluşuyor ve çalışma işçilerin yoğun ilgisiyle takip ediliyor.

DHF, TEKEL işçisinin gündemini Amed'e taşıdı

AMED- TEKEL işçilerinin direnişini başladığı günden bu yana ymevcut gücü ve olanakları çerçevesinde direnişin bir parçası olmaya çaba gösteren Demokratik Haklar Federasyonu, Amed'te, Sanat Sokağı'nda açtığı stantla, TEKEL işçilerinin gündemini Amed halkına taşıdı.

"DTP'yi Kapatınlar, TEKEL'i Kapatınlardır!"

3 saat boyunca açık kalan DHF stantında, TEKEL işçilerinin direnişlerini anlatan bildirilerin yanı sıra, çeşitli gazete ve dergiler Amed halkına ulaştırıldı. Ayrıca stant çalışması sırasında yapılan ajitasyonlarda, TEKEL işçilerine ve tüm ezilen ve emekçilere yönelik saldırılarla, Kürt ulusuna yönelik gerçekleştirilen saldırıların egemen sistem tarafından yürütüldüğü, mücadelenin ortaklaştı-

